

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΧΩΡΙΣ ΕΜΠΟΔΙΑ

Νέα Προσέγγιση για τη δημιουργία ευνοϊκού επιχειρηματικού περιβάλλοντος

Ειδική Έκθεση:

Για τις διαδικασίες ελέγχου ασφάλειας προϊόντων δομικών κατασκευών

Απρίλιος 2011

Μια πρωτοβουλία του

Η παρούσα έκθεση τελεί υπό την αιγίδα του ΣΕΒ και υλοποιήθηκε από τη «Στέγη της Ελληνικής Βιομηχανίας» στη βάση έργου με τίτλο «Έρευνα και εκπόνηση χάρτη διαδρομών σχέσεων Επιχειρήσεων – Δημόσιας Διοίκησης στα σημαντικότερα πεδία παροχής δημόσιων υπηρεσιών διοικητικής φύσης» το οποίο εντάσσεται στην Πράξη με τίτλο «Δίκτυο Παρέμβασης για τη βελτίωση της ποιότητας των δημοσίων υπηρεσιών προς τις επιχειρήσεις»

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Περιεχόμενα

1	ΕΙΣΑΓΩΓΗ – ΣΥΝΟΨΗ	5
2	ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ	9
	2.1 ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ	9
	2.1.1 Ανάλυση διαδικασίας	9
	2.1.2 Διάγραμμα ροής.....	33
	2.1.3 Εμπλεκόμενοι.....	34
	2.1.4 Νομικό Πλαίσιο	34
	2.1.5 Προβληματικές Περιοχές.....	37
	2.2 ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ	39
	2.2.1 Κατηγορίες Ρυθμιστικού Κόστους.....	39
	2.2.2 Ποσοτικοποίηση Ρυθμιστικού Κόστους	40
	2.2.3 Αξιολόγηση και Βασικά Συμπεράσματα.....	45
	2.3 ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ	47
	2.3.1 Προτάσεις Παρέμβασης	47
	2.3.2 Αναμενόμενα Αποτελέσματα	51
	2.3.3 Πιθανές Πηγές Χρηματοδότησης	52
	2.3.4 Επόμενες ενέργειες.....	52
3	ΝΕΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΥΝΟΙΚΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ	54
	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	56
	1. Μεθοδολογία ανάδειξης ρυθμιστικών και διοικητικών εμποδίων	57
	2. Εργαστήριο στελεχών: Έλεγχος διάθεσης προϊόντων δομικών κατασκευών	66

Για τον ΣΕΒ η επανεκκίνηση της ανάπτυξης επιβάλλει την κατάργηση των εμποδίων που εγκλωβίζουν την επιχειρηματικότητα και στραγγαλίζουν το δυναμισμό των δημιουργικών δυνάμεων της οικονομίας και της κοινωνίας.

Αυτό σημαίνει μικρό και ευέλικτο κράτος, ανοιχτές αγορές, σύγχρονη και αποτελεσματική δημόσια διοίκηση, ευέλικτη αγορά εργασίας, σταθερό και ανταγωνιστικό φορολογικό καθεστώς, ξεκάθαρους όρους χωροθέτησης και αδειοδότησης, ταχύτητα στην απονομή δικαιοσύνης, διαφάνεια και ελκυστικό πλαίσιο για επενδύσεις, αλλά και μία νέα εταιρική σχέση μεταξύ κράτους και επιχειρηματικότητας για την επίτευξη κοινών στόχων, σε πεδία με ορατή επίδραση στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Στο πλαίσιο αυτό αναλάβαμε την πρωτοβουλία να καταγράψουμε σημαντικά εμπόδια που συναντούν οι επιχειρήσεις στην καθημερινή τους επαφή με τη δημόσια διοίκηση, να αναδείξουμε τις αρνητικές επιπτώσεις τους και να οργανώσουμε ένα ουσιαστικό διάλογο προκειμένου να εξευρεθούν εφικτές προτάσεις αντιμετώπισής τους.

Μετά την πρόσφατη παρουσίαση των «30 πεδίων δράσης για τη δημιουργία φιλικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος», προχωρήσαμε στην εκπόνηση ειδικών εκθέσεων για επιλεγμένα εμπόδια στην επιχειρηματικότητα και στην οργάνωση δημόσιων συναντήσεων ανοιχτού διαλόγου με εκπροσώπους όλων των εμπλεκόμενων μερών, με στόχο την εξεύρεση, με συναινετικό τρόπο, των βέλτιστων προτάσεων άρσης των συγκεκριμένων εμποδίων.

Το αποτέλεσμα της εργασίας αυτής αποτελεί την πρώτη δέσμη ολοκληρωμένων προτάσεων για αλλαγές που θα συμβάλλουν αποτελεσματικά στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, γι' αυτό και πρέπει να υλοποιηθούν άμεσα. Τις προτάσεις αυτές υποβάλλουμε στη δημόσια διοίκηση και δεσμευόμαστε να στηρίζουμε την υλοποίησή τους με πρακτικό τρόπο.

Ο ΣΕΒ θα δώσει συνέχεια στην προσπάθεια αυτή μέσα από τη σύσταση και λειτουργία ενός Παρατηρητηρίου Διοικητικών Εμποδίων, το οποίο φιλοδοξούμε να αποτελέσει ένα μόνιμο μηχανισμό υποστήριξης του διαλόγου της επιχειρηματικής κοινότητας με τη δημόσια διοίκηση με σκοπό την προώθηση της ανάπτυξης, μέσα από την κατάργηση των διοικητικών εμποδίων που αντιμετωπίζει η επιχειρηματικότητα στην χώρα μας.

Δημήτρης Δασκαλόπουλος

1.1 Το γενικό πλαίσιο

Η επανεκκίνηση της ανάπτυξης προϋποθέτει την κατάργηση των εμποδίων που λειτουργούν ως αντικίνητρα στην βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και της οικονομίας.

Στο πλαίσιο αυτό ο ΣΕΒ, με χρηματοδότηση από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Διοικητική Μεταρρύθμιση, ανέλαβε την πρωτοβουλία να υλοποιήσει ένα σημαντικό έργο με θέμα «**Έρευνα και εκπόνηση χάρτη διαδρομών σχέσεων Επιχειρήσεων – Δημόσιας Διοίκησης στα σημαντικότερα πεδία παροχής δημόσιων υπηρεσιών διοικητικής φύσης**». Στόχος του έργου είναι ο εντοπισμός των βασικών προβλημάτων και εμποδίων που διέπουν τη σχέση επιχείρησης και δημόσιας διοίκησης, η εκτίμηση του συνεπαγόμενου ρυθμιστικού κόστους τόσο για την επιχείρηση όσο και για τη δημόσια διοίκηση και η διατύπωση συγκεκριμένων προτάσεων για την αντιμετώπισή τους.

Το έργο αυτό έρχεται να συνεχίσει την πρωτοβουλία του ΣΕΒ για τον εντοπισμό των «**30 πεδίων δράσης για τη δημιουργία φιλικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος**» και να αναζητήσει με επιστημονικό και τεκμηριωμένο τρόπο (βλέπε σελ 54-65 στο Παράρτημα για την αναλυτική παρουσίαση της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε) τις πηγές προβλημάτων με τη δημόσια διοίκηση. Στο πλαίσιο του έργου συντάχθηκαν ειδικές Εκθέσεις, προκειμένου να αναδειχτούν οι επιπτώσεις συγκεκριμένων γραφειοκρατικών εμποδίων σε επιλεγμένους κλάδους της οικονομίας και οργανώθηκαν θεματικά Εργαστήρια στελεχών της δημόσιας διοίκησης και των επιχειρήσεων, ακαδημαϊκών και εμπειρογνομόνων (βλέπε σελ 66 στο Παράρτημα για την αναλυτική λίστα συμμετεχόντων) σε εκδήλωση που διοργάνωσε ο ΣΕΒ με θέμα: «**Επιχειρηματικότητα χωρίς Εμπόδια: Ανοίγοντας Δρόμους για την Ανάπτυξη**», (Αθήνα, 11 Μαρτίου 2011) προκειμένου να διατυπωθούν προτάσεις για την αντιμετώπισή τους.

Σε πρώτη φάση και σύμφωνα με την γενικότερη μεθοδολογία του έργου, επιλέχθηκαν προς εξέταση οι παρακάτω διαδικασίες:

- Έλεγχος στην παραγωγή της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών
- Τήρηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας σε εξορυκτικές δραστηριότητες
- Έλεγχος της ασφάλειας των προϊόντων δομικών κατασκευών
- Έγκριση διάθεσης και τιμολόγησης φαρμακευτικών προϊόντων
- Ηλεκτρονική τιμολόγηση στις συναλλαγές
- Υποβολή στοιχείων ενδο-ομιλικών συναλλαγών στις αρμόδιες αρχές

1.2 Έλεγχος ασφαλείας προϊόντων δομικών κατασκευών

Η προσαρμογή των επιχειρήσεων στις απαιτήσεις συμμόρφωσης των ευρωπαϊκών προτύπων για την έκδοση πιστοποιητικών σήμανσης CE και η συστηματική διενέργεια των προβλεπόμενων από το νόμο ελέγχων για την ασφάλεια και ποιότητα των προϊόντων δομικών κατασκευών, πιστοποιούν την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και συμβάλουν στη βιωσιμότητα και την αναπτυξιακή προοπτική του κλάδου.

Η διερεύνηση του βαθμού συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με τα πρότυπα CE και η αποτελεσματικότητα των τακτικών και αιφνίδιων ελέγχων από τους αρμόδιους φορείς, των προϊόντων δομικών κατασκευών που παράγονται ή διακινούνται στην ελληνική αγορά, αναδεικνύει μια σειρά από αναγκαίες παρεμβάσεις για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας του κλάδου και την αποτελεσματικότερη άσκηση του ελεγκτικού ρόλου του κράτους.

Ειδικότερα, στην έκθεση ρυθμιστικού κόστους που ακολουθεί και προκειμένου να διατυπωθούν προτάσεις για την ουσιαστική βελτίωση τόσο της αποτελεσματικότητας των δημοσίων υπηρεσιών όσο και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και της αναπτυξιακής προοπτικής του κλάδου, διερευνήθηκε: **α)** το εκτιμώμενο κόστος συμμόρφωσης και προσαρμογής των επιχειρήσεων στα εναρμονισμένα πρότυπα σήμανσης CE από τις Ελληνικές επιχειρήσεις του κλάδου δομικών υλικών, **β)** η αποτελεσματικότητα της λειτουργίας του ελεγκτικού μηχανισμού και η δυνατότητα διασφάλισης της ανταγωνιστικής λειτουργίας της αγοράς εφόσον υλοποιηθεί η εγκαθίδρυση ενός διευρυμένου συστήματος ελέγχου των παραγόμενων και εισαγόμενων προϊόντων.

1.3 Βασικά προβλήματα

Στο πλαίσιο αυτό διαπιστώθηκαν και αναλύθηκαν στην έκθεση που ακολουθεί, μια σειρά από αδυναμίες και προβλήματα στα παρακάτω πεδία. Ειδικότερα διαπιστώνονται:

1. Ελλιπείς Έλεγχοι Αγοράς που πιστοποιούνται από:
 - Την κυκλοφορία προϊόντων αμφίβολης ποιότητας και κατ' επέκταση ασφάλειας για τον καταναλωτή.
 - Την ελλιπή εφαρμογή των κανονισμών της «Νέας Προσέγγισης»
 - Τη μειονεκτική θέση νόμιμων επιχειρήσεων έναντι του ανταγωνισμού, ο οποίος εκμεταλλεύομενος την υφιστάμενη κατάσταση διαθέτει στην αγορά προϊόντα με ελλιπή ή ψευδή πιστοποίηση που κατά κανόνα παρουσιάζουν σημαντικά χαμηλότερο κόστος και ως εκ τούτου σημαντικά χαμηλότερες τιμές.
2. Ελλιπής ενημέρωση & δομές υποστήριξης επιχειρήσεων που λαμβάνει τη μορφή:
 - Ανεπαρκούς καθοδήγησης και πληροφόρησης των επιχειρήσεων σχετικά με τις απαιτήσεις συμμόρφωσης που αφορούν την ασφάλεια των δομικών προϊόντων.
 - Σημαντικότετου ελλείμματος συστηματικής πληροφόρησης ιδίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

- Έλλειψης κατάλληλων δομών υποστήριξης των επιχειρήσεων (τεχνική εκπαίδευση, πληροφόρηση, καλές πρακτικές), με συνέπεια ειδικά για τις περιπτώσεις των ΜΜΕ να αυξάνει σημαντικά το κόστος συμμόρφωσης (διαδικασίες προετοιμασίας, απόκτηση εξοπλισμού/ υποδομών, εκπαίδευση προσωπικού) αλλά και το διοικητικό κόστος (αυξημένοι και εξειδικευμένοι πόροι για την τήρηση του συστήματος καθώς και ανάγκη προσφυγής σε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες, εξειδικευμένα εργαστήρια μετρήσεων κ.λπ.) που προκύπτει από την εφαρμογή σήμανσης CE.
3. Σημαντική καθυστέρηση εναρμόνισης της Εθνικής Νομοθεσίας με την Ευρωπαϊκή.

1.4 Βασικά συμπεράσματα

Για την αντιμετώπιση των παραπάνω προβλημάτων οι συμμετέχοντες (βλέπε σελ 66 στο Παράρτημα για την αναλυτική λίστα συμμετεχόντων) **κατέληξαν σε ένα σύνολο από αναγκαίες παρεμβάσεις** θέτοντας τους άξονες για ένα συνολικό σχέδιο δράσης τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τους ελεγκτικούς φορείς με σκοπό την **άμεση κατάρτιση και ενεργοποίηση ολοκληρωμένου συστήματος ελέγχου στην παραγωγή και διακίνηση των προϊόντων δομικών κατασκευών που θα διασφαλίσει την ενίσχυση της ποιότητας και ασφάλειας των παραγόμενων και διακινούμενων προϊόντων δομικών κατασκευών και την εύρυθμη και ανταγωνιστική λειτουργία του κλάδου**. Ειδικότερα προτείνεται:

1. **Επιτάχυνση της ήδη καθυστερημένης εναρμόνισης με την ευρωπαϊκή νομοθεσία** για τα προϊόντα δομικών κατασκευών **και συγκεκριμενοποίηση των ποινών** στις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης με το θεσμικό πλαίσιο. Η υποχρέωση συμμόρφωσης ως προς τον νέο Κανονισμό για την ασφάλεια των προϊόντων δομικών κατασκευών αποτελεί ευκαιρία άμεσης προσαρμογής του εθνικού θεσμικού πλαισίου στις ευρωπαϊκές πρακτικές.
2. **Διευρυμένο πρόγραμμα ευαισθητοποίησης και κινητοποίησης των επιχειρήσεων** για την απόκτηση σήμανσης CE ως μέσο ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας και εξωστρέφειας των επιχειρήσεων. Ανάδειξη των συνδέσμων επιχειρήσεων ή και επιλεγμένων επιχειρήσεων σε κόμβους διάχυσης των πλεονεκτημάτων σήμανσης CE, προκειμένου να διασφαλιστεί η μεγαλύτερη δυνατή διείσδυση της συμμόρφωσης ως προς τα πρότυπα CE, ιδίως στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις (παραγωγή και εμπορία).
3. **Θέσπιση συστήματος τακτικών ελέγχων με την καθιέρωση αντικειμενικής μεθόδου επιλογής των επιχειρήσεων που θα υπόκεινται σε έλεγχο** καθώς και συστήματος επιβράβευσης και ποινών. Αύξηση της συχνότητας των ελέγχων σε σημεία παραγωγής, διακίνησης και διάθεσης προϊόντων δομικών κατασκευών αξιοποιώντας τη δυνατότητα υποστήριξης από διαπιστευμένους φορείς.

4. **Κατάρτιση και επικαιροποίηση ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων** για το σύνολο των προϊόντων ή των επιχειρήσεων που διαθέτουν σήμανση CE.
5. **Ενίσχυση της δημιουργίας νέων εργαστηρίων**, ειδικά εργαστηρίων για δοκιμές οι οποίες δεν ικανοποιούνται ή ικανοποιούνται μερικώς από τα υπάρχοντα εργαστήρια στην Ελλάδα.

Επισημαίνεται ότι οι παραπάνω προτάσεις περιλαμβάνουν ένα σύνολο από προτάσεις βελτίωσης αρκετές από τις οποίες διαθέτουν ήδη σημαντικό βαθμό ωριμότητας ενώ άλλες μπορούν να λειτουργήσουν συμπληρωματικά ως προς πρωτοβουλίες που έχει ήδη αναλάβει και υλοποιεί η δημόσια διοίκηση, με αποτέλεσμα να καθιστούν εφικτή την άμεση υλοποίησή τους.

1.5 Νέα προσέγγιση για τη δημιουργία ευνοϊκού επιχειρηματικού περιβάλλοντος

Το ρυθμιστικό έλλειμμα που αντιμετωπίζει η χώρα μας δεν είναι μόνο μια ποσοτική αναφορά σε ένα σημαντικό πλήθος εμποδίων, αλλά είναι πάνω από όλα μια ποιοτική αναφορά σε ένα συγκεκριμένο σύστημα παραγωγής ρυθμίσεων, σε μία συγκεκριμένη κουλτούρα του διοικείν και του συμπράττειν με την επιχειρηματική κοινότητα και την κοινωνία των πολιτών.

Για το λόγο αυτό ο ΣΕΒ προτείνει μια **«Νέα Προσέγγιση για τη δημιουργία ευνοϊκού επιχειρηματικού περιβάλλοντος»** που στηρίζεται στη σύμπραξη των δημιουργικών δυνάμεων της οικονομίας και του δημόσιου τομέα και στη δημιουργία ενός μόνιμου βήματος διαλόγου για την προώθηση των αλλαγών με έμφαση:

α) στον τρόπο διαμόρφωσης των προτεινόμενων παρεμβάσεων και πολιτικών: συνεργασία, επιστημονικότητα, τεκμηρίωση

β) στον προγραμματισμό και την παρακολούθηση της υλοποίησης: κοινό σχέδιο δράσης και μικτό σύστημα διοίκησης-task force

γ) στην κινητοποίηση δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων ικανών να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων

Η **Ειδική Έκθεση** που παρατίθεται παρακάτω ενσωματώνει τα συμπεράσματα και τις απόψεις των στελεχών της δημόσιας διοίκησης, των επιχειρήσεων και των εμπειρογνομόνων που συμμετείχαν στις εργασίες του ειδικού θεματικού εργαστηρίου που οργανώθηκε από τον ΣΕΒ και αποτελεί μια ολοκληρωμένη και τεκμηριωμένη πρόταση για τον σχεδιασμό ενός ολοκληρωμένου συστήματος ελέγχου στην παραγωγή και διακίνηση των προϊόντων δομικών κατασκευών από τις διαφορετικές αρμόδιες και συναρμόδιες αρχές. Ειδικότερα:

2 ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ

Τις δυνατότητες μείωσης του ρυθμιστικού κόστους με το οποίο επιβαρύνονται οι επιχειρήσεις κατά τον έλεγχο από τους διάφορους ελεγκτικούς φορείς αλλά και τις εναλλακτικές για την κατάρτιση ενός ολοκληρωμένου συστήματος ελέγχου στην παραγωγή και διακίνηση των προϊόντων δομικών κατασκευών που θα διασφαλίσει ταυτόχρονα την υψηλή ποιότητα των παραγόμενων και διακινούμενων προϊόντων και την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, συζήτησαν στη βάση Ειδικής Μελέτης που εκπονήθηκε για το σκοπό αυτό, στελέχη της δημόσιας διοίκησης, των επιχειρήσεων και ειδικοί εμπειρογνώμονες σε ειδικό θεματικό εργαστήριο (βλέπε σελ 45 στο Παράρτημα για την αναλυτική λίστα συμμετεχόντων) που διοργανώθηκε από τον ΣΕΒ στο πλαίσιο της εκδήλωσης με θέμα «Επιχειρηματικότητα χωρίς Εμπόδια: Ανοίγοντας δρόμους για την Ανάπτυξη» (Αθήνα, Παρασκευή 11 Μαρτίου 2011).

Η Ειδική Έκθεση που ακολουθεί δομείται σε τρία βασικά μέρη και αναλύει με συστηματικό και τεκμηριωμένο τρόπο τόσο τις αδυναμίες του υφιστάμενου συστήματος όσο και τα πλεονεκτήματα και τις προοπτικές που θα προκύψουν από τον εξορθολογισμό του συστήματος ελέγχου και εποπτείας του κλάδου εφόσον υλοποιηθούν μια σειρά από αναγκαίες παρεμβάσεις.

2.1 ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

2.1.1 Ανάλυση διαδικασίας

Ως δομικό προϊόν σύμφωνα και με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 89/106/ΕΚ ορίζεται κάθε προϊόν το οποίο παράγεται για να ενσωματωθεί, κατά τρόπο διαρκή, σε δομικά έργα. Η παραγωγή δομικών προϊόντων αποτελεί κλάδο της κατασκευαστικής βιομηχανίας ο οποίος υπόκειται – σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία – στην ευρύτερη εποπτεία της αγοράς προϊόντων δομικών κατασκευών η οποία εστιάζει στην τυποποίηση, πιστοποίηση και διαχείριση ποιότητας. Η κατασκευαστική βιομηχανία στο σύνολο της, αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους βιομηχανικούς κλάδους σε ολόκληρο τον κόσμο. Εκτιμάται ότι η συνολική παγκόσμια ετήσια παραγωγή του κατασκευαστικού κλάδου προσεγγίζει τα 3,000 δισ. € αποτελώντας σχεδόν το ένα δέκατο της παγκόσμιας οικονομίας. Περισσότερο από το 30% αυτού του κεφαλαίου εντοπίζεται στην Ευρώπη, το 22% στις Ηνωμένες Πολιτείες, το 21% στην Ιαπωνία, το 23% στις αναπτυσσόμενες χώρες και 4% στις υπόλοιπες ανεπτυγμένες χώρες. Παράλληλα, στην Ευρώπη η κατασκευαστική βιομηχανία αποτελεί αναμφίβολα κρίσιμο κοινωνικοοικονομικό τομέα με εκτιμώμενο συνολικό ετήσιο κύκλο εργασιών 910 δισεκατομμύρια € (ΕΕ-15) και 12 εκατομμύρια εργαζόμενους.

Με την έγκριση της Λευκής Βίβλου τον Ιούνιο του 1985, και συγκεκριμένα στην παράγραφο 71 προβλέπεται ότι θα πρέπει να δοθεί έμφαση σε ορισμένους επιχειρηματικούς τομείς, εντός των οποίων περιλαμβάνεται και ο τομέας των δομικών

κατασκευών. Προς την κατεύθυνση αυτή εκδόθηκε η οδηγία 89/106/ΕΟΚ, η οποία αναμένεται να αντικατασταθεί προσεχώς με νέο Κανονισμό για τα Δομικά Προϊόντα και ο οποίος θα είναι υποχρεωτικής εφαρμογής σε όλα τα κράτη μέλη, ύστερα από ένα μεταβατικό διάστημα περίπου δύο ετών.

Στην οδηγία 89/106 αναφέρεται ότι τα δομικά προϊόντα που κρίνονται κατάλληλα αναγνωρίζονται από το σήμα CE και επιτρέπεται η ελεύθερη διακίνησή τους και η ελεύθερη χρήση τους για το σκοπό για τον οποίο προορίζονται σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ένα προϊόν θεωρείται κατάλληλο προς χρήση εφόσον ανταποκρίνεται προς ένα εναρμονισμένο πρότυπο, μια ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση ή μια μη εναρμονισμένη τεχνική προδιαγραφή αναγνωρισμένη σε κοινοτικό επίπεδο.

Ειδικότερα, στο άρθρο 15 της κοινοτικής οδηγίας 89/106 αναφέρεται ρητά ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν για την ορθή χρήση του σήματος CE. Στην περίπτωση διαπίστωσης μη συμμόρφωσης τα προϊόντα αποσύρονται από την αγορά ή διαγράφονται **τα σήματα CE**.

Η σήμανση CE προϋποθέτει τη συμμόρφωση με τις 6 βασικές απαιτήσεις της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ, που αφορούν τα παρακάτω: α) μηχανική αντοχή και ευστάθεια, β) πυροπροστασία, γ) υγιεινή, υγεία και περιβάλλον, δ) ασφάλεια χρήσης, ε) προστασία από θόρυβο και στ) εξοικονόμηση ενέργειας. Οι παραπάνω Βασικές Απαιτήσεις εξειδικεύονται ξεχωριστά για κάθε δομικό προϊόν μέσα στα αντίστοιχα πρότυπα προϊόντων. Στην έκδοση της εφημερίδας της ΕΕ με κωδικό 2010/C71/03 καταγράφονται όλα τα εναρμονισμένα πρότυπα προϊόντων μαζί με τις καταληκτικές ημερομηνίες εφαρμογής τους.

Το σήμα CE δεν δηλώνει ότι ένα προϊόν κατασκευάστηκε στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (ΕΟΧ), αλλά δηλώνει απλά ότι το προϊόν έχει αξιολογηθεί προτού κυκλοφορήσει στην αγορά και συνεπώς ικανοποιεί τις νομοθετικές απαιτήσεις (π.χ. εναρμονισμένο επίπεδο ασφάλειας). Αυτό σημαίνει ότι ο παραγωγός έχει επαληθεύσει ότι το προϊόν συμμορφώνεται με όλες τις σχετικές απαραίτητες απαιτήσεις (π.χ. απαιτήσεις υγείας και ασφάλειας) της ισχύουσας οδηγίας(ες) – ή σε περίπτωση που είχε εξετασθεί από ένα φορέα αξιολόγησης της συμμόρφωσης.

Για τα προϊόντα που κατασκευάζονται εντός της ΕΕ, ο παραγωγός είναι υπεύθυνος για την πραγματοποίηση της αξιολόγησης συμμόρφωσης, για τη δημιουργία τεχνικού φακέλου, για την έκδοση δήλωσης συμμόρφωσης της ΕΕ και για την τοποθέτηση του σήματος CE σε ένα προϊόν. Οι διανομείς πρέπει να επαληθεύσουν την παρουσία του σήματος CE όπως επίσης και την απαραίτητη συμπληρωματική τεκμηρίωση. Για τα προϊόντα που εισάγονται από τρίτη χώρα, ο εισαγωγέας οφείλει να επαληθεύσει ότι ο παραγωγός, που βρίσκεται εκτός της ΕΕ, έχει λάβει τα αναγκαία μέτρα και ότι η τεκμηρίωση είναι διαθέσιμη μετά από σχετική αίτηση.

Η Ελλάδα ενσωμάτωσε την εν λόγω κοινοτική οδηγία (89/106/ΕΟΚ) στο εθνικό νομικό

πλαίσιο, με σημαντική καθυστέρηση, μέσω του ΠΔ 334/25-11-94. Στο άρθρο 11 του ΠΔ αναφέρεται το ακόλουθο: «Οι υπηρεσίες του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας είναι αρμόδιες για τον έλεγχο της ορθής χρησιμοποίησης της σήμανσης "CE" στην αγορά, στο χώρο παραγωγής και εμπορίας των προϊόντων που φέρουν το σήμα αυτό.». Οι εν λόγω αρμοδιότητες μεταβιβάστηκαν πλέον στο Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και ειδικότερα στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας και στους εποπτευόμενους από αυτήν φορείς βάσει των ΠΔ 185 και 189/2009.

Η παράγραφος 38, του κοινοτικού κανονισμού 765/2008/EK, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1/1/2010, καθορίζει ότι η σήμανση CE υποδεικνύει ότι το προϊόν συμμορφώνεται με την κοινοτική νομοθεσία εναρμόνισης, αλλά επιτρέπει και άλλες σημάσεις, οι οποίες δεν καλύπτονται από την κοινοτική νομοθεσία εναρμόνισης εφόσον ενισχύουν την προστασία των καταναλωτών.

Επιπρόσθετα, σε ότι αφορά την εποπτεία της αγοράς των δομικών προϊόντων στο άρθρο 19 του ίδιου κανονισμού αναφέρεται το εξής: «Οι αρχές της εποπτείας της αγοράς πραγματοποιούν κατάλληλους ελέγχους σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων σε επαρκή κλίμακα, μέσω ελέγχου εγγράφων και ενδεχομένως μέσω φυσικών και εργαστηριακών ελέγχων χρησιμοποιώντας επαρκή δείγματα. Κατά τους ελέγχους αυτούς λαμβάνουν υπόψη τις καθιερωμένες αρχές της αξιολόγησης κινδύνου, τις καταγγελίες και άλλες πληροφορίες».

Από την άλλη πλευρά, η Ελληνική διοίκηση, μη ακολουθώντας το ρυθμό εκσυγχρονισμού του παγκόσμιου περιβάλλοντος και των δυναμικών εταιρειών του κλάδου, δεν επιδρά θετικά στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων επιβραδύνοντας την αναπτυξιακή τους πορεία και τις εξαγωγικές τους δυνατότητες.

Στην Ελλάδα, οι υφιστάμενοι έλεγχοι ασφάλειας σαν μία από τις βασικές απαιτήσεις των προϊόντων δομικών κατασκευών συνίστανται σε σύνολο διαδικασιών στις οποίες εμπλέκονται αρμόδιοι ελεγκτικοί φορείς του δημοσίου, κοινοποιημένοι ή μόνο διαπιστευμένοι φορείς πιστοποίησης, διαπιστευμένα ή μη εργαστήρια και οι επιχειρήσεις του συγκεκριμένου κλάδου.

Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνονται τρεις βασικές διαδικασίες οι οποίες αφορούν την πιστοποίηση CE, με αντίστοιχο ρυθμιστικό κόστος για τις επιχειρήσεις. Ειδικότερα :

Η πρώτη διαδικασία, που αφορά τη διαδικασία για το *δικαίωμα έκδοσης Δήλωσης Συμμόρφωσης του παραγωγού*, όπου ανάλογα με το σύστημα συμμόρφωσης του εναρμονισμένου προτύπου μπορεί να απαιτείται η απόκτηση πιστοποιητικού συμμόρφωσης από κοινοποιημένο φορέα , επιφέρει σημαντικό κόστος για την επιχείρηση και λόγω των διαδικασιών μέχρι την έκδοση της Δήλωσης Συμμόρφωσης αλλά και κυρίως λόγω της υποχρεωτικής τήρησης των απαιτούμενων τεχνικών προδιαγραφών στη γραμμή παραγωγής ανά περίπτωση προϊόντος. Η ποιότητα και η

ασφάλεια των δομικών προϊόντων αποτελεί σημαντική παράμετρο για την επιχείρηση – παραγωγό, διότι σχετίζεται άμεσα με τη βιωσιμότητα της και κατά συνέπεια την κερδοφορία της. Η επιχείρηση οφείλει να πραγματοποιεί εσωτερικούς ελέγχους και μετρήσεις για τη διασφάλιση των παραπάνω για να κατοχυρώσει την ασφάλεια και την ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων.

Η δεύτερη διαδικασία σχετίζεται με την *συνεχή εφαρμογή της τεχνικής προδιαγραφής και την τήρηση των απαιτούμενων στοιχείων τεκμηρίωσης* μέσα από τον απαιτούμενο συνεχή έλεγχο της παραγωγής από τον ίδιο τον παραγωγό. Στην περίπτωση αυτή παρουσιάζονται σημαντικά διοικητικά κόστη (εσωτερικά και εξωτερικά) δεδομένων των πόρων που απαιτούνται για την καθημερινή διεκπεραίωση των σχετικών εργασιών και τήρησης των όρων της νομοθεσίας.

Η τρίτη διαδικασία αφορά στις απαιτούμενες *υποστηρικτικές ενέργειες από την πλευρά των επιχειρήσεων προς τα ελεγκτικά κλιμάκια*, κατά τη διεξαγωγή περιοδικών ή κατ' απαίτηση ελέγχων και επιθεωρήσεων. Στη διαδικασία αυτή αναλογεί περιορισμένο διοικητικό κόστος δεδομένου ότι, το μεγαλύτερο μέρος του διοικητικού φόρτου επικεντρώνεται στην εφαρμογή και καθημερινή τήρηση των όρων των τεχνικών προδιαγραφών.

Επιπρόσθετα, λόγω της *ελλιπούς εποπτείας της ελληνικής αγοράς δομικών προϊόντων*, εντοπίζεται σε αυτή την περιοχή και σχετικά υψηλό κόστος ευκαιρίας. Η ελλιπής εποπτεία δημιουργεί αναπόφευκτα στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό καθώς οι επιχειρήσεις που τηρούν τα προβλεπόμενα από το νόμο βρίσκονται σε μειονεκτική θέση έναντι αυτών που δεν τηρούν τις διαδικασίες για την υποχρεωτική σήμανση CE των προϊόντων, με το ανάλογο κόστος.

Ειδικότερα:

- **Δικαίωμα έκδοσης Δήλωσης Συμμόρφωσης του παραγωγού – Σήμανση CE¹**

Ως δομικό προϊόν σύμφωνα και με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 89/106/EK ορίζεται κάθε προϊόν το οποίο παράγεται για να ενσωματωθεί, κατά τρόπο διαρκή, σε δομικά έργα. Η παραγωγή δομικών προϊόντων αποτελεί κλάδο της κατασκευαστικής βιομηχανίας ο οποίος υπόκειται – σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία – στην ευρύτερη εποπτεία της αγοράς προϊόντων δομικών κατασκευών η οποία εστιάζει στην τυποποίηση, πιστοποίηση και διαχείριση ποιότητας. Η κατασκευαστική βιομηχανία στο σύνολο της, αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους βιομηχανικούς κλάδους σε ολόκληρο τον κόσμο. Εκτιμάται ότι η συνολική παγκόσμια ετήσια παραγωγή του κατασκευαστικού

¹ Πηγές: α) Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) - Κατευθυντήρια Οδηγία για τη Διαπίστευση Φορέων Πιστοποίηση Προϊόντων, Φορέων Πιστοποίησης Συστημάτων, Φορέων Ελέγχου καθώς και Εργαστηρίων που δραστηριοποιούνται στη βεβαίωσης της συμμόρφωσης που καθορίζει η Οδηγία των Δομικών Προϊόντων (89/106/ΕΟΚ) - ΕΣΥΔ ΚΟ-Δ.Π. & Κ/01/02/2-4-2008, β) Ευρωπαϊκή Οδηγία 89/106/EK και γ) ΠΔ 334/1994

κλάδου προσεγγίζει τα 3,000 δισ. € αποτελώντας σχεδόν το ένα δέκατο της παγκόσμιας οικονομίας. Περισσότερο από το 30% αυτού του κεφαλαίου εντοπίζεται στην Ευρώπη, το 22% στις Ηνωμένες Πολιτείες, το 21% στην Ιαπωνία, το 23% στις αναπτυσσόμενες χώρες και 4% στις υπόλοιπες ανεπτυγμένες χώρες. Παράλληλα, στην Ευρώπη η κατασκευαστική βιομηχανία αποτελεί αναμφίβολα κρίσιμα κοινωνικοοικονομικά τομέα με εκτιμώμενο συνολικό ετήσιο κύκλο εργασιών 910 δισεκατομμύρια € (ΕΕ-15) και 12 εκατομμύρια εργαζόμενους.

Οι υφιστάμενες στα κράτη μέλη (πριν από την κοινοτική εναρμόνιση) διαφορές στις διαδικασίες βεβαίωσης της συμμόρφωσης αποτελούσαν σημαντικό φραγμό στο εμπόριο. Για τον λόγο αυτό η 89/106/ΕΟΚ προέβλεψε τη θέσπιση και την εφαρμογή σε όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ της ίδιας διαδικασίας (συγκεκριμένη για κάθε οικογένεια προϊόντων).

Η Ελλάδα ενσωμάτωσε την εν λόγω κοινοτική οδηγία (89/106/ΕΟΚ) στο εθνικό νομικό πλαίσιο, με σημαντική καθυστέρηση, μέσω του ΠΔ 334/25-11-94.

Βάσει του ΠΔ 334/1994 τα δομικά προϊόντα που κρίνονται κατάλληλα αναγνωρίζονται από το σήμα CE και επιτρέπεται η ελεύθερη διακίνησή τους και η ελεύθερη χρήση τους για το σκοπό για τον οποίο προορίζονται σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η σήμανση CE στα προϊόντα δομικών κατασκευών υποδηλώνει ότι:

- συμφωνούν με τα ευρωπαϊκά πρότυπα ή τα εθνικά πρότυπα² τα οποία προέρχονται από τη μεταγραφή των εναρμονισμών προτύπων³ στο εθνικό σύστημα τυποποίησης.
- συμφωνούν με την «ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση⁴»
- συμφωνούν με τις «εθνικές τεχνικές προδιαγραφές⁵» στο βαθμό που δεν υπάρχουν αντίστοιχες εναρμονισμένες τεχνικές προδιαγραφές

Η σήμανση CE τοποθετείται με ευθύνη των παραγωγών ή των αντιπροσώπων τους στο ίδιο το προϊόν ή σε στερεωμένη στο προϊόν ετικέτα ή στη συσκευασία του ή στα εμπορικά συνοδευτικά έγγραφα του.

Η σήμανση CE προϋποθέτει τη συμμόρφωση με τις 6 βασικές απαιτήσεις της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ όπως ενσωματώθηκαν με το ΠΔ 334/1994 (Παράρτημα Ι), που αφορούν τα παρακάτω: α) μηχανική αντοχή και ευστάθεια, β) πυρασφάλεια, γ) υγιεινή, υγεία και

² Εθνικά πρότυπα είναι τόσο τα πρότυπα εθνικής προέλευσης, όσο και εκείνα που προέρχονται από διεθνή ή ευρωπαϊκά πρότυπα τα οποία έχουν δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και έχουν εισαχθεί στο εθνικό δίκαιο.

³ Εναρμονισμένα πρότυπα είναι οι τεχνικές προδιαγραφές που εγκρίνονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN)/ Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης (CENELEC)/ Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τηλεπικοινωνιακών Προτύπων (ETSI) σε συνέχεια εντολής της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁴ Ευρωπαϊκή Τεχνική Έγκριση είναι η ευνοϊκή τεχνική εκτίμηση της καταλληλότητας ενός προϊόντος η οποία βασίζεται σε ελέγχους, δοκιμές και αξιολόγηση βάση των ερμηνευτικών εγγράφων και των κατευθυντήριων γραμμών που αφορούν το προϊόν ή την αντίστοιχη ομάδα προϊόντων.

⁵ Τεχνικές προδιαγραφές θεωρούνται τα πρότυπα και οι τεχνικές εγκρίσεις.

περιβάλλον, δ) ασφάλεια χρήσης, ε) προστασία κατά του θορύβου και στ) εξοικονόμηση ενέργειας και συγκράτηση θερμότητας. Οι παραπάνω Βασικές Απαιτήσεις εξειδικεύονται ξεχωριστά για κάθε δομικό προϊόν μέσα στα αντίστοιχα πρότυπα προϊόντων.

Η ύπαρξη σήμανσης CE διασφαλίζει ότι το προϊόν έχει υποστεί και έχει περάσει επιτυχώς τις προβλεπόμενες διαδικασίες επιβεβαίωσης συμμόρφωσής συμμορφούμενο με τις ελάχιστες απαιτήσεις χρήσης που τίθενται γι' αυτό.

Η επιλογή των διαδικασιών επιβεβαίωσης συμμόρφωσης για ένα συγκεκριμένο προϊόντων ή ομάδα προϊόντων από την Επιτροπή πραγματοποιείται με βάσει:

- τη σημασία του ρόλου του προϊόντος σε σχέση με τις έξι (6) βασικές απαιτήσεις, και ιδίως την υγεία και την ασφάλεια,
- τη φύση του προϊόντος,
- την επίπτωση που έχει η δυνατότητα παραλλαγής των χαρακτηριστικών του προϊόντος στη λειτουργικότητα,
- την πιθανότητα ελαττωμάτων κατά την κατασκευή του προϊόντος.

Κατά την επιλογή, προτιμάται η εκάστοτε λιγότερο δαπανηρή διαδικασία που ανταποκρίνεται στους όρους ασφαλείας.

Ειδικότερα, **τα συστήματα Βεβαίωσης της Συμμόρφωσης** καθορίζονται λεπτομερώς στο Παράρτημα II του ΠΔ 334/1994 και ταξινομούνται σύμφωνα με το βαθμό μεσολάβησης τρίτων μερών κατά τη διαδικασία αξιολόγησης της συμμόρφωσης του προϊόντος ως εξής:

- Σύστημα 1+: Πιστοποίηση συμμόρφωσης προϊόντος, με επιπλέον δειγματοληπτική δοκιμή δειγμάτων – audit testing
- Σύστημα 1: Πιστοποίηση συμμόρφωσης προϊόντος χωρίς δειγματοληπτική δοκιμή δειγμάτων.
- Σύστημα 2+: Πιστοποίηση ελέγχου παραγωγής στο εργοστάσιο (Factory Production Control - FPC), με επιπλέον συνεχή επιτήρηση.
- Σύστημα 2: Πιστοποίηση ελέγχου παραγωγής στο εργοστάσιο, χωρίς συνεχή επιτήρηση
- Σύστημα 3: Αρχική Δοκιμή Τύπου από εργαστήριο δοκιμών
- Σύστημα 4: Αρχική Δοκιμή Τύπου καθώς και έλεγχος της παραγωγής στο εργοστάσιο από τον ίδιο τον παραγωγό.

Τα συστήματα 1+ και 1 αφορούν την πιστοποίηση συμμόρφωσης προϊόντος, τα συστήματα 2+ και 2 αφορούν την πιστοποίηση του (συστήματος) ελέγχου παραγωγής στο εργοστάσιο, το σύστημα 3 αφορά την πραγματοποίηση των προδιαγραφόμενων δοκιμών από εργαστήριο δοκιμών, ενώ το σύστημα 4 επαφίεται στον ίδιο τον παραγωγό να ελέγχει την ορθότητα της αρχικής δοκιμής τύπου και του ελέγχου της παραγωγής στο εργοστάσιο.

Συνεπώς, οι διαδικασίες από τις οποίες αποτελείται κάθε ένα εκ των πρωτοαναφερόμενων έξι συστημάτων επιβεβαίωσης συμμόρφωσης δύναται να οδηγούν:

- στη **χορήγηση πιστοποιητικού συμμόρφωσης του συστήματος ελέγχου και παρακολούθησης της παραγωγής** ή του ιδίου του προϊόντος από αναγνωρισμένο οργανισμό πιστοποίησης,
- στη **δήλωση συμμόρφωσης⁶** του προϊόντος από τον παραγωγό ή τον εγκατεστημένο στην κοινότητα αντιπρόσωπό του.

Ειδικότερα, για τον καθορισμό των διαδικασιών βεβαίωσης της πιστότητας ενός προϊόντος προς τις τεχνικές προδιαγραφές, χρησιμοποιούνται οι παρακάτω μέθοδοι ελέγχου της πιστότητας αναλόγως του συστήματος βεβαίωσης της συμμόρφωσης που εφαρμόζεται:

- **Αρχική δοκιμή τύπου του προϊόντος από τον παραγωγό ή από αναγνωρισμένο οργανισμό.** Ως αρχική δοκιμή του προϊόντος νοείται το σύνολο των δοκιμών (ή/και άλλων διαδικασιών π.χ. υπολογισμός) που προβλέπουν οι ευρωπαϊκές τεχνικές προδιαγραφές (εναρμονισμένα πρότυπα / ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις) για τον καθορισμό της επίδοσης αντιπροσωπευτικού δείγματος του προϊόντος. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι ο παραγωγός πρέπει να δηλώσει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά του προϊόντος του βάσει εναρμονισμένου προτύπου με τη διεξαγωγή αρχικής δοκιμής τύπου ακόμα και για προϊόντα τα οποία υπάρχουν ήδη στην αγορά.
- **Τακτικός,** βάσει προκαθορισμένου σχεδίου, **έλεγχος δειγμάτων** λαμβανομένων στο εργοστάσιο από τον παραγωγό ή αναγνωρισμένο οργανισμό.
- **Δειγματοληπτική δοκιμή (audit-testing) δειγμάτων** λαμβανομένων στην ελεύθερη αγορά, σε εργοτάξιο ή στο εργοστάσιο από τον παραγωγό ή από έναν αναγνωρισμένο οργανισμό.
- **Εξέταση, από τον παραγωγό ή αναγνωρισμένο οργανισμό, δειγμάτων** λαμβανομένων από παρτίδα που παραδόθηκε ή πρόκειται σύντομα να παραδοθεί
- **Έλεγχος της παραγωγής στο εργοστάσιο.** Έλεγχος της παραγωγής στο εργοστάσιο σημαίνει συνεχής εσωτερικός έλεγχος της παραγωγής από τον παραγωγό. Όλα τα στοιχεία, απαιτήσεις και μέτρα που ακολουθεί ο παραγωγός καταγράφονται συστηματικά με τη μορφή γραπτών συμβάσεων και διαδικασιών. Αυτή η καταγραφή του συστήματος ελέγχου της παραγωγής εξασφαλίζει την κοινή κατανόηση της εγγύησης της ποιότητας και επιτρέπει να παρακολουθείται ο βαθμός στον οποίο επιτυγχάνονται τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά του προϊόντος καθώς και η αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος ελέγχου της παραγωγής.

⁶ Η δήλωση συμμόρφωσης «CE» περιλαμβάνει κυρίως τα ακόλουθα στοιχεία: επωνυμία και διεύθυνση του παραγωγού ή του εξουσιοδοτημένου στην Κοινότητα αντιπροσώπου του, περιγραφή του προϊόντος (τύπος, χαρακτηρισμός, χρήση, κλπ.), διατάξεις τις οποίες πληροί το προϊόν, ειδικές συνθήκες χρήσης του προϊόντος, όνομα και διεύθυνση του αναγνωρισμένου οργανισμού, ανάλογα με την περίπτωση, όνομα και αρμοδιότητα του εξουσιοδοτημένου προσώπου που υπογράφει τη δήλωση εξ ονόματος του παραγωγού ή του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου του.

Το πιστοποιητικό και η δήλωση πιστότητας συντάσσονται στην επίσημη γλώσσα ή γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο θα χρησιμοποιηθεί το προϊόν

- **Αρχική επιθεώρηση του εργοστασίου και του ελέγχου της παραγωγής** στο εργοστάσιο από έναν αναγνωρισμένο οργανισμό
- **Διαρκής επιθεώρηση**, αξιολόγηση και εκτίμηση του ελέγχου της παραγωγής στο εργοστάσιο από έναν αναγνωρισμένο οργανισμό.

Οι υποχρεώσεις του παραγωγού καθώς και του αρμόδιου οργανισμού για την πιστοποίηση ανά Σύστημα Βεβαίωσης Συμμόρφωσης παρουσιάζεται στον ακόλουθο πίνακα:

Καθήκοντα	Σύστημα Βεβαίωσης Συμμόρφωσης					
	1+	1	2+	2	3	4
Παραγωγός						
Έλεγχος παραγωγής στο εργοστάσιο	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Πρώτη δοκιμή τύπου προϊόντος			✓	✓		✓
Έλεγχος δειγμάτων που ελήφθησαν στο εργοστάσιο	✓	✓	✓	✓		
Δήλωση Συμμόρφωσης CE	✓	✓	✓	✓	✓	✓
Αναγνωρισμένος Οργανισμός						
Πρώτη δοκιμή τύπου προϊόντος	✓	✓			✓	
Αρχική επιθεώρηση εργοστασίου και ελέγχου παραγωγής στο εργοστάσιο	✓	✓	✓	✓		
Διαρκής επιθεώρηση, αξιολόγηση και αναγνώριση ελέγχου παραγωγής στο εργοστάσιο	✓	✓	✓			
Δοκιμές δειγμάτων από την ελεύθερη αγορά, το εργοστάσιο ή το εργοτάξιο	✓					
Πιστοποίηση Προϊόντος	✓	✓				
Πιστοποίηση Συστήματος Ελέγχου και Παρακολούθησης της παραγωγής (FPC)			✓	✓		

Πηγή: Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) - Κατευθυντήρια Οδηγία για τη Διαπίστευση Φορέων Πιστοποίηση Προϊόντων, Φορέων Πιστοποίησης Συστημάτων, Φορέων Ελέγχου καθώς και Εργαστηρίων που δραστηριοποιούνται στη βεβαίωσης της συμμόρφωσης που καθορίζει η Οδηγία των Δομικών Προϊόντων (89/106/ΕΟΚ) - ΕΣΥΔ ΚΟ-Δ.Π. & Κ/01/02/2-4-2008

Οι αναγνωρισμένοι οργανισμοί ορίζονται από τα κράτη μέλη και κοινοποιούνται Ευρωπαϊκή. Επιτροπή και μπορεί να είναι:

- **Οργανισμοί Πιστοποίησης.** Αμερόληπτοι οργανισμοί, κρατικοί ή μη, οι οποίοι έχουν την κατάλληλη αρμοδιότητα και ευθύνη για την πιστοποίηση της συμμόρφωσης σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες διαδικασίας και διαχείρισης.
- **Οργανισμοί Επιθεώρησης.** Αμερόληπτοι οργανισμοί οι οποίοι διαθέτουν την οργάνωση, προσωπικό, ικανότητα και ακεραιότητα που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση σύμφωνα με συγκεκριμένα κριτήρια, εργασιών, όπως αξιολόγηση, πρόταση αποδοχής και επακόλουθος έλεγχος των διαδικασιών ελέγχου της ποιότητας του παραγωγού, επιλογή και αξιολόγηση των προϊόντων επιτόπου ή στο εργοστάσιο ή αλλού, σύμφωνα με συγκεκριμένα κριτήρια.

- **Εργαστήρια Δοκιμών.** Εργαστήρια τα οποία μετρούν, εξετάζουν, δοκιμάζουν, βαθμονομούν ή με άλλο τρόπο καθορίζουν τα χαρακτηριστικά ή τις επιδόσεις των υλικών ή των προϊόντων.

Εκ των ανωτέρω φορέων, **Κοινοποιημένοι Φορείς** θεωρούνται οι εγκεκριμένοι από τις αρμόδιες αρχές Κράτους Μέλους φορείς, για να διενεργήσουν διαδικασίες βεβαίωσης. Οι Κοινοποιημένοι φορείς μπορεί να είναι Οργανισμοί Επιθεώρησης και Πιστοποίησης ή Εργαστήρια Δοκιμών

Ειδικότερα, στα **Συστήματα 1+ και 1** πραγματοποιείται πιστοποίηση της συμμόρφωσης του προϊόντος από Κοινοποιημένο Φορέα και περιλαμβάνονται οι εξής υποχρεώσεις:

Υποχρεώσεις Παραγωγού	<ul style="list-style-type: none"> • Έλεγχος της Παραγωγής του Εργοστασίου • Πρόσθετος έλεγχος δειγμάτων λαμβανομένων στο Εργοστάσιο , βάσει καθορισμένου σχεδίου
Υποχρεώσεις Κοινοποιημένου Φορέα	<ul style="list-style-type: none"> • Αρχική Δοκιμή Τύπου • Αρχική Επιθεώρηση Εργοστασίου και του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο • Διαρκή Επιθεώρηση, αξιολόγηση και αναγνώριση του ελέγχου της παραγωγής στο εργοστάσιο • Ενδεχομένως δοκιμή δειγμάτων που λαμβάνονται από την αγορά

Διαφορά των 2 συστημάτων: Το 1+ περιλαμβάνει και επιθεώρηση των δοκιμών των δειγμάτων που λαμβάνονται.

Στα **Συστήματα 2+ και 2** πραγματοποιείται πιστοποίηση της συμμόρφωσης του Ελέγχου της Παραγωγής του εργοστασίου, από Κοινοποιημένο Φορέα και περιλαμβάνονται οι εξής υποχρεώσεις:

Υποχρεώσεις Παραγωγού	<ul style="list-style-type: none"> • Αρχικές Δοκιμές Τύπου • Έλεγχος της Παραγωγής του Εργοστασίου • Ενδεχομένως δοκιμή δειγμάτων λαμβανομένων στο Εργοστάσιο , βάσει καθορισμένου σχεδίου
Υποχρεώσεις Κοινοποιημένου Φορέα	<ul style="list-style-type: none"> • Αρχική Επιθεώρηση Εργοστασίου και του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο • Διαρκή Επιθεώρηση, αξιολόγηση και αναγνώριση του ελέγχου της παραγωγής στο εργοστάσιο

Διαφορά των 2 συστημάτων: Το 2+ περιλαμβάνει επιτήρηση του συστήματος ελέγχου της παραγωγής εργοστασίου, ενώ το σύστημα 2 όχι

Στο **Σύστημα 3** περιλαμβάνονται οι εξής υποχρεώσεις:

Υποχρεώσεις Παραγωγού	<ul style="list-style-type: none"> • Αρχικές Δοκιμές Τύπου του προϊόντος από Κοινοποιημένο Εργαστήριο • Έλεγχος της Παραγωγής του Εργοστασίου
-----------------------	---

Στο **Σύστημα 4** περιλαμβάνονται οι εξής υποχρεώσεις:

Υποχρεώσεις Παραγωγού

- Αρχικές Δοκιμές Τύπου του προϊόντος από τον παραγωγό
- Έλεγχος της Παραγωγής του Εργοστασίου

Βάσει των ανωτέρω προκύπτει ότι **όλα τα Συστήματα Βεβαίωσης της Συμμόρφωσης** περιλαμβάνουν **Αρχικές Δοκιμές Τύπου** και **Έλεγχο της Παραγωγής του Εργοστασίου (FPC)**.

Στις ακόλουθες παραγράφους παρατίθενται αναλυτικά οι διαδικασίες για την Πιστοποίηση Συστήματος 2+ και 1+, οι διαφοροποιήσεις των οποίων με τα αντίστοιχα συστήματα 2 και 1 παρουσιάσθηκαν ανωτέρω.

Τα συστήματα 3 και 4 περιλαμβάνουν υποχρεώσεις από την πλευρά του παραγωγού, οι οποίες ως οριζόντια εκτελούμενες από όλα τα συστήματα, θα παρουσιασθούν ακολούθως των διαδικασιών πιστοποίησης που προβλέπονται από τα συστήματα 2+ και 1+.

Διαδικασίες Πιστοποίησης Συστήματος 2+

Αίτηση	<p>Ο παραγωγός υποβάλλει στον Κοινοποιημένο Φορέα (ΚΦ) επίσημη αίτηση. Στην αίτηση προσδιορίζεται το συγκεκριμένο προϊόν ή ομάδα προϊόντων, όπως αυτά καθορίζονται στη σχετική Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και, όπου εφαρμόζεται, στις πρόσθετες κατευθυντήριες οδηγίες. Η αίτηση κανονικά καλύπτει ένα μόνο εργοστάσιο.</p> <p>Ο Κοινοποιημένος Φορέας επιβεβαιώνει τη λήψη της αίτησης και πληροφορεί τον αιτούντα για τις περαιτέρω ενέργειες για το χειρισμό της αίτησης. Πριν από τη χορήγηση του πιστοποιητικού, υπογράφεται συμφωνητικό μεταξύ του παραγωγού και του ΚΦ, με το οποίο συμφωνούνται:</p> <ul style="list-style-type: none">• Οι γενικοί κανόνες πιστοποίησης του ΚΦ• Οι οικονομικές υποχρεώσεις• Η ημερομηνία έναρξης και η διάρκεια ισχύος του συμφωνητικού, καθώς και οι όροι για τη διακοπή του• Οι ειδικές ρυθμίσεις για την κάλυψη της αστικής ευθύνης, σε περίπτωση που το θέμα αυτό δε ρυθμίζεται στους γενικούς κανόνες πιστοποίησης• Η Δήλωση Εμπιστευτικότητας• Οι διαδικασίες ένστασης
Αρχική επιθεώρηση του εργοστασίου και του ΕΠΕ	<p>Ο Κοινοποιημένος Φορέας ανασκοπεί την υποβληθείσα τεκμηρίωση, προκειμένου να επαληθεύσει ότι αυτή ικανοποιεί τις προβλέψεις των εφαρμόσιμων Εναρμονισμένων Προτύπων (ΕΠ) και, σε περίπτωση ελλείψεων, ενημερώνει κατάλληλα τον παραγωγό.</p> <p>Όταν η τεκμηρίωση είναι πλήρης, συμφωνείται η ημερομηνία επιθεώρησης.</p>

Κατά τη διάρκεια της επιθεώρησης ο Κοινοποιημένος Φορέας εξετάζει κατά πόσον το τεκμηριωμένο σύστημα εφαρμόζεται, σε συμφωνία με τις απαιτήσεις των Εναρμονισμένων Προτύπων.

Για την υποστήριξη της επιθεώρησης, ο Κοινοποιημένος Φορέας ετοιμάζει Κατάλογο Ελέγχων, στον οποίο καταγράφει τα σημεία που εντοπίζονται ως μη συμμορφούμενα και γνωστοποιούνται στον παραγωγό μετά το πέρας της αρχικής επιθεώρησης.

Οι Αρχικές Δοκιμές Τύπου (ΑΔΤ) δεν αποτελούν μέρος του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο (ΕΠΕ), αλλά πρέπει να έχουν διεξαχθεί από τον παραγωγό, σύμφωνα με τις μεθόδους δοκιμών που υποδεικνύονται στο Εναρμονισμένο Πρότυπο, να συμμορφώνονται κατάλληλα με τις προβλέψεις του και να είναι διαθέσιμες, τουλάχιστον για μια παρτίδα, πριν από την αρχική επιθεώρηση. Σημειώνεται ότι στα Συστήματα 1 και 1+ η ΑΔΤ διενεργείται από τον Κοινοποιημένο Φορέα.

Το περιεχόμενο των Αρχικών Δοκιμών Τύπου αποτελεί ευθύνη του παραγωγού και ο Κοινοποιημένος Φορέας αναζητήσει αποδείξεις των ΑΔΤ, ώστε να ελέγξει τα αποτελέσματα που λαμβάνονται από τον Έλεγχο Παραγωγής στο Εργοστάσιο, για ομοιότητα και αξιοπιστία.

Τα αποτελέσματα δοκιμών του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο πρέπει να συμφωνούν με τις αντίστοιχες απαιτήσεις του Εναρμονισμένου Προτύπου. Το Εγχειρίδιο Ελέγχου της Παραγωγής περιλαμβάνει τις τιμές που δηλώνονται από τον παραγωγό, καθώς και διαδικασία για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των δοκιμών. Ο παραγωγός πρέπει να είναι ενήμερος και να συμμορφώνεται με τυχόν Εθνικούς Κανονισμούς, σχετικούς με τις τιμές των εξεταζόμενων ιδιοτήτων. Σημειώνεται ότι στα Συστήματα 1 και 1+ η ΑΔΤ διενεργείται από τον Κοινοποιημένο Φορέα.

Οι μέθοδοι δοκιμών που χρησιμοποιεί ο παραγωγός θα πρέπει να είναι αυτές που προδιαγράφονται από το Εναρμονισμένο Πρότυπο. Εναλλακτικές μέθοδοι μπορεί να χρησιμοποιηθούν, εάν τα αποτελέσματα που λαμβάνονται από αυτές έχουν αξιόπιστη σχέση με αυτά που λαμβάνονται με τη μέθοδο αναφοράς. Οι σχετικές αποδείξεις πρέπει να υποβληθούν και να εγκριθούν από τον Κοινοποιημένο Φορέα. Ο προσδιορισμός της σχέσης των αποτελεσμάτων των δοκιμών θα πρέπει να γίνεται σε τακτική βάση, μέσω διαδικασίας που περιγράφεται στο Εγχειρίδιο. Σε περίπτωση αμφιβολίας υπερισχύει η μέθοδος του Εναρμονισμένου Προτύπου.

Ο Κοινοποιημένος Φορέας θα πρέπει να ελέγχει τη σωστή λειτουργία και αξιοπιστία του εξοπλισμού, ο οποίος χρησιμοποιείται σύμφωνα με τις ως άνω μεθόδους δοκιμών, όπως προβλέπεται στα εφαρμόσιμα Εναρμονισμένα Πρότυπα.

	<p>Με το πέρας της αρχικής επιθεώρησης και το αργότερο μέσα σε 6 εβδομάδες, ο Κοινοποιημένος Φορέας ετοιμάζει έκθεση με τα αποτελέσματα της επιθεώρησης, την οποία κοινοποιεί στον παραγωγό.</p> <p>Εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη της έκθεσης, ο παραγωγός πρέπει να πληροφορήσει τον Κοινοποιημένο Φορέα σχετικά με τις διορθωτικές ενέργειες που υλοποίησε.</p> <p>Σε περίπτωση που ο Κοινοποιημένος Φορέας κρίνει τις διορθωτικές ενέργειες ως μη επαρκής, μπορεί να σταματήσει την αξιολόγηση και να ενημερώνει σχετικά τον παραγωγό.</p> <p>Σε κάθε περίπτωση, ο χρόνος για την υλοποίηση επαρκών διορθωτικών ενεργειών του παραγωγού, δεν μπορεί να ξεπεράσει τους 6 μήνες από τη διενέργεια της αρχικής επιθεώρησης.</p> <p>Σε περίπτωση εφαρμογής Ευρωπαϊκών Τεχνικών Εγκρίσεων, ο Κοινοποιημένος Φορέας θα αναζητήσει από τον αντίστοιχο Φορέα Έγκρισης την αντίστοιχη τεχνική τεκμηρίωση, η οποία είναι απαραίτητη για την επιβεβαίωση της συμμόρφωσης και θα τον ενημερώσει, σε περίπτωση σημαντικών μη συμμορφώσεων, προκειμένου να κρατηθεί ενήμερο το αρχείο της Ευρωπαϊκής Τεχνικής Έγκρισης.</p>
<p>Χορήγηση πιστοποιητικού</p>	<p>Μετά την ολοκλήρωση της αρχικής επιθεώρησης και εφόσον για όποιες μη συμμορφώσεις ή παρατηρήσεις έχουν γίνει οι κατάλληλες ενέργειες, με τις οποίες συμφωνεί ο Κοινοποιημένος Φορέας και έχουν ικανοποιηθεί πλήρως οι απαιτήσεις του εφαρμόσιμου Εναρμονισμένου Προτύπου ή της σχετικής Ευρωπαϊκής Τεχνικής Έγκρισης, ο Κοινοποιημένος Φορέας χορηγεί το ταχύτερο δυνατόν Πιστοποιητικό Ελέγχου της Παραγωγής στο Εργοστάσιο. Σημειώνεται ότι στα Συστήματα 1 και 1+ δεν χορηγείται το ως άνω πιστοποιητικό. Το πιστοποιητικό καλύπτει κανονικά ένα εργοστάσιο και ένα Εναρμονισμένο Πρότυπο ή ομάδα συναφών Εναρμονισμένων Προτύπων.</p>
<p>Συνεχής επιτήρηση του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο</p>	<p>Ο Κοινοποιημένος Φορέας επιτηρεί τον Έλεγχο Παραγωγής στο Εργοστάσιο με βάση, τις απαιτήσεις της σχετικής εναρμονισμένης τεχνικής προδιαγραφής, της πρόσθετης καθοδήγησης του σχήματος και τα αποτελέσματα της αρχικής αξιολόγησης του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο.</p> <p>Ο Κοινοποιημένος Φορέας δύναται να χρησιμοποιεί έναν Φορέα Ελέγχου, με βάση συμφωνητικό, για να διενεργεί με την εξουσιοδότησή του και με δική του ευθύνη την επιτήρηση.</p> <p>Ο Κοινοποιημένος Φορέας εξετάζει τη συχνότητα και τα αποτελέσματα των δοκιμών που εκτελούνται στο πλαίσιο του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο, προκειμένου να επαληθεύει την αποτελεσματικότητά τους</p>

εκτέλεση. Σε περίπτωση που κατά την επιτήρηση εντοπιστούν σοβαρά προβλήματα, ο Κοινοποιημένος Φορέας δύναται να διενεργήσει πρόσθετες επιθεωρήσεις. Σε περίπτωση μη ανάληψης κατάλληλων διορθωτικών ενεργειών ή συνεχόμενων μη συμμορφώσεων, ο Κοινοποιημένος Φορέας πρέπει να ενημερώσει τον παραγωγό για τις ενέργειες που προτίθεται να αναλάβει, συμπεριλαμβανομένης της ανάκλησης του Πιστοποιητικού, με ταυτόχρονη ενημέρωση της αρμόδιας Κρατικής αρχής. Ο παραγωγός ενημερώνεται για τα αποτελέσματα της επιτήρησης. Ο παραγωγός πρέπει να πληροφορεί τον Κοινοποιημένο Φορέα για οποιαδήποτε τροποποίηση προτίθεται να πραγματοποιήσει στη διεργασία παραγωγής ή στον Έλεγχο Παραγωγής στο Εργοστάσιο, εφόσον υπάρχει το ενδεχόμενο να επηρεαστούν οι δηλωμένες ιδιότητες του προϊόντος. Εναπόκειται στον Κοινοποιημένο Φορέα να αποφανθεί κατά πόσον οι δηλωθείσες αλλαγές απαιτούν και άλλο έλεγχο ή περαιτέρω διερεύνηση. Στις περιπτώσεις αυτές, ο παραγωγός δεν επιτρέπεται να αποδεσμεύσει προϊόντα με τη Σήμανση CE, τα οποία παράγονται μετά τις ως άνω αλλαγές, έως ότου τον ενημερώσει ο Κοινοποιημένος Φορέας για το θέμα αυτό.

Στην περίπτωση Ευρωπαϊκών Τεχνικών Εγκρίσεων, σε περίπτωση μη συμμορφώσεων ή τροποποιήσεων του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο, ο Κοινοποιημένος Φορέας ενημερώνει σχετικά τον Φορέα Έγκρισης ο οποίος χορήγησε την Ευρωπαϊκή Τεχνική Έγκριση, προκειμένου αυτός, είτε να ενημερώσει το αρχείο της Ευρωπαϊκής Τεχνικής Έγκρισης του προϊόντος, ή να ανανεώσει την Ευρωπαϊκή Τεχνική Έγκριση.

Ο παραγωγός πρέπει να διατηρεί αρχεία όλων των μη συμμορφώσεων και των παραπόνων, τα οποία σχετίζονται με το προϊόν το οποίο καλύπτεται από το Πιστοποιητικό Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο και να τα διαθέτει στον Κοινοποιημένο Φορέα, όταν τα ζητήσει.

Πηγή: Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ ΚΟ-Δ.Π. & Κ /01/02/9-4-2008)

Διαδικασίες Πιστοποίησης Συστήματος 1+

Εφαρμόζεται η διαδικασία η οποία περιγράφεται στην προηγούμενη ενότητα, προσαρμοσμένη ως προς τα καθήκοντα του παραγωγού και αναγνωρισμένου οργανισμού.

Επιπλέον εφαρμόζονται τα παρακάτω:

Διενέργεια
αρχικής δοκιμής
τύπου και
χορήγηση
πιστοποιητικού

Ο παραγωγός πρέπει να εφαρμόζει ένα σύστημα δοκιμών αυτοελέγχου για κάθε πιστοποιημένο προϊόν. Το σύστημα αυτό πρέπει να χρησιμοποιείται για την απόδειξη της συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις της παραγράφου με τίτλο «Κριτήρια συμμόρφωσης» στο σχετικό πρότυπο προδιαγραφής προϊόντος. Οι ιδιότητες που

ελέγχονται, οι μέθοδοι δοκιμών, η ελάχιστη συχνότητα δοκιμών αυτοελέγχου κατά τη διάρκεια των δοκιμών ρουτίνας και των δοκιμών της αρχικής περιόδου καθώς και τα κριτήρια συμμόρφωσης πρέπει να είναι σύμφωνα με τις βασικές απαιτήσεις που παρατίθενται στο κεφάλαιο με τον τίτλο «Κριτήρια συμμόρφωσης» στο σχετικό πρότυπο προδιαγραφής προϊόντος.

Ο Κοινοποιημένος Φορέας εφαρμόζει κατάλληλη διαδικασία για τη διενέργεια της αρχικής δοκιμής τύπου, καθώς και για τη δειγματοληπτική δοκιμή δειγμάτων λαμβανόμενων στην ελεύθερη αγορά, στο εργοστάσιο ή στο εργοτάξιο.

Η δειγματοληπτική δοκιμή δειγμάτων προϋποθέτει ότι:

- Η δοκιμή του προϊόντος γίνεται σύμφωνα με τις μεθόδους δοκιμής που καθορίζει η τεχνική προδιαγραφή και η Αρχική Δοκιμή Τύπου.
- Τα αποτελέσματα των δοκιμών συγκρίνονται με τις δηλωμένες επιδόσεις του προϊόντος, όπως προκύπτουν από την η Αρχική Δοκιμή Τύπου.
- Συντάσσεται και παραδίδεται στον παραγωγό μια έκθεση δοκιμής, στην οποία αναλόγως επιβεβαιώνεται ότι τα συμπεράσματα είναι σε συμμόρφωση με τις τεχνικές προδιαγραφές, την η Αρχική Δοκιμή Τύπου και τις απαιτήσεις του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο.

Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση της αρχικής δοκιμής τύπου, της αρχικής επιθεώρησης στο εργοστάσιο και του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο, καθώς και της δειγματοληπτικής δοκιμής δειγμάτων, ο Κοινοποιημένος Φορέας χορηγεί αντίστοιχο πιστοποιητικό συμμόρφωσης προϊόντος.

Ο Κοινοποιημένος Φορέας θα πρέπει να διαθέτει κατάλληλο σχήμα δειγματοληψίας και κριτήρια αποδοχής για τα παρακάτω :

- Για τον αυτοέλεγχο του παραγωγού
- Που χρησιμοποιεί ο φορέας πιστοποίησης για τον έλεγχο της ορθότητας, της δειγματοληψίας που εκτελεί ο παραγωγός (εφαρμόζεται μόνο στο 1, 1+)
- Που χρησιμοποιεί ο φορέας πιστοποίησης για τον έλεγχο της ορθότητας, των δοκιμών που εκτελεί ο παραγωγός (εφαρμόζεται μόνο στο 1, 1+)

Επίσης ο Κοινοποιημένος Φορέας θα πρέπει να διαθέτει σαφείς κανόνες λήψης αποφάσεων και σχετικών μέτρων, στην περίπτωση που δεν ικανοποιούνται ένα ή περισσότερα από τα ως άνω κριτήρια αποδοχής.

Διορθωτικές
ενέργειες

Το εγχειρίδιο ποιότητας Εργοστασίου πρέπει να τεκμηριώνει τις διαδικασίες για την ανασκόπηση και την προσαρμογή του ελέγχου παραγωγής στο εργοστάσιο σε περίπτωση μη συμμόρφωσης.

	Οι ενέργειες που λαμβάνονται στην περίπτωση μη συμμόρφωσης πρέπει να καταγράφονται σε αναφορά η οποία θα υποβάλλεται σε έλεγχο κατά την ανασκόπηση της διοίκησης.
Διατήρηση του πιστοποιητικού συμμόρφωσης EC	<p>Για τη διατήρηση της εγκυρότητας του πιστοποιητικού συμμόρφωσης EC, ο Κοινοποιημένος Φορέας εφαρμόζει το παρακάτω σχήμα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ετήσια επιθεώρηση του εργοστασίου, του Ελέγχου Παραγωγής στο Εργοστάσιο και του εργαστηρίου. • Διαχείριση των μη συμμορφώσεων / διορθωτικών ενεργειών, οι οποίες προκύπτουν από την ως άνω ετήσια επιθεώρηση. • Αξιολόγηση των δοκιμών της δειγματοληψίας που διενεργεί ο παραγωγός. • Διαχείριση των μη συμμορφώσεων/ διορθωτικών ενεργειών, οι οποίες προκύπτουν από την ως άνω αξιολόγηση. • Διενέργεια δοκιμών δειγματοληψίας από Κοινοποιημένο Φορέα. • Διαχείριση των μη συμμορφώσεων / διορθωτικών ενεργειών, οι οποίες προκύπτουν από την ως άνω Διενέργεια δοκιμών δειγματοληψίας.

Πηγή: Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ ΚΟ-Δ.Π. & Κ /01/02/9-4-2008)

Αρχική Δοκιμή Τύπου (ΑΔΤ)⁷

Τα δομικά προϊόντα που υπόκεινται σε κάποιο σύστημα βεβαίωσης της συμμόρφωσης βάσει εναρμονισμένων τεχνικών προδιαγραφών, πρέπει να υποβάλλονται σε δοκιμή αρχικού τύπου. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι ο παραγωγός πρέπει να δηλώσει συγκεκριμένα χαρακτηριστικά του προϊόντος του βάσει εναρμονισμένου προτύπου με τη διεξαγωγή αρχικής δοκιμής τύπου, ακόμα και για προϊόντα τα οποία υπάρχουν ήδη στην αγορά.

Για την ΑΔΤ ισχύουν οι παρακάτω αρχές:

1. Η ΑΔΤ είναι το πλήρες σύνολο δοκιμών ή άλλων διαδικασιών, οι οποίες περιγράφονται στην εναρμονισμένη τεχνική προδιαγραφή και οι οποίες προσδιορίζουν την επίδοση δειγμάτων του προϊόντος, τα οποία είναι αντιπροσωπευτικά του τύπου του προϊόντος.
2. Η ΑΔΤ επαληθεύει ότι το προϊόν συμμορφώνεται με την εναρμονισμένη τεχνική προδιαγραφή και καθορίζει την επίδοση όλων των εναρμονισμένων χαρακτηριστικών, τα οποία πρέπει να δηλώνονται.
3. Ανάλογα με τις προτιθέμενες χρήσεις και τις αγορές για τις οποίες προορίζεται το προϊόν από τον παραγωγό, είναι δυνατόν να περιορίζεται η έκταση της ΑΔΤ.
4. Η ΑΔΤ μπορεί να καλύπτει ομάδα προϊόντων, με την προϋπόθεση ότι οι διάφοροι τύποι προϊόντων δεν επηρεάζουν το επίπεδο ασφαλείας και τις άλλες απαιτήσεις, σε σχέση με την επίδοση του προϊόντος.

⁷ Πηγή: Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) - Κατευθυντήρια Οδηγία για τη Διαπίστευση Φορέων Πιστοποίησης Προϊόντων, Φορέων Πιστοποίησης Συστημάτων, Φορέων Ελέγχου καθώς και Εργαστηρίων που δραστηριοποιούνται στη βεβαίωσης της συμμόρφωσης που καθορίζει η Οδηγία των Δομικών Προϊόντων (89/106/ΕΟΚ) - ΕΣΥΔ ΚΟ-Δ.Π. & Κ/01/02/2-4-2008.

Ο όρος αρχική δοκιμή τύπου δεν χρησιμοποιείται μόνο για να καλύψει φυσικές δοκιμές αλλά και άλλους τρόπους επίδειξης της συμμόρφωσης ενός προϊόντος, όπως υπολογισμοί, συμβατικά αποδεκτή επίδοση ή πινακοποιημένα δεδομένα αναφοράς. Πάντως, ακόμα και στην περίπτωση που χρησιμοποιείται κατηγοριοποίηση προϊόντος χωρίς την ανάγκη περαιτέρω δοκιμής, ο παραγωγός μπορεί να χρειασθεί να πραγματοποιήσει μερικούς ελέγχους (π.χ. μέτρηση της πυκνότητας) ώστε να επιδείξει ότι το προϊόν του ικανοποιεί τον ορισμό του (product definition).

Οι μέθοδοι δοκιμών και αποτίμησης των χαρακτηριστικών των προϊόντων που αναφέρονται σε ένα εναρμονισμένο πρότυπο ή Ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση απαιτούν μια εκ των κάτωθι περιπτώσεων:

1. Δήλωση «αποδεκτό/ μη αποδεκτό» (pass/fail).
2. Αποτελέσματα δοκιμών τα οποία χρησιμοποιούνται για αναγνώριση και εγκαθίδρυση κατηγοριών που πρέπει στη συνέχεια να δηλώνονται (π.χ. κατηγορίες αντίστασης στη φωτιά).
3. Δήλωση από τον παραγωγό του αποτελέσματος της δοκιμής, μιας μέσης τιμής ή μιας μέσης τιμής και της δεδηλωμένης ανοχής σύμφωνα με τις αναγραφόμενες απαιτήσεις της τεχνικής προδιαγραφής.
4. Χρήση μιας ελάχιστης ή μέγιστης τιμής από τον παραγωγό την οποία όλα τα προϊόντα πρέπει να ικανοποιούν ή υπερβαίνουν.
5. Δήλωση χαρακτηριστικού με χρήση στατιστικών μεθόδων (π.χ. χαρακτηριστική τιμή ή τιμή σχεδιασμού, αποδεκτή ή περιορισμένη κατηγορία ποιότητας).

Η επανάληψη δοκιμών μπορεί να αποφευχθεί κάνοντας χρήση δύο δυνατοτήτων:

- Χρήση διαμοιρασμένων αποτελεσμάτων αρχικών δοκιμών τύπου (shared ITT). Ο παραγωγός μπορεί να χρησιμοποιήσει αποτελέσματα από αρχικές δοκιμές τύπου που έχουν πραγματοποιηθεί από κάποιον άλλο (π.χ. έναν άλλο παραγωγό ή έναν σχεδιαστή προϊόντων) ώστε να δικαιολογήσει την δική του δήλωση συμμόρφωσης σχετικά με ένα προϊόν που κατασκευάζεται σύμφωνα με τον ίδιο σχεδιασμό (π.χ. διαστάσεις) και με του ίδιου είδους α' ύλες, συνιστώσες και μεθόδους παραγωγής. Η διαδικασία αυτή μπορεί να πραγματοποιηθεί εάν πληρούνται κάποιες συγκεκριμένες προϋποθέσεις
- Διαδοχικές αρχικές δοκιμές τύπου (cascading ITT). Για κάποια δομικά προϊόντα, υπάρχουν εταιρείες που εφοδιάζουν ή εξασφαλίζουν τον εφοδιασμό, κάποιων ή και όλων των επιμέρους υλικών σε έναν συναρμολογητή ο οποίος στη συνέχεια παράγει το τελικό προϊόν στο εργοστάσιό του. Η εταιρεία μπορεί να αναλάβει την υποχρέωση για υποβολή σε αρχική δοκιμή τύπου σχετικά με ένα ή περισσότερα υποχρεωτικά χαρακτηριστικά ενός τελικού προϊόντος που παράγεται ή συναρμολογείται από άλλες εταιρείες στο δικό τους εργοστάσιο. Στην περίπτωση αυτή, η πρώτη εταιρεία πρέπει να υποβάλλει το συναρμολογημένο της προϊόν σε αρχική δοκιμή τύπου και στη συνέχεια να έχει διαθέσιμα τα αποτελέσματα της δοκιμής στους συναρμολογητές, δηλαδή τους παραγωγούς του τελικού προϊόντος το οποίο και διατίθεται στην αγορά. Ο συναρμολογητής-παραγωγός τότε μπορεί να χρησιμοποιήσει την έκθεση αρχικής δοκιμής τύπου για σκοπούς σήμανσης CE του τελικού του προϊόντος χωρίς την υποχρέωση υποβολής σε επιπλέον αρχική δοκιμή τύπου του(ων)

χαρακτηριστικού(ών) τα οποία έχουν ήδη ελεγχθεί. Σε αυτή την περίπτωση πρέπει να πληρούνται κάποιες προϋποθέσεις όπως η εξακρίβωση ότι ο συναρμολογητής κατασκευάζει το προϊόν χρησιμοποιώντας τον ίδιο συνδυασμό επιμέρους στοιχείων (στοιχείων με τα ίδια χαρακτηριστικά) και με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο η αρχική εταιρεία υπέβαλε τα στοιχεία της και απέκτησε την έκθεση δοκιμής αρχικού τύπου. Εάν η έκθεση αυτή δεν αντιπροσωπεύει το τελικό προϊόν όπως αυτό τίθεται στο εμπόριο, λόγω διαφορετικού συνδυασμού επιμέρους στοιχείων ή συναρμολόγησης μη ακολουθώντας τις οδηγίες της αρχικής εταιρείας, ο παραγωγός οφείλει να υποβάλει το τελικό του προϊόν σε αρχική δοκιμή τύπου. Σε κάθε περίπτωση, ο συναρμολογητής-παραγωγός είναι ο υπεύθυνος ότι το προϊόν του συμμορφώνεται με όλες τις απαιτήσεις της Οδηγίας 89/106/ΕΟΚ, τόσο για το σχεδιασμό όσο και την κατασκευή του.

Επιτρεπόμενες εναλλακτικές λύσεις

Τα εργαστήρια δοκιμών εάν είναι κοινοποιημένα για τη διενέργεια αρχικών δοκιμών τύπου για τα συστήματα 1, 1+ και 3 καθώς και δειγματοληπτικές δοκιμές δειγμάτων (audit testing) (1+) οφείλουν να εκτελούν τις δοκιμές χρησιμοποιώντας τον δικό τους εξοπλισμό δοκιμών και προσωπικό. Παρόλα αυτά, σε ορισμένες περιπτώσεις κάποιες δοκιμές μπορούν να εκτελεσθούν χρησιμοποιώντας τον εξοπλισμό ελέγχων του παραγωγού (όπως παραδείγματος χάριν στην περίπτωση που είναι ένα υπερβολικά σύνθετο εγχείρημα [π.χ. μεγάλα δείγματα δύσκολα στη μεταφορά και τον χειρισμό] ή οικονομικά δυσανάλογο για να εκτελέσει τις δοκιμές στις δηλωμένες εγκαταστάσεις του φορέα), υπό τους κάτωθι όρους :

- ο εξοπλισμός δοκιμών του παραγωγού είναι διακριβωμένος,
- ο κοινοποιημένος φορέας συμφωνεί με τη χρήση των εγκαταστάσεων του παραγωγού γνωρίζοντας ότι διατηρεί την ευθύνη για τη διενεργηθείσα δοκιμή και τα αποτελέσματά της,
- ο κοινοποιημένος φορέας διεξάγει τη δοκιμή, και βοηθά επίσης στην περίπτωση που πραγματοποιείται από το προσωπικό του παραγωγού,
- οι δοκιμές στις εγκαταστάσεις του παραγωγού εκτελούνται ακολουθώντας αυστηρή συμμόρφωση με τη διαδικασία δοκιμής της σχετικής τεχνικής προδιαγραφής, συμπεριλαμβανομένης της δειγματοληψίας και της προετοιμασίας των δειγμάτων,

Σε κάθε περίπτωση ο κοινοποιημένος φορέας αποφασίζει εάν θα λάβει υπόψη τα αποτελέσματα της δοκιμής ή όχι. Εφόσον τα εργαστήρια δοκιμών χρησιμοποιούν τις εργαστηριακές εγκαταστάσεις του παραγωγού πρέπει να βεβαιώνεται ότι αυτά είναι και πρέπει να παραμένουν ανεξάρτητα τρίτων, των πελατών τους καθώς και κάθε άλλου ενδιαφερόμενου με τον οποίο έχουν οικονομική σχέση. Η χρήση των εργαστηριακών εγκαταστάσεων του παραγωγού δε σημαίνει οποιαδήποτε είδους υπεργολαβία. Επιπρόσθετα, δεν αποδίδει στον παραγωγό την ιδιότητα ενός κοινοποιημένου φορέα. Στην περίπτωση που οι εγκαταστάσεις του παραγωγού χρησιμοποιούνται από έναν

κοινοποιημένο φορέα για την εκτέλεση του συνόλου ή μέρους δοκιμών, αυτό θα αναφέρεται στην έκθεση δοκιμής. Όσον αφορά στα συστήματα 2, 2+ και 4, για τα οποία η αρχική δοκιμή τύπου ανήκει στα καθήκοντα του παραγωγού, ο τελευταίος μπορεί να εμπιστευθεί οποιοδήποτε τρίτο μέρος που διαθέτει τον κατάλληλο εξοπλισμό και είναι ικανό να διεξάγει αξιόπιστες αρχικές δοκιμές τύπου υπό την προϋπόθεση ότι όλοι οι κανόνες που αφορούν το αντίστοιχο σύστημα βεβαίωσης της συμμόρφωσης θα εφαρμοσθούν κατάλληλα.

Η ΑΔΤ στο Σύστημα 3

Κάθε τύπος προϊόντος που υποβάλλεται σε βεβαίωση της συμμόρφωσής του, οφείλει να ελέγχεται από κοινοποιημένο οργανισμό σύμφωνα με την αντίστοιχη τεχνική προδιαγραφή του προϊόντος. Τα καθήκοντα του κοινοποιημένου φορέα που αφορούν στην αρχική δοκιμή τύπου περιορίζονται στα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο παράρτημα του προτύπου του προϊόντος.

Η δειγματοληψία των προϊόντων που θα υποβληθούν σε αρχική δοκιμή τύπου είναι αρμοδιότητα του παραγωγού. Το δείγμα πρέπει να λαμβάνεται από ολοκληρωμένα προϊόντα, έτοιμα προς διάθεση στο εμπόριο. Επίσης, το δείγμα πρέπει να λαμβάνεται με τυχαία σειρά και να είναι αντιπροσωπευτικό της συνήθους παραγωγής καθώς και να αναγνωρίζεται καθαρά ώστε να εξασφαλίζεται ότι το δείγμα προορίζεται για έλεγχο. Ο παραγωγός οφείλει να καταγράψει τα κάτωθι:

1. όνομα παραγωγού και διεύθυνση,
2. περιγραφή του προϊόντος
3. τον τρόπο με τον οποίο το προϊόν επισημαίνεται,
4. επισήμανση του προϊόντος από τον παραγωγό
5. έλεγχος της παρτίδας παραγωγής,
6. μέγεθος δείγματος(των),
7. τόπος και ημερομηνία που πραγματοποιήθηκε η δειγματοληψία,
8. άλλες απαραίτητες πληροφορίες για το προϊόν χρήσιμες για τη δοκιμή.

Η δειγματοληψία και τα χαρακτηριστικά του προϊόντος πρέπει να είναι σύμφωνα με τα οριζόμενα στο αντίστοιχο εναρμονισμένο πρότυπο.

• **Έλεγχος της Παραγωγής του Εργοστασίου⁸**

Οι παραγωγοί προϊόντων δομικών κατασκευών, ανεξαρτήτως συστήματος αξιολόγησης της συμμόρφωσης, οφείλουν να εφαρμόζουν Σύστημα Ελέγχου της Παραγωγής στο Εργοστάσιο (Factory Production Control – FPC), το οποίο θα πρέπει να εξασφαλίζει τη συμμόρφωση των προϊόντων με τις απαιτήσεις των αντίστοιχων εναρμονισμένων προτύπων.

⁸ Πηγή: Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) - Κατευθυντήρια Οδηγία για τη Διαπίστευση Φορέων Πιστοποίησης Προϊόντων, Φορέων Πιστοποίησης Συστημάτων, Φορέων Ελέγχου καθώς και Εργαστηρίων που δραστηριοποιούνται στη βεβαίωσης της συμμόρφωσης που καθορίζει η Οδηγία των Δομικών Προϊόντων (89/106/ΕΟΚ) - ΕΣΥΔ ΚΟ-Δ.Π. & Κ/01/02/2-4-2008.

Έλεγχος της Παραγωγής του Εργοστασίου (ΕΠΕ) σημαίνει **συνεχής εσωτερικός έλεγχος της παραγωγής από τον ίδιο τον παραγωγό**. Όλα τα στοιχεία, απαιτήσεις και μέτρα που ακολουθεί ο παραγωγός καταγράφονται συστηματικά με τη μορφή γραπτών πολιτικών και διαδικασιών. Αυτή η καταγραφή του συστήματος ελέγχου της παραγωγής εξασφαλίζει την κοινή κατανόηση της εγγύησης της ποιότητας και επιτρέπει να παρακολουθείται ο βαθμός στον οποίο επιτυγχάνονται τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά του προϊόντος καθώς και η αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος ελέγχου της παραγωγής.

Το ως άνω Σύστημα αξιολογείται από τον κοινοποιημένο φορέα (Συστήματα 1, 1+, 2, 2+), ο οποίος στην περίπτωση των Συστημάτων 2 και 2+ εκδίδει αντίστοιχο Πιστοποιητικό για τον ΕΠΕ.

Επισημαίνεται ότι το Σύστημα ΕΠΕ πρέπει σε κάθε περίπτωση να προσαρμόζεται προς τις απαιτήσεις του αντίστοιχα εφαρμόσιμου Εναρμονισμένου Προτύπου, όπως αυτό ενδεχομένως εξειδικεύεται με την Καθοδήγηση που εκδίδεται από την Ομάδα των Κοινοποιημένων Φορέων.

Το Σύστημα Ελέγχου της Παραγωγής στο Εργοστάσιο οφείλει να ικανοποιεί τις παρακάτω ενδεικτικές- ελάχιστες απαιτήσεις.

Οργάνωση	<p>Αρμοδιότητες και ευθύνες Πρέπει να καθορίζονται οι ευθύνες, οι αρμοδιότητες και οι μεταξύ τους σχέση, των προσώπων τα οποία εκτελούν και ελέγχουν εργασίες οι οποίες επηρεάζουν την ποιότητα των προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των προσώπων που χρειάζεται να έχουν αρμοδιότητα για να: αναλαμβάνουν δράσεις για την πρόληψη μη συμμορφούμενων προϊόντων, να εντοπίζουν, καταγράφουν και χειρίζονται κάθε απόκλιση της ποιότητας των προϊόντων</p> <p>Εκπρόσωπος της διοίκησης για τον ΕΠΕ Ο παραγωγός πρέπει να ορίσει πρόσωπο, με τις κατάλληλες αρμοδιότητες, ώστε να εξασφαλίζει ότι ικανοποιούνται οι απαιτήσεις των αντίστοιχων εναρμονισμένων προτύπων, στο συγκεκριμένο χώρο παραγωγής.</p> <p>Ανασκόπηση από τη διοίκηση Προκειμένου να εξασφαλίζεται η διαρκής καταλληλότητα και αποτελεσματικότητα του Συστήματος ΕΠΕ, η διοίκηση πρέπει να το επιθεωρεί και να το ανασκοπεί σε κατάλληλα χρονικά διαστήματα και να διατηρεί αντίστοιχα αρχεία.</p> <p>Εκπαίδευση του προσωπικού Ο παραγωγός πρέπει να καθιερώνει και να διατηρεί διαδικασίες για την εκπαίδευση του εμπλεκόμενου στο Σύστημα ΕΠΕ προσωπικού και διατηρεί κατάλληλα αρχεία.</p>
Διαδικασίες	Έλεγχος εγγράφων και δεδομένων

<p>ελέγχου</p>	<p>Ο έλεγχος εγγράφων και δεδομένων περιλαμβάνει εκείνα τα οποία σχετίζονται με τις απαιτήσεις των εφαρμόσιμων προτύπων, καλύπτοντας τις αγορές, τις διεργασίες, τους ελέγχους των υλικών και τα έγγραφα του Συστήματος ΕΠΕ. Το εγχειρίδιο ελέγχου της παραγωγής πρέπει να περιέχει τεκμηριωμένη διαδικασία διαχείρισης εγγράφων και δεδομένων, η οποία θα καλύπτει τις διαδικασίες και τις αρμοδιότητες για την έγκριση, έκδοση, διανομή και διαχείριση των εσωτερικών εγγράφων και δεδομένων, καθώς και την προετοιμασία, έκδοση και καταγραφή των αλλαγών της γραπτής τεκμηρίωσης.</p> <p>Υπεργολαβίες Σε περίπτωση που ο παραγωγός αναθέτει υπεργολαβία μέρος των εργασιών, πρέπει να εγκαθιστά κατάλληλους ελέγχους του υπεργολάβου ενώ, σε κάθε περίπτωση, διατηρεί τη συνολική ευθύνη για τις ανατιθέμενες εργασίες.</p> <p>Γνώση των πρώτων υλών Πρέπει να υπάρχει τεκμηρίωση που να παρέχει τις λεπτομέρειες για τη φύση την προέλευση και την καταλληλότητα των πρώτων υλών</p>
<p>Διαχείριση της παραγωγής</p>	<p>Το Σύστημα ΕΠΕ πρέπει να ικανοποιεί τις παρακάτω απαιτήσεις:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Πρέπει να υπάρχουν διαδικασίες για τη διεργασία της παραγωγής (Οι διαδικασίες αυτές μπορεί να περιλαμβάνουν διαδικασίες για τη συντήρηση και ρύθμιση του εξοπλισμού διεργασιών, για τον έλεγχο ή τη δοκιμή των υλικών που λαμβάνονται δειγματοληπτικά κατά τις διεργασίες παραγωγής, για την προσαρμογή των διεργασιών παραγωγής στις περιπτώσεις που είναι αναγκαίο κ.α.). • Πρέπει να υπάρχουν διαδικασίες για τον προσδιορισμό και τον έλεγχο επικίνδυνων υλικών, όπου απαιτείται σύμφωνα με το εφαρμοζόμενο πρότυπο ή τις Εθνικές Νομοθετικές Διατάξεις. • Πρέπει να υπάρχουν διαδικασίες για να εξασφαλίζεται ότι τα προϊόντα αποθηκεύονται υπό ελεγχόμενες συνθήκες και να προσδιορίζεται η θέση και τα προϊόντα στις θέσεις αποθήκευσης. • Πρέπει να υπάρχουν διαδικασίες για να εξασφαλίζεται ότι τα προϊόντα που λαμβάνονται από αποθέματα δεν έχουν αλλοιωθεί σε βαθμό που να κινδυνεύει η συμμόρφωσή τους. • Πρέπει να εξασφαλίζεται η ιχνηλασιμότητα των προϊόντων κατά την πρώτη φορά που διατίθενται στην αγορά.
<p>Έλεγχοι και δοκιμές</p>	<p>Ο παραγωγός πρέπει να διαθέτει τις απαραίτητες εγκαταστάσεις, εξοπλισμό και εκπαιδευμένο προσωπικό για την εκτέλεση των απαιτούμενων ελέγχων και δοκιμών.</p> <p>Εξοπλισμός Ο παραγωγός είναι υπεύθυνος για τον έλεγχο, τη διακρίβωση και συντήρηση του εξοπλισμού ελέγχων, μέτρησης και δοκιμών. Η ακρίβεια</p>

και η συχνότητα των διακριβώσεων πρέπει να είναι σύμφωνα με το αντίστοιχα εφαρμοζόμενο Πρότυπο και να διατηρούνται αντίστοιχα αρχεία.

Ο εξοπλισμός πρέπει να χρησιμοποιείται σύμφωνα με τεκμηριωμένες διαδικασίες και να ταχτοποιείται μονοσήμαντα.

Συχνότητα και θέση ελέγχων, δειγματοληψιών και δοκιμών

Το έγγραφο ελέγχου της παραγωγής πρέπει να περιγράφει τη συχνότητα και τη φύση των ελέγχων. Η συχνότητα των δειγματοληψιών και οι δοκιμές, όταν απαιτούνται, πρέπει να εκτελούνται για τα αντίστοιχα χαρακτηριστικά τα οποία καθορίζονται στο εφαρμοζόμενο Εναρμονισμένο Πρότυπο.

Οι συχνότητες δοκιμών συνήθως σχετίζονται με περιόδους παραγωγής ή ανάλογα με την ποσότητα παραγωγής(π.χ. σε τον.). Μια περίοδος παραγωγής ορίζεται ως μια πλήρης εβδομάδα, μήνας ή έτος εργασίμων ημερών παραγωγής.

Οι απαιτήσεις του ΕΠΕ μπορεί να εισαγάγουν οπτικούς ελέγχους. Οποιοσδήποτε αποκλίσεις που προκύπτουν από τους εν λόγω ελέγχους, μπορεί να συνεπάγονται αυξημένες συχνότητες δοκιμών.

Όταν η μετρούμενη τιμή είναι πλησίον ενός προκαθορισμένου ορίου, πιθανόν να χρειαστεί να αυξηθεί η συχνότητα.

Κάτω από ειδικές συνθήκες, είναι δυνατόν να μειωθεί η συχνότητα δοκιμών, σε σχέση με αυτές που προβλέπουν τα εναρμονισμένα πρότυπα. Οι συνθήκες αυτές δύναται να είναι:

- Υψηλά αυτοματοποιημένος εξοπλισμός παραγωγής.
- Μακρά εμπειρία με συνέπεια σε ειδικές ιδιότητες.
- Πηγές με υψηλή συμμόρφωση.
- Υλοποίηση συστήματος διαχείρισης της ποιότητας με εξαιρετικά μέτρα εποπτείας και παρακολούθησης της διεργασίας παραγωγής.
- Χαμηλή διασπορά των τιμών των μετρούμενων χαρακτηριστικών.

Οι λόγοι για τη μείωση των συχνοτήτων δοκιμών πρέπει να παρατίθενται στο έγγραφο του ΕΠΕ.

Αρχεία

Τα αποτελέσματα του ΕΠΕ πρέπει να καταγράφονται σε αρχεία, συμπεριλαμβανομένων των θέσεων δειγματοληψίας, της ημέρας και ώρας και των προϊόντων που δειγματοληπτούνται και ελέγχονται καθώς και κάθε άλλης σχετικής πληροφορίας, π.χ. συνθήκες περιβάλλοντος

Όταν το προϊόν που ελέγχεται ή δοκιμάζεται δεν ικανοποιεί την

	<p>καθορισμένη από την προδιαγραφή απαίτηση ή όταν υπάρχει ένδειξη ότι δεν θα την ικανοποιήσει, πρέπει να γίνεται μια σημείωση στα αρχεία, σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν για το χειρισμό της κατάστασης (π.χ. επανάληψη της δοκιμής ή/και μέτρα για τη διόρθωση της διεργασίας παραγωγής).</p> <p>Τα αρχεία πρέπει να διατηρούνται τουλάχιστον όσο προβλέπει η ισχύουσα νομοθεσία στο χώρο παραγωγής (10ετία από την κυκλοφορία του προϊόντος στην αγορά).</p>
Έλεγχος μη συμμορφούμενων προϊόντων	<p>Όταν από έναν έλεγχο ή μια δοκιμή προκύπτει ότι ένα προϊόν δεν συμμορφώνεται, τότε το προϊόν πρέπει να απομονωθεί προκειμένου:</p> <ul style="list-style-type: none"> • να επανεπεξεργασθεί, ή • να δοθεί για άλλη εφαρμογή, για την οποία είναι κατάλληλο, ή • να απορριφθεί και να σημειωθεί ως μη συμμορφούμενο <p>Ο παραγωγός καταγράφει όλες τις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης, να ερευνά και, εάν είναι απαραίτητο, να αναλαμβάνεται διορθωτική δράση.</p> <p>Η διορθωτική δράση μπορεί να περιλαμβάνει:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Διερεύνηση της αιτίας της μη συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένης της εξέτασης της διαδικασίας δοκιμών και εκτέλεση των αναγκαίων ρυθμίσεων. • Ανάλυση των διεργασιών, λειτουργιών, αρχείων ποιότητας, εκθέσεων εξυπηρέτησης και παραπόνων πελατών για τον εντοπισμό και την εξάλειψη των εν δυνάμει αιτιών μη συμμόρφωσης. • Υλοποίηση προληπτικών ενεργειών για το χειρισμό των προβλημάτων σε επίπεδο αντίστοιχο με τον κίνδυνο που εντοπίστηκε. • Εφαρμογή ελέγχων για να εξασφαλιστεί ότι έχουν ληφθεί διορθωτικές ενέργειες. • Εφαρμογή και καταγραφή σε αρχεία των αλλαγών στις διαδικασίες, που προκύπτουν από διορθωτική ενέργεια.
Χειρισμός, αποθήκευση και συνθήκες στους χώρους παραγωγής	<p>Ο παραγωγός εκτελεί τις απαραίτητες διευθετήσεις, ώστε να διατηρείται η ποιότητα του προϊόντος κατά τη διάρκεια του χειρισμού και της αποθήκευσης.</p> <p>Οι παραπάνω διευθετήσεις πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα εξής:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ρύπανση του προϊόντος • Διαχωρισμό • Καθαριότητα του εξοπλισμού χειρισμών και των χώρων αποθήκευσης
Συσκευασία, σήμανση και μεταφορά	<p>Το Σύστημα ΕΠΕ του παραγωγού πρέπει να προσδιορίζει την έκταση της ευθύνης του, σε σχέση με τη συσκευασία, τη σήμανση, την αποθήκευση και την παράδοση</p>

Πηγή: Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ ΚΟ-Δ.Π. & Κ /01/02/9-4-2008)

- **Διεξαγωγή περιοδικών ή κατ' απαίτηση ελέγχων και επιθεωρήσεων**

Η εποπτεία της αγοράς αποτελεί σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, βασικό εργαλείο για την επιβολή των οδηγιών νέας προσέγγισης, κυρίως λαμβάνοντας μέτρα ώστε να ελέγχεται ότι τα προϊόντα πληρούν τις απαιτήσεις των εφαρμοστέων οδηγιών και ότι αναλαμβάνεται δράση ώστε τα μη συμμορφούμενα προϊόντα να υποχρεώνονται σε συμμόρφωση.

Σύμφωνα με το Άρθρο 11 του ΠΔ 334/1194 οι υπηρεσίες του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας (νυν Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας) είναι αρμόδιες για τον έλεγχο της ορθής χρησιμοποίησης της σήμανσης CE στην αγορά, στο χώρο παραγωγής και εμπορίας των προϊόντων που φέρουν το σήμα αυτό. Για το σκοπό αυτό έχουν άμεση πρόσβαση στους εργοστασιακούς και τελωνιακούς χώρους.

Παράλληλα, σύμφωνα με το Άρθρο 16 του Κανονισμού 765/2008/EK (τέθηκε σε ισχύ από 1/1/2010), σκοπός της εποπτείας της αγοράς είναι να διασφαλίζει ότι προϊόντα καλυπτόμενα από την κοινοτική νομοθεσία εναρμόνισης τα οποία, όταν χρησιμοποιούνται για το σκοπό για τον οποίο προορίζονται ή σε συνθήκες προβλέψιμες σε εύλογο βαθμό και εγκαθίστανται και συντηρούνται κατάλληλα, είναι πιθανό να θέσουν:

- σε κίνδυνο την υγεία ή την ασφάλεια των χρηστών, ή
- δεν συμμορφώνονται για άλλο λόγο με τις εφαρμοστέες απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας εναρμόνισης

θα αποσύρονται, ή η διαθεσιμότητά τους στην αγορά θα απαγορεύεται ή θα περιορίζεται, και ότι το κοινό, η Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη θα ενημερώνονται κατάλληλα.

Για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με το Άρθρο 19 (Κανονισμός 765/2008) **οι αρχές εποπτείας της αγοράς πραγματοποιούν κατάλληλους ελέγχους** σχετικά με τα χαρακτηριστικά των προϊόντων σε επαρκή κλίμακα, μέσω ελέγχου εγγράφων και, ενδεχομένως, μέσω φυσικών και εργαστηριακών ελέγχων, χρησιμοποιώντας επαρκή δείγματα. Κατά τους ελέγχους αυτούς λαμβάνουν υπόψη τις καθιερωμένες αρχές αξιολόγησης κινδύνου, τις καταγγελίες και άλλες πληροφορίες.

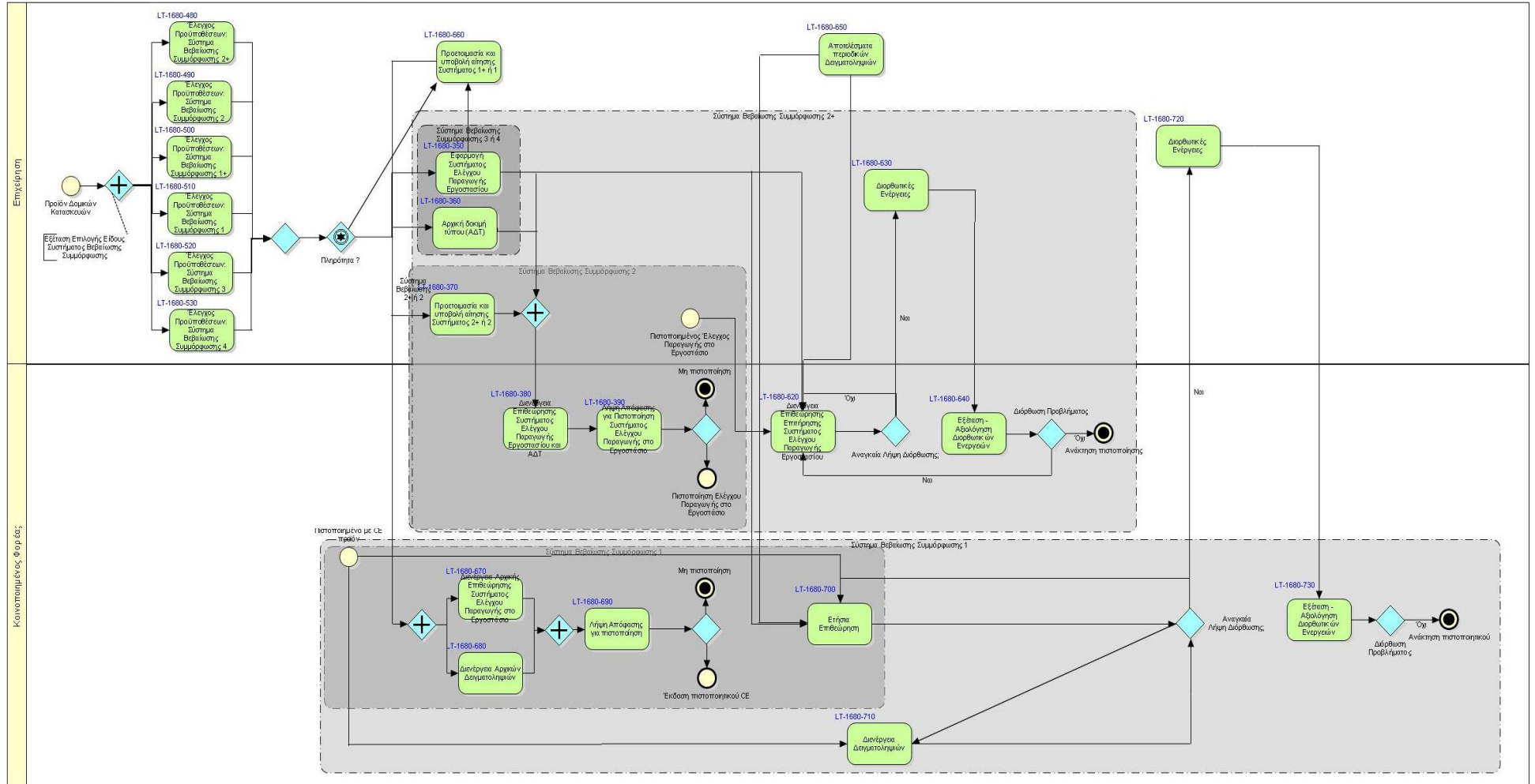
Οι αρχές εποπτείας έχουν την δικαιοδοσία – όποτε είναι αναγκαίο και δικαιολογημένο – να εισέλθουν στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης και να λάβουν τα απαιτούμενα δείγματα από τα δομικά προϊόντα. Τα δείγματα αποστέλλονται στα εργαστήρια για να γίνουν οι απαραίτητοι εργαστηριακοί έλεγχοι.

Παράλληλα, οι αρχές εποπτείας της αγοράς λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα προκειμένου να ειδοποιούν τους χρήστες στην επικράτειά τους μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα για τους κινδύνους τους οποίους έχουν εντοπίσει σε σχέση με οποιοδήποτε προϊόν, κατά τρόπο ώστε να μειωθεί το ενδεχόμενο σωματικής ή άλλης βλάβης.

Στην Ελλάδα, το υφιστάμενο πλαίσιο δεν ορίζει επακριβώς το ύψος των ποινών, τον τρόπο υπολογισμού, επιβολής και παρακολούθησης τους με τη μόνη αναφορά να εντοπίζεται στο ΠΔ 334/1994 (Άρθρο 11, σημείο 5) επί δυνατότητας επιβολής προστίμου «μέχρι το 100πλάσιο της εμπορικής αξίας του ακατάλληλου προϊόντος».

2.1.2 Διάγραμμα ροής

Στο διάγραμμα που ακολουθεί παρουσιάζονται τα βασικά βήματα της διαδικασίας ελέγχων ασφάλειας προϊόντων δομικών κατασκευών.

2.1.3 Εμπλεκόμενοι

Οι φορείς που εμπλέκονται στη συγκεκριμένη διαδικασία είναι οι επιχειρήσεις που κατασκευάζουν δομικά προϊόντα. Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα επισημοποιημένα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛ.ΣΤΑΤ.)⁹ ο αριθμός αυτός (Κωδικός ΣΤΑΚΟΔ¹⁰: 23) ανέρχεται σε 4.889 επιχειρήσεις.

Άλλοι εμπλεκόμενοι στη διαδικασία φορείς είναι οι ακόλουθοι:

A. Δημόσιοι φορείς

- Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων (ΥΠΟΜΕΔΙ)
- Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας
- Κεντρικό Εργαστήριο Δημοσίων Έργων (ΚΕΔΕ)
- Διεύθυνση Εποπτείας Δομικών Υλικών (ΔΕΔΥ)
- Συμβούλιο Εποπτείας της Αγοράς Δομικών Υλικών (ΣΕΑΔΥ)
- Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης της Ελλάδας (ΕΛΟΤ)
- Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ)

B. Ιδιωτικοί φορείς

- Ιδιωτικές εταιρείες πιστοποίησης
- Ιδιωτικά εργαστήρια
- Σύμβουλοι επιχειρήσεων

2.1.4 Νομικό Πλαίσιο

Το Νομικό πλαίσιο που διέπει τη συγκεκριμένη διαδικασία είναι το εξής:

- Οδηγία 89/106/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών (21 Δεκεμβρίου 1988).
- ΠΔ 334/11-10-1994 (ΦΕΚ Α' 176/25-10-94) περί των «Προϊόντων δομικών κατασκευών», με το οποίο ενσωματώθηκε στο Εθνικό δίκαιο η Οδηγία 89/106/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τα προϊόντα του τομέα δομικών κατασκευών.
- Π.Δ. 185/09 (ΦΕΚ 213 Α/7-10-2009): Ανασύσταση του Υπουργείου Οικονομικών, συγχώνευση του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών με τα Υπουργεία Ανάπτυξης και Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής και μετονομασία
- ΠΔ 189/2009 (ΦΕΚ 221/Α/05.11.2009) «Καθορισμός και ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων»
- Οδηγία 93/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993 για την τροποποίηση

⁹ ΕΛ.ΣΤΑΤ./Μητρώο Επιχειρήσεων του 2004

¹⁰ Στατιστική Ταξινόμηση των Κλάδων Οικονομικής Δραστηριότητας του 2003

μεταξύ άλλων και της οδηγίας 89/106/ΕΟΚ (προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών.

- ΠΔ 244/80 (ΦΕΚ 69/Α/28-3-1980) Περί Κανονισμού Τιμέντων για έργα από σκυρόδεμα.
- Κανονισμός (ΕΚ) 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9^{ης} Ιουλίου 2008 για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς για την εμπορία των προϊόντων.
- Ν. 3669/2008 (Άρθρα 176 & 182) για την «Κύρωση της κωδικοποίησης της νομοθεσίας κατασκευής δημοσίων έργων» διενεργούνται αυτεπάγγελοι έλεγχοι σε προϊόντα δομικών κατασκευών (σκυρόδεμα, χάλυβας) από αρμόδια όργανα του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων (ΥΠΟΜΕΔΙ) σε εκτελούμενα έργα – δημόσια και ιδιωτικά, σε μονάδες παραγωγής δομικών υλικών, κατά την μεταφορά υλικών, κ.λπ.¹¹

Για την εφαρμογή των διατάξεων του Π.Δ. 334/1994, με το οποίο ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο η οδηγία 89/106/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τα προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών, έχουν εκδοθεί οι ακόλουθες Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις (ΚΥΑ).

ΚΥΑ	Προϊόντα αναφοράς
ΚΥΑ 16462/29/11-07-2001 (ΦΕΚ 917/Β/17-07-2001)	Τσιμέντα για την κατασκευή έργων από σκυρόδεμα
ΚΥΑ με αριθ. οικ. 6310/41/28-03-2006 (ΦΕΚ 427/Β/07-04-2006)	<ul style="list-style-type: none"> • Πρόσθετα σκυροδέματος, κονιαμάτων και ενεμάτων • Γεωϋφάσματα • Σφαιρικά εφέδρανα • Μόνιμα συστήματα πυρόσβεσης: πυροσβεστικές φωληές, συστήματα με σωλήνες (για τα λοιπά μόνιμα συστήματα πυρόσβεσης ισχύει η ΚΥΑ με αριθμ. 1783/64/17-2-2010 (ΦΕΚ 210/Β/1-3-2010) • Πλάκες πεζοδρομίων • Κράσπεδα από φυσικούς λίθους
ΚΥΑ 5328/122/5-3-2007 (ΦΕΚ 386/Β/20-3-2007)	Αδρανή δομικών έργων
ΚΥΑ με αριθ. οικ. 9451/208/3-5-2007 (ΦΕΚ 815/Β/24-5-2007)	Βιομηχανικώς παραγόμενα θερμομονωτικά προϊόντα
ΚΥΑ με αριθ. οικ. 10976/244/24-5-2007 (ΦΕΚ 973/Β/18-6-2007)	Φυσικοί και διακοσμητικοί λίθοι
ΚΥΑ με αριθ. οικ	Ιστοί φωτισμού

¹¹ Εισήγηση του Βίκτωρα Αγγελάκη ΑΤΜ, τμηματάρχη στην ΓΓΔΕ/ΥΠΟΜΕΔΙ, μέλους της ΜΕ/ΤΕΕ θεμάτων τυποποίησης-πιστοποίησης-διαχείρισης ποιότητας με θέμα «Εποπτεία Αγοράς Προϊόντων Δομικών Κατασκευών στην Ελλάδα» για την εσπερίδα του ΤΕΕ «Εποπτεία Αγοράς Προϊόντων Δομικών Κατασκευών».

15894/337/20-7-2007 (ΦΕΚ 1557/Β/17-8-2007)	
ΚΥΑ με αριθ. οικ. 15914/340/20-7-2007 (ΦΕΚ 1557/Β/17-8-2007)	Στοιχεία τοιχοποιίας
ΚΥΑ με αριθ. οικ.18174/393/30-8-2007 (ΦΕΚ 1870/Β/14-9-2007)	Δομική άσβεστος
ΚΥΑ με αριθμ. 12394/406/12-8-2009 (ΦΕΚ 1794/Β/28-8-2009)	Κυβόλιθοι, πλάκες πεζοδρομίου και κράσπεδα από σκυρόδεμα
ΚΥΑ με αριθμ. 12395/407/12-8-2009 (ΦΕΚ 1794/Β/28-8-2009)	Επιχρίσματα τοιχοποιίας
ΚΥΑ με αριθμ. 12397/408/12-8-2009 (ΦΕΚ 1794/Β/28-8-2009)	Κονιάματα τοιχοποιίας
ΚΥΑ με αριθμ. 12397/409/12-8-2009 (ΦΕΚ 1794/Β/28-8-2009)	Παράθυρα και εξωτερικά συστήματα θυρών για πεζούς χωρίς χαρακτηριστικά πυραντίστασης ή/και διαρροής καπνού
ΚΥΑ με αριθμ. 12398/410/12-8-2009 (ΦΕΚ 1794/Β/28-8-2009)	Εξώφυλλα και Εξωτερικές περσίδες
ΚΥΑ με αριθμ. 1782/63/17-2-2010 (ΦΕΚ 210/Β/1-3-2010)	Συστήματα πυρανίχνευσης και συναγερμού, συστήματα ελέγχου καπνού και θερμότητας και διατάξεις ανιχνευτών καπνού
ΚΥΑ με αριθμ. 1781/62/17-2-2010 (ΦΕΚ 210/Β/1-3-2010)	Πετάσματα όψεων, πόρτες για χώρους βιομηχανικούς, εμπορικούς και στάθμευσης και ύαλος για δομική χρήση
ΚΥΑ με αριθμ. 1783/64/17-2-2010 (ΦΕΚ 210/Β/1-3-2010)	Μόνιμα συστήματα πυρόσβεσης
ΚΥΑ με αριθμ. οικ. 8134/388/9-7-2010 (ΦΕΚ 1091/Β/19.7.2010)	Ξύλινες κατασκευές - Απαιτήσεις προϊόντος για προκατασκευασμένα δομικά στοιχεία με διάτρητη μεταλλική πλάκα συναρμολόγησης
ΚΥΑ με αριθμ. οικ. 8136/390/9-7-2010 (ΦΕΚ 1100/Β/21.7.2010)	Προϊόντα και συστήματα για την προστασία και επισκευή δομημάτων από σκυρόδεμα
ΚΥΑ με αριθ. οικ. 8135/389/9-7-2010 (ΦΕΚ 1100/Β/21.7.2010)	Αυτοφερόμενα θερμομονωτικά πάνελς με μεταλλική κάλυψη και από τις δύο όψεις - Βιομηχανικώς παραγόμενα προϊόντα
ΚΥΑ με αριθ. οικ. 8622/414/21.7.2010 (ΦΕΚ 1162/Β/2.8.2010)	Επιφάνειες και επενδύσεις από φυσική ξυλεία - Χαρακτηριστικά, αξιολόγηση της συμμόρφωσης και σήμανση
ΚΥΑ με αριθ. 8623/415/21.7.2010 (ΦΕΚ 1162/Β/2.8.2010)	Δομική ξυλεία - Πολυστρωματικές επικαλύψεις δομικής ξυλείας - Απαιτήσεις
ΚΥΑ με αριθ. οικ.	Ξυλεία δαπέδων - Χαρακτηριστικά, αξιολόγηση της

8624/416/21.7.2010 (ΦΕΚ 1263/Β/6.8.2010)	συμμόρφωσης και σήμανση
ΚΥΑ με αριθ. οικ. 8625/417/21.7.2010 (ΦΕΚ 1263/Β/6.8.2010)	Πετάσματα με βάση το ξύλο για δομική χρήση - Χαρακτηριστικά, αξιολόγηση της συμμόρφωσης και σήμανση

Πηγή: Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος

2.1.5 Προβληματικές Περιοχές

Η ανάλυση της εξεταζόμενης διαδικασίας ελέγχων ασφαλείας προϊόντων δομικών κατασκευών ανέδειξε επιμέρους προβληματικές περιοχές με σημαντικά διοικητικά κόστη, κόστη συμμόρφωσης και ευκαιρίας για τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις.

1. Έλλιπείς δομές ενημέρωσης και υποστήριξης επιχειρήσεων και καταναλωτών

Βασικό πρόβλημα στην αγορά προϊόντων δομικών κατασκευών αποτελεί η ανεπαρκής πληροφόρηση των επιχειρήσεων και καταναλωτών σχετικά με την υποχρέωση σήμανσης CE των δομικών προϊόντων, που εξασφαλίζει μεταξύ άλλων και ένα ελάχιστο επίπεδο ασφαλείας, υγιεινής και διαχείρισης περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Η αναγκαιότητα οργανωμένης και συστηματικής πληροφόρησης είναι ακόμα υψηλότερη στην Ελλάδα, δεδομένου ότι στον συγκεκριμένο τομέα δραστηριοποιείται μεγάλος αριθμός μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) οι οποίες λόγω έλλειψης κατάλληλων δομών και πόρων αντιμετωπίζουν ιδιαίτερη δυσκολία στην απόκτηση εξειδικευμένης γνώσης σχετικά με τις απαιτήσεις που απορρέουν από τα νομοθετήματα, παρόλο που η «άγνοια νόμου» δε δικαιολογείται από τις εταιρείες.

Η ελλιπής ενημέρωση σχετικά με το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο και των υποχρεώσεων που απορρέουν απ' αυτό για τις επιχειρήσεις του κλάδου θέτει ανυπέρβλητα εμπόδια στην άμεση και αποτελεσματική συμμόρφωση των επιχειρήσεων με αρνητικές επιπτώσεις για τον κλάδο και τους καταναλωτές.

Παράλληλα, η έλλειψη κατάλληλων δομών υποστήριξης των επιχειρήσεων (τεχνική εκπαίδευση, πληροφόρηση, καλές πρακτικές), ειδικά για τις περιπτώσεις των ΜΜΕ αυξάνει σημαντικά το κόστος συμμόρφωσης (διαδικασίες προετοιμασίας, απόκτηση εξοπλισμού/ υποδομών, εκπαίδευση προσωπικού) αλλά και το διοικητικό κόστος (αυξημένοι και εξειδικευμένοι πόροι για την τήρηση του συστήματος καθώς επίσης και ανάγκη προσφυγής σε εξωτερικούς εμπειρογνώμονες, εξειδικευμένα εργαστήρια μετρήσεων κ.λπ.) που προκύπτει από την εφαρμογή σήμανσης CE.

Λόγω των συγκεκριμένων συνθηκών σημαντικό ποσοστό επιχειρήσεων στην Ελλάδα, ως επί το πλείστον μικρομεσαίες, ηθελημένα ή μη παρεκκλίνουν των ευρωπαϊκών και

εθνικών κανονισμών συμβάλλοντας στη στρέβλωση του συγκεκριμένου επιχειρηματικού τομέα με επακόλουθες αρνητικές επιπτώσεις και για το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο.

2. Καθυστέρηση εναρμόνισης εθνικής νομοθεσίας με ευρωπαϊκή

Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία και ειδικά για τα δομικά προϊόντα σύμφωνα με την οδηγία 89/106 όλες οι επιχειρήσεις που παράγουν ή/ και διακινούν προϊόντα δομικών κατασκευών είναι υποχρεωμένες να εφαρμόζουν συστήματα διασφάλισης τήρησης των τεχνικών προδιαγραφών στις οποίες καθορίζονται τα συστήματα ελέγχου της συμμόρφωσης προς αυτές.

Το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο παρουσιάζει σημαντική υστέρηση και αργή εναρμόνιση με το αντίστοιχο ευρωπαϊκό. Ειδικότερα, παρατηρούνται σημαντικές καθυστερήσεις στην πλήρη ενσωμάτωση των ευρωπαϊκών τεχνικών προδιαγραφών για δομικά προϊόντα, τη μεταφορά στην ελληνική νομοθεσία του σχετικού κοινοτικού δικαίου μέσα από την έκδοση σχετικών ΚΥΑ και την έκδοση Εθνικών Προσαρτημάτων.

Στο πλαίσιο αυτό, και υπό το πρίσμα αντικατάστασης της Οδηγίας 89/106 από το νέο Κανονισμό, που αναμένεται για τα δομικά προϊόντα και ο οποίος θα είναι υποχρεωτικής εφαρμογής σε όλα τα κράτη μέλη, ύστερα από ένα μεταβατικό διάστημα περίπου δύο ετών, προβάλλει επιτακτική η ανάγκη επιτάχυνσης της ήδη καθυστερημένης εναρμόνισης.

Η καθυστερημένη εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας στα ευρωπαϊκά δεδομένα¹² και η έλλειψη συστηματικής και ευρείας ενημέρωσης, καθιστά ιδιαίτερα δύσκολη τη διαδικασία της συμμόρφωσης από την πλευρά του επιχειρηματικού κόσμου, ενώ παράλληλα οδηγεί σε σημαντικά διοικητικά κόστη προκειμένου να τηρηθούν επαρκώς οι όροι της κείμενης νομοθεσίας.

3. Ελλιπείς έλεγχοι αγοράς

Οι ανεπαρκείς έλεγχοι στην αγορά έχουν ως βασικό αποτέλεσμα την κυκλοφορία προϊόντων αμφίβολης ποιότητας και κατ' επέκταση ασφάλειας για τον καταναλωτή. Παράλληλα, οι ανεπαρκείς έλεγχοι σε συνδυασμό με την ελλιπή εφαρμογή των κανονισμών της «Νέας Προσέγγισης»¹³ προκαλούν στρεβλώσεις στον συγκεκριμένο επιχειρηματικό τομέα, τοποθετώντας σε μειονεκτική θέση τις νόμιμες επιχειρήσεις έναντι του ανταγωνισμού¹⁴, ο οποίος εκμεταλλεύομενος την υφιστάμενη κατάσταση διαθέτει

¹² Πηγή: Ροδόλφος Δρακούλης (Εσπερίδα Εποπτεία Αγοράς Προϊόντων Δομικών Κατασκευών, 29-9-2010)

¹³ Ψήφισμα του Συμβουλίου 85/C136/01 σχετικά με την «Αναδιοργάνωση της τεχνικής εναρμόνισης της Ευρώπης σε μια νέα βάση που περιορίζεται στην εναρμόνιση αποκλειστικά των ουσιαστών απαιτήσεων των προϊόντων της στην εφαρμογή της "παραπομπής στα πρότυπα" και την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, ώστε να τεθεί ένα τέλος στους τεχνικούς φραγμούς που τίθενται στην ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων».

¹⁴ Πηγή: Γ. Παπαδάκος, Μηχανολ. Μηχανικός, Υ.Δ. ΕΜΠ (Εσπερίδα Εποπτεία Αγοράς Προϊόντων Δομικών Κατασκευών, 29-9-2010)

στην αγορά προϊόντα με ελλιπή ή ψευδή πιστοποίηση που κατά κανόνα παρουσιάζουν σημαντικά χαμηλότερο κόστος και ως εκ τούτου σημαντικά χαμηλότερες τιμές.

4. Ασαφές νομοθετικό πλαίσιο

Ο Κανονισμός 765/2008/EK παρέχει σε κάθε χώρα το περιθώριο καθορισμού των ποινών, συμπεριλαμβανομένου και ποινικών κυρώσεων σε περιπτώσεις βεβαιωμένης μη συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με τις απαιτήσεις της σήμανσης CE. Στην Ελλάδα, το υφιστάμενο πλαίσιο δεν ορίζει επακριβώς το ύψος των ποινών, τον τρόπο υπολογισμού, επιβολής και παρακολούθησης τους με τη μόνη αναφορά να εντοπίζεται στο ΠΔ 334/1994 (Άρθρο 11, σημείο 5) επί δυνατότητας επιβολής προστίμου «μέχρι το 100πλάσιο της εμπορικής αξίας του ακατάλληλου προϊόντος».

5. Έλλειψη εργαστηρίων

Στην ελληνική αγορά διαπιστώνεται έλλειψη εξειδικευμένων εργαστηρίων, ειδικά για δοκιμές οι οποίες δεν καλύπτονται ή καλύπτονται μερικώς από τα υπάρχοντα στην Ελλάδα εργαστήρια, με συνέπεια οι επιχειρήσεις που επιθυμούν τη συμμόρφωσή τους με τις απαιτήσεις της σήμανσης CE να αναγκάζονται στην αναζήτηση εργαστηρίων σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η έλλειψη αυτή πηγάζει κυρίως από την απουσία της κρίσιμης εκείνης μάζας τροφοδότησης των εργαστηρίων, ώστε να καθίσταται βιώσιμη η λειτουργία τους.

Η ενίσχυση των υφιστάμενων εν Ελλάδι εργαστηρίων θα έχει σημαντικά οφέλη για τις επιχειρήσεις (εξοικονόμηση πόρων και χρόνου) που επιθυμούν τη συμμόρφωσή τους με τις ελάχιστες απαιτήσεις της σήμανσης CE και την παραγωγή ποιοτικών δομικών προϊόντων.

Στο πλαίσιο αυτό, αποτελεί κοινή διαπίστωση, δημόσιας διοίκησης, παραγωγών, διακινητών και φορέων πιστοποίησης, ότι δεν αρκούν μέτρα όπως η χρηματοδότηση από το κράτος της λειτουργίας νέων εργαστηρίων, αλλά η αποτελεσματική εποπτεία και έλεγχος της αγοράς, δύναται να ενισχύσει τη ζήτηση εργαστηριακών ελέγχων, δημιουργώντας ταυτόχρονα την κρίσιμη εκείνη μάζα που απαιτείται για να καταστεί βιώσιμη η λειτουργία επιπλέον εξειδικευμένων εργαστηρίων.

2.2 ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ

2.2.1 Κατηγορίες Ρυθμιστικού Κόστους

Οι βασικές κατηγορίες κόστους που υφίστανται στη συγκεκριμένη διαδικασία είναι:

- το **Διοικητικό Κόστος** που επωμίζονται οι επιχειρήσεις προερχόμενο από τις απαιτήσεις της νομοθεσίας σχετικά με την παραγωγή προϊόντων με σήμανση CE για

τις δύο βασικές υποχρεώσεις πληροφόρησης που απορρέουν από αυτό είναι οι δραστηριότητες έκδοσης Δήλωσης Συμμόρφωσης CE και οι δραστηριότητες τήρησης της Δήλωσης Συμμόρφωσης, υποχρεώσεις οι οποίες περιγράφονται στις τεχνικές προδιαγραφές (πρότυπα και ευρωπαϊκές τεχνικές εγκρίσεις σύμφωνα με το άρθρο 4 της 89/106).

- Το **Κόστος Συμμόρφωσης** που προέρχεται από τις αναγκαίες δαπάνες σε εξοπλισμό ελέγχων και μετρήσεων καθώς και από την εκπαίδευση του επιστημονικού και εργατοτεχνικού προσωπικού που εμπλέκεται στις διαδικασίες του συστήματος Ελέγχου της Παραγωγής στο Εργοστάσιο.
- Το **Κόστος Ευκαιρίας** που δημιουργεί η ελλιπής εποπτεία της αγοράς και οι επακόλουθες στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό που δημιουργούνται καθώς οι επιχειρήσεις που τηρούν τα προβλεπόμενα από το νόμο βρίσκονται σε μειονεκτική θέση έναντι αυτών που δε συμμορφώνονται στην υποχρέωση σήμανσης, με το ανάλογο κόστος.

Στο σημείο αυτό είναι σημαντικό να τονισθεί ότι τα εκτιμώμενα διοικητικά κόστη και κόστη συμμόρφωσης που προέρχονται από την τήρηση των ελάχιστων απαιτήσεων για την έκδοση Δήλωσης Συμμόρφωσης CE και την τήρησή της, αποτελούν αφενός υποχρέωση των παραγωγών αφετέρου διασφαλίζουν την ποιότητα των δομικών προϊόντων υποδηλώνοντας κατ' επέκταση σεβασμό και διασφάλιση του τελικού καταναλωτή. Παράλληλα, οι ελάχιστες αυτές απαιτήσεις και τα κόστη που επιφέρουν δεν επιδρούν αρνητικά και δεν επιβαρύνουν σημαντικά τις μεγάλες επιχειρήσεις – παραγωγούς του κλάδου οι οποίες διαθέτουν κατάλληλη τεχνογνωσία και πόρους.

Τέλος, επισημαίνεται ότι η παρούσα μελέτη καταλήγει σε βελτιωτικές παρεμβάσεις οι οποίες δεν εστιάζουν αποκλειστικά και μόνο στην μείωση των επιμέρους κατηγοριών ρυθμιστικού κόστους. Σε ορισμένες περιπτώσεις τα εκτιμώμενα κόστη εξυπηρετούν στην ανάδειξη της διάστασης και της βαρύτητας ορισμένων προβλημάτων, ενώ ακολούθως οι προτεινόμενες παρεμβάσεις αποβλέπουν στην αντιμετώπιση των εν λόγω προβλημάτων και όχι στην μείωση του μετρούμενου ρυθμιστικού κόστους.

2.2.2 Ποσοτικοποίηση Ρυθμιστικού Κόστους

- **Διοικητικό Κόστος**

Οι δύο βασικές υποχρεώσεις πληροφόρησης που θα αποτελέσουν αντικείμενο ποσοτικοποίησης του **Διοικητικού Κόστους**, είναι:

Έκδοση Δήλωσης Συμμόρφωσης CE

Η συγκεκριμένη υποχρέωση πληροφόρησης αφορά τις ενέργειες που διενεργούνται από τον παραγωγό προκειμένου να Εκδώσει Δήλωση Συμμόρφωσης CE για το προϊόν του.

Οι ενέργειες διαφοροποιούνται αναλόγως του συστήματος βεβαίωσης της συμμόρφωσης που απαιτείται για το εξεταζόμενο προϊόν. Στην Ενότητα 2.1 παρουσιάζονται αναλυτικά όλα οι υποχρεώσεις που απαιτούνται να εκτελεσθούν από τους παραγωγούς καθώς και τους αρμόδιους οργανισμούς πιστοποίησης, στις περιπτώσεις που εμπλέκονται, ανά σύστημα βεβαίωσης συμμόρφωσης.

Στο πλαίσιο της μελέτης θα ποσοτικοποιηθεί η διαδικασία Έκδοσης Δήλωσης Συμμόρφωσης CE για προϊόντα όπου απαιτείται η Πιστοποίηση των εφαρμοζόμενων Συστημάτων υποχρεωτικά από Κοινοποιημένο Φορέα (Σύστημα Πιστοποίησης 2+) και στα οποία περιλαμβάνονται ενδεικτικά: Αδρανή για Σκυρόδεμα, Αδρανή για Ασφαλτομίγματα, Αδρανή χωρίς ή με συνδετικά υλικά για βάσεις - υποβάσεις, Αδρανή για Έρμα Σιδηροδρομικών γραμμών, Ελαφρά Αδρανή, Πρόσθετα Σκυροδέματος, Ενεμάτων και Κονιαμάτων.

Στην πλειονότητα των περιπτώσεων οι επιχειρήσεις – παραγωγοί αναθέτουν σε εξειδικευμένους συμβούλους (εξωτερικό διοικητικό κόστος) τις απαιτούμενες ενέργειες με σκοπό την Έκδοση Δήλωσης Συμμόρφωσης CE για τα προϊόντα τους. Επιπρόσθετα στα κόστη που υπάγονται στη συγκεκριμένη υποχρέωση πληροφόρησης περιλαμβάνονται και οι επιμέρους δαπάνες αρχικών δοκιμών τύπου και το κόστος του φορέα πιστοποίησης για την απόκτηση του πιστοποιητικού συμμόρφωσης (εξωτερικό διοικητικό κόστος).

Δραστηριότητες τήρησης Δήλωσης Συμμόρφωσης

Η συγκεκριμένη υποχρέωση πληροφόρησης αφορά τις προβλεπόμενες ενέργειες που περιλαμβάνονται στο Σύστημα Ελέγχου της Παραγωγής στο Εργοστάσιο (ΕΠΕ) και πρέπει να εφαρμόζει ο παραγωγός ανεξαρτήτως συστήματος αξιολόγησης της συμμόρφωσης με σκοπό την εξασφάλιση της συμμόρφωσης των προϊόντων με τις απαιτήσεις των αντίστοιχων εναρμονισμένων προτύπων. Έλεγχος της Παραγωγής του Εργοστασίου σημαίνει συνεχής εσωτερικός έλεγχος της παραγωγής από τον παραγωγό. Όλα τα στοιχεία, απαιτήσεις και μέτρα που ακολουθεί ο παραγωγός καταγράφονται συστηματικά με τη μορφή γραπτών πολιτικών και διαδικασιών.

Αναλυτική παρουσίαση των προβλεπόμενων ελάχιστων απαιτήσεων του Συστήματος Ελέγχου της Παραγωγής στο Εργοστάσιο παρουσιάζονται στην Ενότητα 2.1.

Βασικές Παραδοχές/ Παράμετροι:

Ακολουθώς παρατίθενται οι βασικές παράμετροι των εκτιμήσεων καθώς και οι βασικές παραδοχές οι οποίες τέθηκαν προκειμένου να ποσοτικοποιηθεί το σχετικό ρυθμιστικό κόστος.

- Βάσει των πιο πρόσφατα διαθέσιμων επίσημων στοιχείων ο αριθμός των επιχειρήσεων που κατασκευάζουν δομικά προϊόντα ανέρχεται στις 4.889¹⁵. Λαμβάνοντας υπόψη την σταθερά αυξητική πορεία του μέσου όρου των δεικτών των

¹⁵ ΕΛ.ΣΤΑΤ/ Μητρώο Επιχειρήσεων 2004

βασικότερων βιομηχανικών κλάδων παραγωγής (χάλυβα - σιδήρου, αλουμινίου, σκυροδέματος, τσιμέντου) αλλά και άλλων συναφών κλάδων προϊόντων δομικών κατασκευών (κεραμοποιίας, χρώματα, κονιάματα κλπ) τα έτη που ακολούθησαν μέχρι και το 2008, με σημαντική αύξηση των δεικτών κυρίως το έτος 2006 (έτος αύξησης της οικοδομικής δραστηριότητας) και σταθερής μείωσης τα επόμενα έτη, εκτιμάται ότι η τάξη μεγέθους του πλήθους των επιχειρήσεων του κλάδου σήμερα δεν αποκλίνει σημαντικά από το τιθέμενο σημείο αναφοράς και η χρήση του θα επιτρέψει την εκτίμηση ενός αντιπροσωπευτικού μεγέθους κόστους για το σύνολο του κλάδου. Παράλληλα με δεδομένη τη σημαντική διαφοροποίηση των επιχειρήσεων του κλάδου ανά τύπο προϊόντων και ανά μέγεθος επιχειρηματικής δραστηριότητας, έγινε η ελάχιστη παραδοχή ότι κάθε μία από τις επιχειρήσεις του κλάδου κατασκευάζει ένα τουλάχιστον προϊόν το οποίο υπόκειται στην υποχρέωση με σήμανση CE (αναλυτικά επίσημα συγκεντρωτικά στοιχεία για τα επιμέρους προϊόντα ανά επιχείρηση δεν υφίστανται), έτσι ώστε να καταστεί εφικτός ο υπολογισμός ελάχιστου μέσου κόστους ανά επιχείρηση. Για τον υπολογισμό του μέσου ετήσιου διοικητικού κόστους που επιφέρει η εφαρμογή σήμανσης CE και οι δραστηριότητες τήρησης Δήλωσης Συμμόρφωσης αυτής, από τον ανωτέρω αριθμό επιχειρήσεων αφαιρούνται οι 450 εταιρείες σκυροδέματος στην Ελλάδα, με δεδομένο ότι δεν υπάρχει σήμανση CE για το σκυρόδεμα. Σε κάθε περίπτωση, οι συγκεκριμένες παραδοχές δεν αφορούν τα εκτιμώμενα επιμέρους στοιχεία ρυθμιστικού κόστους ανά διαδικασία που αναδεικνύονται από τη μελέτη. Παράλληλα, εκ των ανωτέρω επιχειρήσεων

- Στο πλαίσιο της μελέτης θα ποσοτικοποιηθεί η διαδικασία Έκδοσης Δήλωσης Συμμόρφωσης CE για προϊόντα όπου απαιτείται η Πιστοποίηση των εφαρμοζόμενων Συστημάτων υποχρεωτικά από Κοινοποιημένο Φορέα (Σύστημα Πιστοποίησης 2+) και στα οποία περιλαμβάνονται ενδεικτικά¹⁶: Αδρανή για Σκυρόδεμα, Αδρανή για Ασφαλτομίγματα, Αδρανή χωρίς ή με συνδετικά υλικά για βάσεις-υποβάσεις, Αδρανή για Έρμα Σιδηροδρομικών γραμμών, Ελαφρά Αδρανή, Πρόσθετα Σκυροδέματος, Ενεμάτων και Κονιαμάτων.
- Στην πλειοψηφία τους οι επιχειρήσεις αναθέτουν τη διεκπεραίωση των ενεργειών πιστοποίησης (προετοιμασία, σύνταξης φακέλου τεκμηρίωσης με απαιτούμενα έγγραφα και εγχειρίδια κ.λπ.) σε εξωτερικούς συμβούλους, το κόστος των οποίων εκτιμάται σε 5.000 € περίπου. Στο πλαίσιο αυτό, οι επιχειρήσεις εκτιμάται ότι δαπανούν εσωτερικά κατ' ελάχιστο 15 ανθρωποημέρες, συμπεριλαμβανομένου και του χρόνου που απαιτείται για τις περιπτώσεις εκείνες όπου ο αρχικός έλεγχος πιστοποίησης δεν ήταν επιτυχής.
- Βάσει εκτιμήσεων παραγόντων της αγοράς για την αρχική δοκιμή τύπου δαπανώνται 2000€ περίπου για έξοδα εργαστηριακών ελέγχων (εξωτερικό κόστος συμμόρφωσης).

¹⁶ Πηγή: ΕΛΟΤ (<http://www.elot.gr/>)

- Το αρχικό κόστος χορήγησης πιστοποιητικού συμμόρφωσης για σήμανση CE από κοινοποιημένο φορέα πιστοποίησης εκτιμάται σε 2000 € περίπου.
- Για την εφαρμογή του προτύπου συμμόρφωσης και την τήρηση των απαιτούμενων στοιχείων τεκμηρίωσης υπολογίζεται ότι δαπανάται από την επιχείρηση κατ' ελάχιστον 2 ανθρωπομήνες το χρόνο και για έξοδα εργαστηριακών ελέγχων (εξωτερικό κόστος συμμόρφωσης) στα εργαστήρια δαπανώνται 1000 € περίπου στις περιπτώσεις που η επιχείρηση προβεί σε εξωτερικούς εργαστηριακούς ελέγχους.
- Για τον υπολογισμό του διοικητικού κόστους το μέσο κόστος ανθρωποώρας υπολογίστηκε στα 35 ευρώ, το συγκεκριμένο κόστος εμπεριέχει γενικά λειτουργικά έξοδα (overhead) ποσοστού 25% (το οποίο αποτελεί ένα ελάχιστο ποσοστό overhead ειδικά στην περίπτωση μικρομεσαίων επιχειρήσεων).

Η εκτίμηση του διοικητικού κόστους κάθε υποχρέωσης πληροφόρησης έγινε βάσει του Μοντέλου Τυποποιημένου Κόστους σύμφωνα με το οποίο Κόστος κάθε Υ.Π.: Τιμή (P) Χ Ποσότητα (Q) όπου Τιμή = (κόστος εργατοώρας διεκπεραιωτή * τυποποιημένος χρόνος διεκπεραίωσης) και Ποσότητα = (πληθυσμός επιχειρήσεων που πρέπει να συμμορφωθούν * συχνότητα συμμόρφωσης εντός της περιόδου βάσης).

Ακολουθούν οι εκτιμήσεις ανά εξεταζόμενη υποχρέωση πληροφόρησης:

Υποχρέωση Πληροφόρησης	Διοικητικό Βάρος/ Εσωτερικό Κόστος	Εξωτερικό Κόστος			Συνολικό Εσωτερικό & Εξωτερικό Κόστος	Συχνότητα x Πληθυσμός	Μέσο Ετήσιο Διοικητικό Κόστος
	Τιμή Δραστηριότητας (P= ωρομίσθιο x ώρες)	Σύμβουλος	Φορέας Πιστοποίησης	Λοιπά Κόστη			
Έκδοση Δήλωσης Συμμόρφωσης CE	4.200	5.000 €	2.000 €	2.000 €	13.200 €	-	-
Δραστηριότητες τήρησης Δήλωσης Συμμόρφωσης	11.200	-	-	1.000 €	12.200 €	4.439	54.155.800 €

* στα λοιπά κόστη περιλαμβάνονται κυρίως τα κόστη διενέργειας των αρχικών δοκιμών τύπου σε εξωτερικά εργαστήρια δοκιμών

** μέσο ετήσιο διοικητικό κόστος δεν μπορεί να υπολογιστεί για τις επιχειρήσεις οι οποίες επιθυμούν την πιστοποίηση των προϊόντων τους με σήμανση CE, αφού κόστος το κόστος αυτό είναι στιγμιαίο και αποδίδεται από τις επιχειρήσεις μία φορά κατά την πιστοποίηση.

Βάσει, του ανωτέρω πίνακα, το σύνολο του εσωτερικού και εξωτερικού διοικητικού κόστους που υφίστανται μία επιχείρηση του κλάδου για την Έκδοση Δήλωσης Συμμόρφωσης CE εκτιμάται σε 13.000 € περίπου. Το μέσο ετήσιο κόστος συμμόρφωσης και τήρηση των απαιτούμενων τεχνικών προδιαγραφών εκτιμάται σε 12.000 €.

Το μέσο ετήσιο διοικητικό κόστος βασίζεται στη συχνότητα με την οποία οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της σχετικής νομοθεσίας.

Το μέσο ετήσιο διοικητικό κόστος που επιφέρει η εφαρμογή του προτύπου συμμόρφωσης και η τήρηση των απαιτούμενων στοιχείων τεκμηρίωσης εκτιμάται σε 55.000.000 € περίπου.

- **Κόστος Συμμόρφωσης**

Η παραγωγή προϊόντων με σήμανση CE επιφέρει σημαντικά κόστη συμμόρφωσης στους παραγωγούς προερχόμενα:

- από τις δαπάνες για τον αναγκαίο πάγιο εξοπλισμό ελέγχων, μετρήσεων και δοκιμών ο οποίος απαιτείται στο πλαίσιο του συνεχούς εσωτερικού ελέγχου της παραγωγής από τον ίδιο τον παραγωγό,
- από την εκπαίδευση του επιστημονικού και εργατοτεχνικού προσωπικού που εμπλέκεται στις διαδικασίες του συστήματος Ελέγχου της Παραγωγής στο Εργοστάσιο (ΕΠΕ).

Η εκτίμηση των ανωτέρω δαπανών κυμαίνεται σε εντελώς διαφορετικά επίπεδα ανά περίπτωση, γεγονός το οποίο καθιστά ανέφικτο τον υπολογισμό μίας μέσης τιμής. Το κόστος αυτό διαφοροποιούνται σημαντικά αναλόγως της τεχνολογικής ωριμότητας της επιχείρησης και της δραστηριότητάς της (Τσιμέντο, αδρανή, στοιχεία τοιχοποιία, κονιάματα τοιχοποιίας, πρόσθετα σκυροδέματος, δομική άσβεστος κ.λπ.).

- **Κόστος Ευκαιρίας**

Λόγω της ελλιπούς εποπτείας της ελληνικής αγοράς δομικών προϊόντων, εντοπίζεται σε αυτή την περιοχή και σχετικά υψηλό κόστος ευκαιρίας. Η ελλιπής εποπτεία δημιουργεί αναπόφευκτα στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό καθώς οι επιχειρήσεις που τηρούν τα προβλεπόμενα από το νόμο βρίσκονται σε μειονεκτική θέση έναντι αυτών που δεν υιοθετούν μηχανισμούς σήμανσης, με το ανάλογο κόστος.

Οι επιχειρήσεις οι οποίες συμμορφώνονται πλήρως με την κείμενη νομοθεσία όπως είναι επακόλουθο αντιμετωπίζουν μεγαλύτερο κόστος επένδυσης στην αλυσίδα παραγωγής τους (όταν οι ίδιες παράγουν τα προϊόντα δομικών κατασκευών) είτε αυξημένο κόστος απόκτησης/ εισαγωγής δομικών προϊόντων από το εξωτερικό (δεδομένου ότι τα εν λόγω προϊόντα θα παρουσιάζουν μεγαλύτερο κόστος). Αυτό έχει ως επακόλουθο σημαντικό κόστος συμμόρφωσης.

Οι συγκεκριμένες επιχειρήσεις θα έχουν υψηλό κόστος ευκαιρίας, το οποίο είναι δύσκολο να ποσοτικοποιηθεί, έναντι εκείνων των επιχειρήσεων οι οποίες αποκλίνουν από την κείμενη νομοθεσία και ως εκ τούτου παρέχουν προϊόντα σημαντικά χαμηλότερου κόστους.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονισθεί ότι το υψηλό κόστος ευκαιρίας, αντισταθμίζεται από σημαντικά πλεονεκτήματα που αποκομίζουν οι παραγωγοί προϊόντων δομικών κατασκευών που φέρουν σήμανση CE και ειδικότερα:

- δυνατότητες εξαγωγών,
- συμμετοχή τους σε διαγωνισμούς του Ελληνικού Δημοσίου όπου η σήμανση CE είναι υποχρεωτική,
- ελεύθερη και χωρίς περιορισμούς διακίνηση των προϊόντων τους στον Ελλαδικό χώρο,
- σεβασμός στον πελάτη – καταναλωτή, κυρίως λόγω τήρησης βασικών χαρακτηριστικών υγιεινής και διαχείρισης περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

2.2.3 Αξιολόγηση και Βασικά Συμπεράσματα

Τα προϊόντα της βιομηχανίας δομικών κατασκευών κρίνονται κατάλληλα για χρήση μόνο εφόσον συμμορφώνονται με ένα εναρμονισμένο πρότυπο, μια σχετική με το σκοπό χρήσης του ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση ή άλλες τεχνικές προδιαγραφές που είναι επισήμως αναγνωρισμένες και ευρέως αποδεκτές στην ευρωπαϊκή αγορά. Σήμανση CE φέρνουν προϊόντα του τομέα των δομικών κατασκευών τα οποία είναι σύμφωνα με τα εθνικά πρότυπα με τα οποία έχουν μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο τα εναρμονισμένα πρότυπα, με μια ευρωπαϊκή τεχνική έγκριση ή, ελλείψει αυτών, με τις εθνικές τεχνικές προδιαγραφές οι οποίες έχουν εγκριθεί από τη μόνιμη επιτροπή δομικών κατασκευών. Η σήμανση CE υποδηλώνει μεταξύ άλλων την ασφάλεια του προϊόντος και με την επισήμανση αυτή επιτρέπεται η ελεύθερη διακίνηση και χρήση τους. Μέσω του προτύπου CE διασφαλίζεται ο καταναλωτής και ως προς την ασφάλεια των τελικών προϊόντων ενώ παράλληλα τίθενται οι προϋποθέσεις για ένα υγιές ανταγωνιστικό περιβάλλον στο οποίο μέρος του ανταγωνισμού μεταφέρεται στον τομέα της ποιότητας και ασφάλειας των παραγόμενων προϊόντων (δομικών, βιομηχανικών κλπ).

Κάθε χώρα μέλος της Ε.Ε. οφείλει να θεσπίζει και να υλοποιεί κατάλληλο πρόγραμμα εποπτείας της αγοράς βιομηχανικών προϊόντων. Τα προγράμματα αυτά (τομεακά ή γενικά) δημοσιοποιούνται στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη. Επιπλέον, σύμφωνα με την υφιστάμενη ευρωπαϊκή νομοθεσία, κάθε χώρα θα πρέπει να επανεξετάζει και να αξιολογεί τα προγράμματα εποπτείας και να ανταλλάσσει πληροφορίες με αντίστοιχες υπηρεσίες άλλων κρατών μελών με σκοπό την συνεχή εξέλιξη τους.

Η καθυστερημένη εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας στα ευρωπαϊκά δεδομένα και η έλλειψη συστηματικής και ευρείας ενημέρωσης, καθιστά ιδιαίτερα δύσκολη τη διαδικασία της συμμόρφωσης από την πλευρά του επιχειρηματικού κόσμου, ενώ παράλληλα οδηγεί σε σημαντικά διοικητικά κόστη προκειμένου να τηρηθούν επαρκώς οι όροι της κείμενης νομοθεσίας.

Επίσης, η παρατηρούμενη αδυναμία των εποπτικών και ελεγκτικών μηχανισμών, έχει ως αποτέλεσμα τη μη συμμόρφωση με την κείμενη νομοθεσία ενός σημαντικού ποσοστού διακινούμενων προϊόντων, συμβάλλοντας με αυτό τον τρόπο στη μερική στρέβλωση της αγοράς και στον εντοπισμό εστιών αθέμιτου ανταγωνισμού¹⁷. Εκτός από το σημαντικό

¹⁷ Πηγή: Ροδόλφος Δρακούλης (Εσπερίδα Εποπτεία Αγοράς Προϊόντων Δομικών Κατασκευών, 29-9-2010)

κόστος ευκαιρίας το οποίο αναδεικνύεται για τις επιχειρήσεις που συμμορφώνονται πλήρως στους κανονισμούς, παράλληλα επισημαίνονται σημαντικά ζητήματα ασφάλειας για τους τελικούς καταναλωτές των συγκεκριμένων προϊόντων.

Συνολικά, κυρίαρχο πρόβλημα στην λειτουργία της διαδικασίας που αφορά τους ελέγχους ασφαλείας στα προϊόντα δομικών κατασκευών, αποτελεί η έλλειψη των επιθεωρήσεων για την τήρηση της υποχρέωσης σήμανσης CE σε αυτά η οποία θα μπορούσε να δημιουργήσει σημαντική δυναμική για την μεσοπρόθεσμη προσαρμογή των επιχειρήσεων στις κανονιστικές απαιτήσεις. Στην υπολειτουργία αυτή των αρμόδιων αρχών, στηρίζονται κάποιες επιχειρήσεις και προσπαθούν να αποφύγουν τα σχετικά κόστη που απορρέουν από την υποχρέωση τήρησης της νομοθεσίας που επιβάλλει η σήμανση CE.

2.3 ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

2.3.1 Προτάσεις Παρέμβασης

Η άμεση κατάρτιση και ενεργοποίηση ολοκληρωμένου συστήματος ελέγχου στην παραγωγή και διακίνηση των προϊόντων δομικών κατασκευών είναι αναγκαία α) για την ενίσχυση της ποιότητας και ασφάλειας των παραγόμενων και διακινούμενων προϊόντων δομικών κατασκευών και β) για την εύρυθμη και ανταγωνιστική λειτουργία του κλάδου.

Ο κλάδος παραγωγής προϊόντων δομικών κατασκευών σχετίζεται άρρηκτα με τον κατασκευαστικό κλάδο ο οποίος αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους επιχειρηματικούς κλάδους της εθνικής και ευρωπαϊκής βιομηχανίας με υψηλές κοινωνικο-οικονομικές προεκτάσεις. Λαμβάνοντας υπόψη την ποιοτική και ποσοτική διάσταση των ανωτέρω προβληματικών περιοχών προτείνονται συγκεκριμένοι άξονες παρέμβασης:

1. Άμεσες ενέργειες ενημέρωσης εταιρειών (παραγωγών - διακινητών) και καταναλωτών για την υποχρέωση σήμανσης CE: Διευρυμένο πρόγραμμα ευαισθητοποίησης και κινητοποίησης των επιχειρήσεων

Βασικό πρόβλημα στην αγορά προϊόντων δομικών κατασκευών αποτελεί η ανεπαρκής πληροφόρηση των επιχειρήσεων και καταναλωτών σχετικά με την υποχρέωση σήμανσης CE των δομικών προϊόντων, που εξασφαλίζει μεταξύ άλλων και ένα ελάχιστο επίπεδο ασφάλειας, υγιεινής και διαχείρισης περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Η αναγκαιότητα οργανωμένης και συστηματικής πληροφόρησης είναι ακόμα υψηλότερη στην Ελλάδα, δεδομένου ότι στον συγκεκριμένο τομέα δραστηριοποιείται μεγάλος αριθμός μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ) οι οποίες λόγω έλλειψης κατάλληλων δομών και πόρων αντιμετωπίζουν ιδιαίτερη δυσκολία στην απόκτηση εξειδικευμένης γνώσης σχετικά με τις απαιτήσεις που απορρέουν από τα νομοθετήματα, παρόλο που η «άγνοια νόμου» δε δικαιολογείται από τις εταιρείες.

Η ελλιπής ενημέρωση σχετικά με το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο και των υποχρεώσεων που απορρέουν απ' αυτό για τις επιχειρήσεις του κλάδου θέτει ανυπέρβλητα εμπόδια στην άμεση και αποτελεσματική συμμόρφωση των επιχειρήσεων με αρνητικές επιπτώσεις για τον κλάδο και τους καταναλωτές.

Συνεπώς, κρίνεται επιβεβλημένη η ανάληψη δράσεων, πρωτίστως από φορείς της αγοράς (σύνδεσμοι, κλαδικοί φορείς, ενώσεις παραγωγών/ καταναλωτών) και εν συνεχεία από το ίδιο το κράτος, για την ευαισθητοποίηση και ενημέρωση εταιρειών (παραγωγών - διακινητών) και καταναλωτών, για την υποχρέωση σήμανσης CE επί των δομικών προϊόντων και τα πλεονεκτήματα που η εφαρμογή της προσδίδει σ' αυτά.

2. Άμεση επιτάχυνση της ήδη καθυστερημένης εναρμόνισης με την ευρωπαϊκή νομοθεσία

Το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο παρουσιάζει σημαντική υστέρηση και αργή εναρμόνιση με το αντίστοιχο ευρωπαϊκό. Ειδικότερα, παρατηρούνται σημαντικές καθυστερήσεις στην πλήρη ενσωμάτωση των ευρωπαϊκών τεχνικών προδιαγραφών για δομικά προϊόντα, τη μεταφορά στην ελληνική νομοθεσία του σχετικού κοινοτικού δικαίου μέσα από την έκδοση σχετικών ΚΥΑ και την έκδοση Εθνικών Προσαρτημάτων.

Στο πλαίσιο αυτό και υπό το πρίσμα αντικατάστασης της Οδηγίας 89/106 από το νέο Κανονισμό, που αναμένεται για τα δομικά προϊόντα και ο οποίος θα είναι υποχρεωτικής εφαρμογής σε όλα τα κράτη μέλη, ύστερα από ένα μεταβατικό διάστημα περίπου δύο ετών, κρίνεται απαραίτητη η **επιτάχυνση δράσεων εναρμόνισης και ενημέρωσης παραγωγών και διακινητών για τις υποχρεώσεις τους έναντι του νέου πλαισίου, πολύ πριν την έναρξη ισχύος του.**

Η εφαρμογή του νέου κανονισμού πρέπει να εκληφθεί ως **ευκαιρία άμεσης προσαρμογής και αφετηρία αναδιοργάνωσης με την αποφυγή των παρατηρούμενων καθυστερήσεων του παρελθόντος.**

3. Εφαρμογή απλών και χωρίς κόστος τρόπων πρώτων ελέγχων/ εποπτείας της αγοράς

Για τον περιορισμό του κόστους των επιτόπιων ελέγχων, τόσο από την πλευρά του δημοσίου, όσο και από την πλευρά των επιχειρήσεων, είναι αναγκαία η εύρεση απλών και χωρίς σημαντικό κόστος τρόπων πρώτων ελέγχων/ εποπτείας της αγοράς.

Στο πλαίσιο αυτό, δύνανται να αξιοποιηθούν τα **σύγχρονα μέσα επικοινωνίας, όπως fax και e-mail, για έναν πρώτο έλεγχο της συμμόρφωσης των παραγωγών δομικών προϊόντων με τις απαιτήσεις της σήμανσης CE.** Θα μπορούσε επί παραδείγματι να ζητηθεί από όλους τους παραγωγούς δομικών προϊόντων η αποστολή στην αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας αντιγράφων Πιστοποιητικών ή/ και Δηλώσεων Συμμόρφωσης.

Επειδή όμως η χρήση σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, ενέχει κινδύνους ψευδών δηλώσεων, προτείνεται η **θεσμοθέτηση συγκεκριμένων ποινών** επί των περιπτώσεων εκείνων όπου οι έλεγχοι θα διαπιστώσουν ασυμφωνία των δηλωθέντων από την πλευρά των επιχειρήσεων με την υφιστάμενη κατάσταση των προϊόντων τους.

Παράλληλα, η επιτυχία τέτοιων δράσεων προϋποθέτει την πλήρη καταγραφή από την πλευρά του δημοσίου του συνόλου των επιχειρήσεων – παραγωγών που δραστηριοποιούνται στον κλάδο και στους οποίους πρέπει να απευθυνθεί για τη συγκέντρωση των στοιχείων. Συνεπώς, κρίνεται αναγκαία η συνεργασία των αρμόδιων υπηρεσιών των Υπουργείων Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας,

Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Οικονομικών ώστε να επικαιροποιηθεί η τηρούμενη βάση παραγωγών δομικών προϊόντων.

- Θέσπιση συστήματος τακτικών ελέγχων με την καθιέρωση αντικειμενικής μεθόδου επιλογής των επιχειρήσεων που θα υπόκεινται σε έλεγχο

-

Οι ανεπαρκείς έλεγχοι στην αγορά έχουν ως βασικό αποτέλεσμα την κυκλοφορία προϊόντων αμφίβολης ποιότητας και κατ' επέκταση ασφάλειας για τους καταναλωτές. Παράλληλα, οι ανεπαρκείς έλεγχοι σε συνδυασμό με την ελλιπή εφαρμογή των κανονισμών της «Νέας Προσέγγισης» προκαλούν στρεβλώσεις στον συγκεκριμένο επιχειρηματικό τομέα, τοποθετώντας σε μειονεκτική θέση τις νόμιμες επιχειρήσεις έναντι του ανταγωνισμού, ο οποίος εκμεταλλευόμενος την υφιστάμενη κατάσταση διαθέτει στην αγορά προϊόντα με ελλιπή ή ψευδή πιστοποίηση που κατά κανόνα παρουσιάζουν σημαντικά χαμηλότερο κόστος και ως εκ τούτου σημαντικά χαμηλότερες τιμές.

Η δημιουργία προϋποθέσεων για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του ελεγκτικού μηχανισμού, τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της βιομηχανίας δομικών προϊόντων, την προστασία του περιβάλλοντος και της υγείας των καταναλωτών, αποτελεί επιτακτική παρέμβαση ύψιστης προτεραιότητας, με σημαντικά οφέλη τόσο για τις επιχειρήσεις όσο και για τους καταναλωτές – χρήστες των προϊόντων.

Συνεπώς, κρίνεται απαραίτητη η δημιουργία ενός ενιαίου, ευέλικτου και συντονισμένου πλάνου εποπτείας και ελέγχου της αγοράς, ετήσια επικαιροποιούμενου, με στόχο την **άμεση και αποτελεσματική κινητοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών του Υπουργείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας (ΥΠΑΑΝ) για τη διεξαγωγή πρωτίστως τακτικών ελέγχων, και όχι μόνο κατόπιν καταγγελιών, σε σημεία παραγωγής, διακίνησης και διάθεσης δομικών προϊόντων.** Η χρήση ως υποστηρικτικού εργαλείου στην προσπάθεια αυτή του ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος που έχει αναπτυχθεί και δύναται να υποδεικνύει βάσει δυναμικών κριτηρίων εστίες ελέγχου (προϊόντα υψηλής επικινδυνότητας/ παραγωγούς/ διακινητές κ.λπ.) μπορεί να συμβάλει σημαντικά στην κεντρική διαχείριση, εποπτεία και έλεγχο εφαρμογής του τιθέμενου πλάνου εποπτείας της αγοράς.

4. Συγκεκριμενοποίηση των ποινών στην περίπτωση μη συμμόρφωση της νομοθεσίας

Ο Κανονισμός 765/2008/EK παρέχει σε κάθε χώρα το περιθώριο καθορισμού των ποινών, συμπεριλαμβανομένου και ποινικών κυρώσεων σε περιπτώσεις βεβαιωμένης μη συμμόρφωσης των επιχειρήσεων με τις απαιτήσεις της σήμανσης CE. Στην Ελλάδα, το υφιστάμενο πλαίσιο δεν ορίζει επακριβώς το ύψος των ποινών, τον τρόπο υπολογισμού, επιβολής και παρακολούθησης τους με τη μόνη αναφορά να εντοπίζεται στο ΠΔ 334/1994 (Άρθρο 11, σημείο 5) επί δυνατότητας επιβολής προστίμου «μέχρι το 100πλάσιο της εμπορικής αξίας του ακατάλληλου προϊόντος».

Στο πλαίσιο αυτό, προτείνεται η **συγκεκριμενοποίηση των ποινών** σε περιπτώσεις

διαπιστωμένης μη συμμόρφωσης των επιχειρήσεων καθώς και του **τρόπου επιβολής** και εν συνεχεία **παρακολούθησης** της **εκτέλεσής** τους.

5. Ενίσχυση δημιουργίας νέων εργαστηρίων

Στην ελληνική αγορά διαπιστώνεται **έλλειψη εξειδικευμένων εργαστηρίων**, ειδικά για δοκιμές οι οποίες δεν καλύπτονται ή καλύπτονται μερικώς από τα υπάρχοντα στην Ελλάδα εργαστήρια, με συνέπεια οι επιχειρήσεις που επιθυμούν τη συμμόρφωσή τους με τις απαιτήσεις της σήμανσης CE να αναγκάζονται στην αναζήτηση εργαστηρίων σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η έλλειψη αυτή πηγάζει κυρίως από την απουσία της κρίσιμης εκείνης μάζας τροφοδότησης των εργαστηρίων, ώστε να καθίσταται βιώσιμη η λειτουργία τους.

Η ενίσχυση των υφιστάμενων εν Ελλάδι εργαστηρίων θα έχει σημαντικά οφέλη για τις επιχειρήσεις (εξοικονόμηση πόρων και χρόνου) που επιθυμούν τη συμμόρφωσή τους με τις ελάχιστες απαιτήσεις της σήμανσης CE και την παραγωγή ποιοτικών δομικών προϊόντων.

Στο πλαίσιο αυτό, αποτελεί κοινή διαπίστωση, δημόσιας διοίκησης, παραγωγών, διακινητών και φορέων πιστοποίησης, ότι δεν αρκούν μέτρα όπως η χρηματοδότηση από το κράτος της λειτουργίας νέων εργαστηρίων, αλλά **η αποτελεσματική εποπτεία και έλεγχος της αγοράς, δύναται να ενισχύσει τη ζήτηση εργαστηριακών ελέγχων, δημιουργώντας ταυτόχρονα την κρίσιμη εκείνη μάζα που απαιτείται για να καταστεί βιώσιμη η λειτουργία επιπλέον εξειδικευμένων εργαστηρίων.**

6. Κινητοποίηση των Συνδέσμων και Ενώσεων παραγωγών

Οι σύνδεσμοι/ ενώσεις παραγωγών δύναται να αποτελέσουν σημαντικό σύμμαχο για την υιοθέτηση και εφαρμογή της σήμανσης CE από τις επιχειρήσεις – παραγωγούς στα προϊόντα δομικών κατασκευών.

Για το σκοπό αυτό, προτείνεται η κινητοποίηση των συνδέσμων/ ενώσεων παραγωγών στην όλη προσπάθεια διάδοσης και εφαρμογής της σήμανσης CE στα δομικά προϊόντα με την επιβολή συγκεκριμένων προϋποθέσεων – βασικών αρχών στα μέλη τους.

Εν προκειμένω **οι σύνδεσμοι/ ενώσεις παραγωγών δύναται να απαιτούν από τα μέλη τους να είναι σύννομα διαθέτοντας άδειας λειτουργίας και σήμανση CE στα δομικά τους προϊόντα** και ειδικότερα να ζητηθεί από τα υφιστάμενα και νέα μέλη η προσκόμιση αντιγράφων της άδειας λειτουργίας τους, πιστοποιητικών ή/ και δηλώσεων συμμόρφωσης.

7. Διερεύνηση της δυνατότητας υποστήριξης των διαδικασιών ελέγχου από διαπιστευμένους φορείς της αγοράς σε τρίτους (outsourcing)

Διερεύνηση της δυνατότητας ανάθεσης μέρους των αρμοδιοτήτων του ευρύτερου

δημόσιου τομέα στον ιδιωτικό τομέα με τη μέθοδο του outsourcing. Εν προκειμένω, απαιτείται η εξέταση της δυνατότητας ανάθεσης σε εξειδικευμένες εταιρείες, της διενέργειας μέρους των απαραίτητων ανά περίπτωση ελέγχων με στόχο τη μείωση του εσωτερικού διοικητικού κόστους του δημοσίου.

Επισημαίνεται ότι οι παραπάνω προτάσεις περιγράφουν δράσεις και ενέργειες η αναγκαιότητα των οποίων έχει ήδη ωριμάσει αρκετά τόσο στη δημόσια διοίκηση όσο και στις επιχειρήσεις του κλάδου. Εντούτοις αυτό που απαιτείται για την υλοποίηση τους και την επίτευξη αποτελέσματος είναι κοινή και συντονισμένη προσπάθεια και συνεργασία τόσο από τη δημόσια διοίκηση όσο από τις επιχειρήσεις του κλάδου θα αλλά και την τους καταναλωτές, στη βάση προσυμφωνημένου σχεδίου δράσης.

2.3.2 Αναμενόμενα Αποτελέσματα

Όλες οι ανωτέρω παρεμβάσεις στοχεύουν την εξάλειψη πολλών ρυθμιστικών προβλημάτων που έχουν ως αποτέλεσμα αξιόλογες διοικητικές επιβαρύνσεις για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον συγκεκριμένο τομέα. Τα κυριότερα αναμενόμενα οφέλη από τις προτεινόμενες παρεμβάσεις είναι τα ακόλουθα:

- **Ενίσχυση και αναβάθμιση των ελεγκτικών μηχανισμών**

Η αποτελεσματική εποπτεία της αγοράς αποτελεί ζήτημα με πανευρωπαϊκή και διεθνή διάσταση, όπως σαφώς τεκμηριώνεται και από τις οδηγίες της «Νέας Προσέγγισης». Η υιοθέτηση και περαιτέρω εξέλιξη του ΟΠΣ Επιτήρησης της Αγοράς της ΓΓ Βιομηχανίας σε συνδυασμό με την άμεση κινητοποίηση των ελεγκτικών μηχανισμών, αποτελούν καινοτόμες και δραστικές παρεμβάσεις με άμεση θετική επιρροή στην αποτελεσματικότητα και δυναμικότητα ενός Εθνικού Συστήματος Εποπτείας και Ελέγχου. Ακολούθως, αναμένονται σημαντικές επιπτώσεις στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς με ταυτόχρονη μείωση του ευκαιριακού κόστους των επιχειρήσεων που συμμορφώνονται, καθώς επίσης και στην ασφάλεια και ποιότητα των τελικών προϊόντων.

- **Μείωση κόστους ευκαιρίας**

Η μείωση του παρατηρούμενου κόστους ευκαιρίας το οποίο υφίστανται οι σύννομες επιχειρήσεις έναντι αυτών που παράγουν και διακινούν προϊόντα αμφίβολης ποιότητας και ασφάλειας οδηγώντας τες σε μειονεκτική θέση έναντι των ανταγωνιστών τους. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονισθούν τα σημαντικά πλεονεκτήματα που αποκομίζουν οι παραγωγοί προϊόντων δομικών κατασκευών που φέρουν σήμανση CE και στα οποία περιλαμβάνονται: δυνατότητες εξαγωγών, συμμετοχή σε διαγωνισμούς του Ελληνικού

Δημοσίου, ελεύθερη - χωρίς περιορισμούς διακίνηση των δομικών προϊόντων στον Ελλαδικό χώρο και σεβασμός του πελάτη – καταναλωτή, κυρίως λόγω τήρησης των απαιτήσεων ασφάλειας, υγιεινής και διαχείρισης περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Ενίσχυση της απασχόλησης και επιχειρηματικότητας

Η ενίσχυση της απασχόλησης και της επιχειρηματικότητας, αφού η γενικευμένη χρήση και τήρηση των προδιαγραφών σήμανσης CE επί δομικών προϊόντων δημιουργήσει αφενός νέες θέσεις εργασίας για εξειδικευμένο προσωπικό σε τομείς ποιότητας υλικού και αφετέρου ζήτηση για πρόσθετα εργαστήρια δοκιμών.

2.3.3 Πιθανές Πηγές Χρηματοδότησης

Πηγές χρηματοδότησης των απαιτούμενων βελτιωτικών παρεμβάσεων της εξεταζόμενης διαδρομής αποτελεί η ένταξη σχετιζόμενων πράξεων στα Επιχειρησιακά Προγράμματα «**Διοικητική Μεταρρύθμιση**» και «**Ψηφιακή Σύγκλιση**».

Ειδικότερα, από το **ΕΠ «Ψηφιακή Σύγκλιση**» δύναται να χρηματοδοτηθούν πράξεις:

- **δημιουργίας ηλεκτρονικής τράπεζας πληροφοριών** όπου θα συγκεντρώνεται το υφιστάμενο νομοθετικό και ρυθμιστικό πλαίσιο και θα δημοσιεύονται άμεσα όλες οι αποφάσεις και κανονισμοί σχετιζόμενες με τον κλάδο των δομικών κατασκευών,
- δημιουργίας **διαδικτυακού τόπου δημοσίευσης και προβολής επιχειρήσεων** όπου διαθέτουν και χρησιμοποιούν συστήματα ασφαλείας (white list).

Παράλληλα, το **ΕΠ «Διοικητική Μεταρρύθμιση**» δύναται να χρηματοδοτήσει δράσεις μελετών για τον **καθορισμό και αναδιοργάνωση των ρόλων και αρμοδιοτήτων της πλειονότητας των εμπλεκόμενων φορέων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης** και ολοκληρωμένων εισηγήσεων για των κατάλληλων παρεμβάσεων επί του υφιστάμενου νομικού και θεσμικού πλαισίου.

2.3.4 Επόμενες ενέργειες

Το Υπουργείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, ως εποπτεύουσα αρχή του τομέα ελέγχου ασφάλειας προϊόντων δομικών κατασκευών έχει σημαίνοντα ρόλο και πρέπει να αναλάβει ενεργότερη δράση. Στο πλαίσιο αυτό και για την υλοποίηση των παραπάνω δράσεων απαιτείται άμεσα η κατάρτιση και εξειδίκευση συγκεκριμένου Σχεδίου Δράσης που να τις περιλαμβάνει και η σύσταση μιας ισχυρής και ευέλικτης μικτής Task Force από εξειδικευμένα στελέχη της δημόσιας διοίκησης, των επιχειρήσεων και ειδικών εμπειρογνομώνων που θα διασφαλίσουν την υλοποίηση και εφαρμογή τους.

Ειδικότερα η Task Force που προτείνεται να συσταθεί θα παρακολουθεί την πορεία υλοποίησης του Σχεδίου Δράσης, θα υποστηρίζει την υλοποίηση των προβλεπόμενων

δράσεων προωθώντας τις απαραίτητες διορθωτικές κινήσεις, θα ανατροφοδοτεί και θα επικαιροποιεί τον προγραμματισμό και θα διασφαλίζει μέσω της αξιοποίησης του θεσμικού ρόλου των συμμετεχόντων την τήρηση των στόχων.

Ο ΣΕΒ δεσμεύεται να υποστηρίξει τις εργασίες αυτού του μικτού και ευέλικτου μηχανισμού διοίκησης, εφόσον δημιουργηθεί, με την παροχή τεχνικής και επιστημονικής υποστήριξης καθώς πρεσβεύει ότι τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις μπορούν να αρθούν μόνο εφόσον συμπράξουν δημιουργικά και για κοινό στόχο οι δυνάμεις της επιχειρηματικότητας και του κράτους.

Παράλληλα, στα πλαίσια υλοποίησης των προτεινόμενων παρεμβάσεων, θα πρέπει να ακολουθηθεί και κατάλληλη μέθοδος αξιολόγησης αποτελεσμάτων, με σκοπό τη διασφάλιση της ορθής υλοποίησης κάθε φάσης και την έγκαιρη αντιμετώπιση τυχόν προβλημάτων.

Η μέθοδος αξιολόγησης θα πρέπει να εξειδικεύεται στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά υλοποίησης του συνόλου των παρεμβάσεων και να αφορά:

- το ποσοστό ανταπόκρισης των επιχειρήσεων στις απαιτήσεις της νομοθεσίας περί υποχρεωτικής σήμανσης CE σε προϊόντα δομικών κατασκευών,
- το βαθμό κατανόησης των απαιτήσεων του ρυθμιστικού πλαισίου από τις επιχειρήσεις,
- το ποσοστό των εντοπισμένων περιπτώσεων μη εφαρμογής σήμανσης CE σε προϊόντα δομικών κατασκευών στις περιπτώσεις που αυτές απαιτείται,
- το βαθμό βελτίωσης της εποπτικής και ελεγκτικής λειτουργίας των φορέων.

Η προαναφερόμενη μέθοδος αξιολόγησης θα μπορούσε να υποστηριχθεί από σχετική Ανάλυση Κανονιστικών Επιπτώσεων, μέσω της οποίας δύναται να υπολογισθεί το αναμενόμενο όφελος και κόστος ενός νέου πλαισίου σε οικονομικό, κοινωνικό και περιβαλλοντικό επίπεδο.

3 ΝΕΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΥΝΟΙΚΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Αποτελεί πεποίθηση του ΣΕΒ ότι το ρυθμιστικό έλλειμμα που αντιμετωπίζει η χώρα μας δεν είναι μόνο μια ποσοτική αναφορά σε ένα σημαντικό πλήθος εμποδίων, αλλά είναι πάνω από όλα μια ποιοτική αναφορά σε ένα συγκεκριμένο σύστημα παραγωγής ρυθμίσεων, σε μία συγκεκριμένη κουλτούρα του διοικείν και του συμπράττειν με την επιχειρηματική κοινότητα και την κοινωνία των πολιτών.

Ενόψει των μεγάλων αλλαγών που επιβάλλει η τρέχουσα δυσμενής δημοσιονομική και οικονομική συγκυρία, πιστεύουμε ότι ο τρόπος παραγωγής και εφαρμογής των ρυθμίσεων μπορούν και οφείλουν να αποτελέσουν ένα από τα σημαντικότερα αναπτυξιακά εργαλεία εξόδου από την κρίση, εφόσον αρθούν οι προκαταλήψεις και συμπράξουν δημιουργικά και για κοινό στόχο οι δυνάμεις της επιχειρηματικότητας και του κράτους.

Στο πλαίσιο αυτό ο ΣΕΒ εκκινεί μια «Νέα Προσέγγιση για τη δημιουργία ευνοϊκού επιχειρηματικού περιβάλλοντος» που στηρίζεται στη σύμπραξη των δημιουργικών δυνάμεων της οικονομίας και του δημόσιου τομέα και στη δημιουργία ενός μόνιμου βήματος διαλόγου για την προώθηση αλλαγών.

Η πρωτοβουλία αυτή φιλοδοξεί να θέσει τις βάσεις για μία νέα εταιρική σχέση μεταξύ του κράτους και της επιχειρηματικότητας, για την επίτευξη κοινών στόχων σε συγκεκριμένα πεδία με άμεση και ορατή επίδραση στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, δίνοντας έμφαση:

- α) στον τρόπο διαμόρφωσης των προτεινόμενων παρεμβάσεων και πολιτικών (συνεργασία, επιστημονικότητα, τεκμηρίωση),
- β) στον προγραμματισμό και την παρακολούθηση της υλοποίησης (πρόγραμμα δράσης και μικτό σύστημα διοίκησης-task force) και
- γ) στην κινητοποίηση δημόσιων και ιδιωτικών επενδύσεων ικανών να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων

Βασικά στοιχεία της προσέγγισης αυτής αποτελούν :

1. Ο συστηματικός και επιστημονικά τεκμηριωμένος τρόπος ανάδειξης των ρυθμιστικών και διοικητικών εμποδίων στην επιχειρηματικότητα και ο συσχετισμός τους με τις φάσεις του κύκλου ζωής μιας επιχείρησης και για όλο το εύρος των δραστηριοτήτων της
2. Η τεκμηριωμένη καταγραφή και ανάλυση του συνόλου των επιπτώσεών τους στην οικονομία και στη δημόσια διοίκηση

3. Ο διαρκής και ουσιαστικός διάλογος της δημόσιας διοίκησης με την επιχειρηματική κοινότητα, με στόχο την αναγνώριση του προβλήματος και τον από κοινού προσδιορισμό των συστατικών στοιχείων της λύσης του
4. Η εκπόνηση ενός συμφωνημένου επιχειρησιακού σχεδίου με συγκεκριμένες δράσεις, πόρους και χρονοδιάγραμμα
5. Η δημιουργία ενός κοινού συστήματος διοίκησης – παρακολούθησης – αξιολόγησης του επιχειρησιακού σχεδίου, το οποίο θα διασφαλίζει τη δημιουργία των προϋποθέσεων εισαγωγής και διοίκησης των αλλαγών τόσο στη δημόσια διοίκηση όσο και στις επιχειρήσεις
6. Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή ενός επικοινωνιακού προγράμματος διάχυσης του εγχειρήματος στη δημόσια σφαίρα, με στόχο τη διασφάλιση της ευρύτερης δυνατής αναγνώρισης της αξίας του για την οικονομία και την κοινωνία.

Στο πλαίσιο του έργου που υλοποιήθηκε από τον ΣΕΒ με θέμα «Έρευνα και εκπόνηση χάρτη διαδρομών σχέσεων Επιχειρήσεων – Δημόσιας Διοίκησης στα σημαντικότερα πεδία παροχής δημόσιων υπηρεσιών διοικητικής φύσης» και προκειμένου για την κατάρτιση τόσο της παραπάνω Ειδικής Έκθεσης, όσο και των υπόλοιπων 5 Ειδικών Εκθέσεων που περιλαμβάνονται στο έργο, αναπτύχθηκε ειδική μεθοδολογία ανάδειξης και μέτρησης των διοικητικών εμποδίων, βασισμένη στις ευρωπαϊκές πρακτικές και κυριότερα στις ιδιαιτερότητες της ελληνικής πραγματικότητας.

Ουσιώδη στοιχεία της μεθοδολογίας που ακολουθήθηκε αποτελούν:

- η κατάρτιση και επικαιροποίηση μιας συνεκτικής βάσης δεδομένων ρυθμιστικών εμποδίων
- η ανάπτυξη ενός πλέγματος κριτηρίων για την ανάδειξη των εμποδίων με σημαντική επίπτωση στην επιχειρηματικότητα
- η ανάπτυξη μιας μεθοδολογίας εκτίμησης του ρυθμιστικού κόστους προσαρμοσμένης στις ιδιαιτερότητες της ελληνικής πραγματικότητας

Στις σελίδες που ακολουθούν εξειδικεύονται οι παραπάνω μεθοδολογικοί άξονες και αναλύεται το ευρύτερο πλαίσιο ενεργειών που υλοποιήθηκαν με αντικείμενο:

1. την καταγραφή των βασικών διεπαφών μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιας διοίκησης και το συσχετισμό τους με τις φάσεις του κύκλου ζωής μιας επιχείρησης και για όλο το εύρος των δραστηριοτήτων της,
2. τον εντοπισμό και την καταγραφή των κυριότερων προβληματικών περιοχών και ρυθμιστικών πεδίων στις σχέσεις επιχειρήσεων-δημόσιας διοίκησης
3. την ανάδειξη περιοχών στις οποίες εντοπίζεται σημαντικό ρυθμιστικό κόστος
4. την κατάρτιση συγκεκριμένων σχεδίων προτάσεων σε επιλεγμένες διαδρομές
5. τη συγκρότηση μικτών ομάδων εργασίας μεταξύ στελεχών επιχειρήσεων και της δημόσιας διοίκησης για την ανταλλαγή απόψεων επί των προτεινόμενων παρεμβάσεων
6. την προσαρμογή των τελικών προτεινόμενων παρεμβάσεων σε ένα συνεκτικό σχέδιο δράσης.

Τέλος στο παρατίθεται αναλυτική λίστα συμμετεχόντων στο ειδικό θεματικό εργαστήριο με τίτλο «Διαδικασίες ελέγχου ασφάλειας προϊόντων δομικών κατασκευών» που πραγματοποιήθηκε με τη συμμετοχή στελεχών της δημόσιας διοίκησης και των

επιχειρήσεων, ακαδημαϊκών και εμπειρογνομώνων στο πλαίσιο εκδήλωσης που διοργάνωσε ο ΣΕΒ με θέμα: «**Επιχειρηματικότητα χωρίς Εμπόδια: Ανοίγοντας Δρόμους για την Ανάπτυξη**», (Αθήνα, 11 Μαρτίου 2011) προκειμένου να διατυπωθούν προτάσεις για την εξεύρεση, με συναινετικό τρόπο, των βέλτιστων προτάσεων άρσης των συγκεκριμένων εμποδίων. Ειδικότερα:

1. Μεθοδολογία ανάδειξης ρυθμιστικών και διοικητικών εμποδίων

1.1 Αρχική καταγραφή

Σημείο εκκίνησης του συστήματος που αναπτύσσεται αποτελεί η καταγραφή των διεπαφών που υφίστανται μεταξύ των επιχειρήσεων και της δημόσιας διοίκησης καθώς και των αντίστοιχων διαδρομών που απορρέουν από αυτές, τόσο κατά την άσκηση της δραστηριότητας των επιχειρήσεων όσο και κυριότερα κατά την άσκηση του κανονιστικού, ρυθμιστικού και ελεγκτικού ρόλου του κράτους.

Στόχος της καταγραφής είναι η δημιουργία μιας βάσης δεδομένων συστηματικής και δομημένης πληροφόρησης για τις απαιτήσεις και εμπόδια που θέτει το ρυθμιστικό πλαίσιο στην επιχειρηματικότητα.

Η καταγραφή ανά διαδρομή περιλαμβάνει τους βασικούς εμπλεκόμενους φορείς (επιχειρήσεις, δημόσιο), το βασικό ρυθμιστικό πλαίσιο, τα βασικά στάδια της υποκείμενης διαδικασίας, αρχικές εκτιμήσεις για τις προβληματικές περιοχές, καθώς και άλλες πληροφορίες με ειδικά χαρακτηριστικά της κάθε διαδρομής.

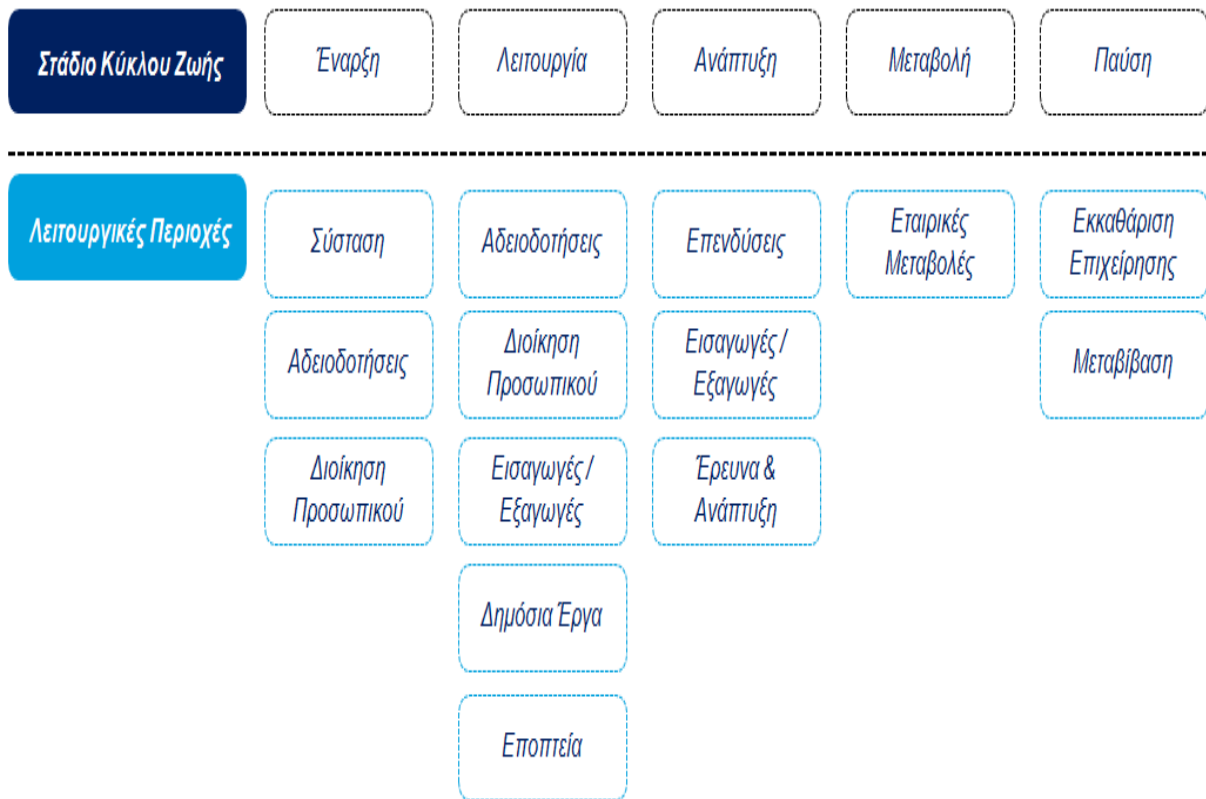
Σημειώνεται πως η μεθοδολογία καταγραφής των διαδρομών στη βάση δεδομένων εφαρμόζει τις αρχές μιας bottom - up προσέγγισης¹⁸ για την χαρτογράφηση των διοικητικών επιβαρύνσεων και εστιάζει στις διαδρομές και στο αντίστοιχο σύνολο διαδικασιών που παρουσιάζουν σημαντική επίπτωση στη λειτουργία των επιχειρήσεων και στην αναπτυξιακή προοπτική της οικονομίας. Πιο συγκεκριμένα η μεθοδολογία που αναπτύχθηκε καταρτίστηκε κατά τρόπο τέτοιο ώστε να εντοπίζει και να καταγράφει πρωτίστως εκείνες τις διαδρομές οι παθογένειες και τα εμπόδια των οποίων παρεμποδίζουν σημαντικά την ανάπτυξη καθώς επιδρούν αρνητικά στη δυναμική των επιχειρήσεων και στις προσπάθειες τους για καινοτομία, εξωστρέφεια και βιώσιμη ανάπτυξη.

Ο σχεδιασμός της βάσης δεδομένων που πραγματοποιήθηκε με βάση τον κύκλο ζωής της επιχείρησης και τα μεγάλα πακέτα εργασιών που εκτελεί κατά τη λειτουργία της. Οι διαδρομές μεταξύ δημόσιας διοίκησης και επιχειρήσεων ομαδοποιούνται και συνδέονται με τις λειτουργικές περιοχές της επιχείρησης, οι οποίες εξειδικεύουν και συγκεκριμενοποιούν το κάθε διαφορετικό στάδιο του κύκλου ζωής μιας επιχείρησης.

Στο σχήμα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι λειτουργικές περιοχές οι οποίες

¹⁸ Εγχειρίδιο Χρήσης Μεθοδολογίας Μέτρησης Διοικητικών Βαρών – ΥΠΕΣΑΗΔ/ΓΓΔΔΗΔ (2010)

συγκροτούν κάθε διακριτό στάδιο του κύκλου ζωής της επιχείρησης και αποτυπώνουν τη δομή του συστήματος καταγραφής του ρυθμιστικού περιβάλλοντος της επιχειρηματικότητας που καταρτίστηκε:

Σημειώνεται ότι η παραπάνω προσέγγιση είναι εγγενώς δυναμική, προκειμένου να επιτρέψει την ενσωμάτωση τόσο επιπλέον λειτουργικών περιοχών όσο και επιπλέον διαδρομών, ώστε μέσα από μια διαδικασία διαρκούς επικαιροποίησης και εμπλουτισμού από τα μέλη της επιχειρηματικής κοινότητας αλλά και από στελέχη της δημόσιας διοίκησης να αποτυπωθεί το μέγιστο δυνατό σύνολο των διαδρομών με σημαντική επίπτωση στην επιχειρηματικότητα.

1.2. Εντοπισμός Διαδρομών που ενέχουν κρίσιμα διοικητικά και ρυθμιστικά εμπόδια: Πλέγμα κριτηρίων

Το σύνολο των διαδρομών και εμποδίων που καταγράφονται στη βάση δεδομένων αξιολογούνται με βάση συγκεκριμένο πλέγμα κριτηρίων και το αποτέλεσμα που προκύπτει αναδεικνύει το υποσύνολο των εμποδίων για τα οποία κρίνεται σκόπιμη η ανάληψη συγκεκριμένων διορθωτικών παρεμβάσεων. Στοιχεία του συστήματος αξιολόγησης που αναπτύχθηκε αποτελούν α) οι ευκαιρίες βελτίωσης, β) η επίδραση στην βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της επιχείρησης και γενικότερα της ελληνικής οικονομίας και γ) ο βαθμός ωρίμανσης των προτεινόμενων παρεμβάσεων σε ευρωπαϊκό ή/και εθνικό επίπεδο. Ειδικότερα το πλέγμα των κριτηρίων που αναπτύχθηκε εξειδικεύεται ως εξής:

Κριτήρια Αξιολόγησης Διαδρομών και Εμποδίων

Κριτήριο	Εξειδίκευση
Κριτήρια ανάδειξης διαδρομών & εμποδίων που εμπεριέχουν ευκαιρίες βελτίωσης	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Βαθμός Αναγκαιότητας: Η εκτίμηση εάν η διαδρομή διατηρεί τη χρησιμότητά της και εάν υφίστανται ακόμα οι λόγοι για τους οποίους θεσπίστηκε, ελέγχοντας τις σχετικές επιπτώσεις σε θέματα δημόσιου συμφέροντος και επιχειρηματικότητας. ❖ Βαθμός Καταλληλότητας: Ελέγχεται εάν το θεσμικό πλαίσιο και ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζεται ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες, κατά πόσο υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις αντίστοιχες με άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. ❖ Βαθμός Διαφάνειας: Εξετάζεται εάν η διαδρομή ενθαρρύνει φαινόμενα παρατυπιών και αδιαφάνειας (π.χ. μια διαδρομή πολύπλοκη, μη κωδικοποιημένη μέσω της οποίας διακυβεύονται συμφέροντα), όπως επίσης και το εύρος της διακριτικής ευχέρειας που υπάρχει σε αυτούς που τη διεκπεραιώνουν.
Κριτήρια ανάδειξης διαδρομών & εμποδίων με σημαντική επίπτωση στη βιωσιμότητα και οικονομική αποτελεσματικότητα της επιχείρησης	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Βαθμός Σημαντικότητας: Η εκτίμηση για την σχετική επίδοση των διαδρομών αναφορικά με τις υποκείμενες επιχειρήσεις σε μια σειρά από παραμέτρους όπως (α) το μέγεθος των υποκείμενων επιχειρήσεων, (β) η κλαδική συνεισφορά των υποκείμενων επιχειρήσεων στο ΑΕΠ, (γ) η αναπτυξιακή δυναμική του υποκείμενου κλάδου και (δ) η εξαγωγική δραστηριότητα. ❖ Επίδραση στην Καθημερινή Λειτουργία: Εξετάζεται ο βαθμός που η διαδρομή επιδρά στην καθημερινή λειτουργία του φορέα, είτε σε παραγωγικό είτε σε υποστηρικτικό επίπεδο. ❖ Στήριξη Αναπτυξιακών Προοπτικών: Ο βαθμός στον οποίο η υλοποίηση της συγκεκριμένης διαδρομής υποστηρίζει την αναπτυξιακή προοπτική της επιχείρησης, δηλαδή την επέκταση των υφιστάμενων ή την ενεργοποίηση νέων δραστηριοτήτων της. ❖ Ενίσχυση / Ενθάρρυνση Καινοτομίας: Ο βαθμός στον οποίο η υλοποίηση της συγκεκριμένης διαδρομής υποστηρίζει την έρευνα και ανάπτυξη στις επιχειρήσεις και συνεπώς δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την προώθηση καινοτόμων υπηρεσιών ή προϊόντων στην αγορά.
Κριτήρια ωρίμανσης που αφορούν το βαθμό στον οποίο έχουν ωριμάσει παρεμβάσεις σε ευρωπαϊκό ή/και ελληνικό επίπεδο	<ul style="list-style-type: none"> ❖ Αντικείμενο Διαβουλεύσεων σε Εθνικό ή Ευρωπαϊκό Επίπεδο: Η επισκόπηση του βαθμού στον οποίο η συγκεκριμένη διαδρομή αποτελεί ή αναμένεται να αποτελέσει άμεσα αντικείμενο διαβουλεύσεων για τη άρση των επιβαρύνσεων που επιφέρει.

1.3. Μεθοδολογία εκτίμησης ρυθμιστικού κόστους

Η προσέγγιση του ΣΕΒ για την ανάλυση των ρυθμιστικών και διοικητικών εμποδίων στην επιχειρηματικότητα προϋποθέτει εξίσου τη συστηματική και επιστημονικά τεκμηριωμένη αποτίμηση των επιπτώσεων τους στην οικονομία. Δηλαδή την ανάλυση του κόστους των εμποδίων που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις κατά τη διεπαφή τους με τη δημόσια διοίκηση, στη βάση μιας διευρυμένης μεθοδολογίας αποτίμησης του ρυθμιστικού κόστους¹⁹ (διευρυμένη μεθοδολογία τους Μοντέλου Τυποποιημένου Κόστους). Σύμφωνα με τη μεθοδολογία αυτή (για την αναλυτική παρουσίαση της μεθοδολογίας που ακολουθείται βλέπετε το Παράρτημα) πραγματοποιούνται μετρήσεις ή προσεγγιστικές εκτιμήσεις (όπου δεν είναι εφικτή η μέτρηση) για το σύνολο των βασικών κατηγοριών κόστους που απορρέουν από το θεσμικό πλαίσιο και υπολογίζεται με μεγαλύτερες ή μικρότερες αποκλίσεις το μέγεθος των επιπτώσεων που τα συγκεκριμένα εμπόδια προξενούν στην επιχείρηση αλλά και στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.

Η μέτρηση των διοικητικών βαρών πραγματοποιείται, στις περισσότερες πλέον χώρες του ΟΟΣΑ, με τη χρήση του Τυποποιημένου Μοντέλου Κόστους-TMK (Standard Cost Model). Το εργαλείο χαρακτηρίζεται από την οικονομική προσέγγιση της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας και των κανονιστικών ρυθμίσεων. Στόχος του είναι ο εντοπισμός όλων των υποχρεώσεων που απορρέουν από συγκεκριμένη νομοθεσία και οι οποίες καθιστούν το νόμο και τις διαδικασίες ιδιαίτερα επιβαρυντικές για τη λειτουργία της αγοράς και της οικονομίας.

Το ΤΜΚ δεν επιδιώκει την αξιολόγηση των στόχων της νομοθεσίας, είναι δηλαδή ένα πολιτικά “ουδέτερο” εργαλείο. Αντίθετα, επικεντρώνεται στη λειτουργικότητα και φιλικότητα της νομοθεσίας προς το χρήστη, με σκοπό να την καταστήσει περισσότερο ωφέλιμη ως προς τις συνέπειες που μπορεί να έχει για τη λειτουργία της αγοράς.

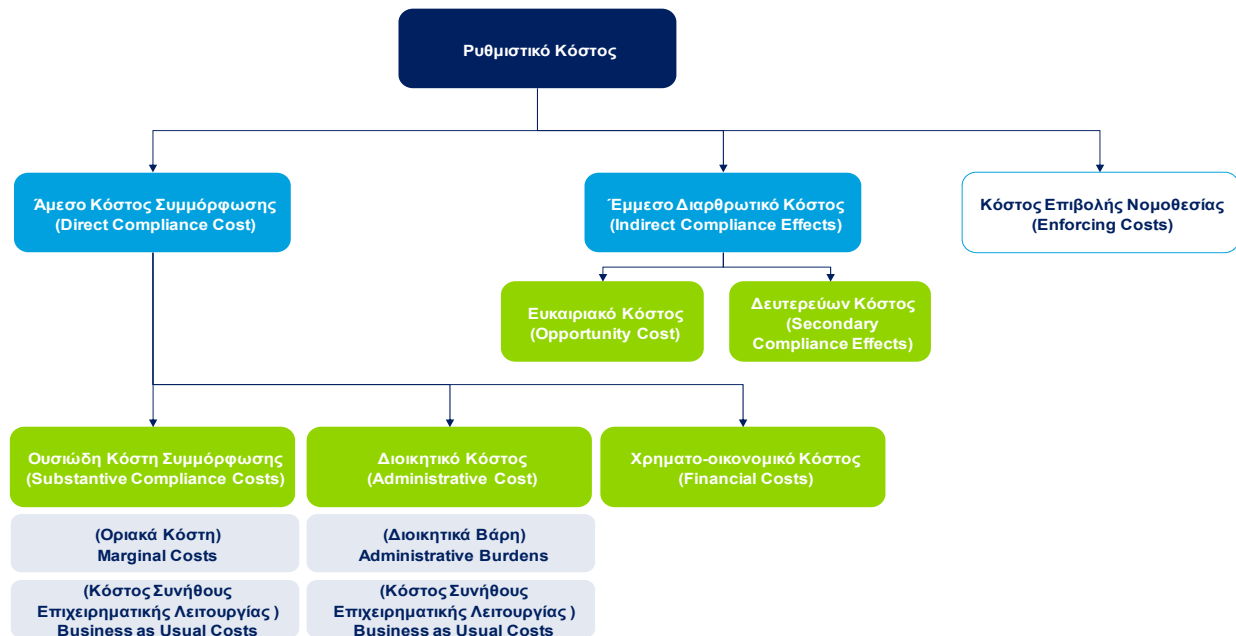
Παρόλα αυτά, το **Μοντέλο Τυποποιημένου Κόστους δίνει ιδιαίτερη έμφαση σε θέματα διοικητικού βάρους, τα οποία αποτελούν μόνο τμήμα του συνολικού ρυθμιστικού κόστους που παράγει η νομοθεσία.**

Στην παρούσα μελέτη η ανάλυση του κόστους των προβλημάτων και εμποδίων που ανακύπτουν κατά τη διεπαφή δημόσιας διοίκησης και επιχειρήσεων βασίζεται σε μια διευρυμένη έκδοση του Μοντέλου Τυποποιημένου Κόστους που περιλαμβάνει το σύνολο των βασικών κατηγοριών κόστους που δύναται να παραχθούν από το ρυθμιστικό πλαίσιο²⁰ και δεν περιορίζεται στο διοικητικό βάρος.

¹⁹ Andre Nijssen, et. Al - “The Transaction Cost Perspective on Costs and Benefits of Government Regulation: Extending the Standard Cost Model”, (2009)

²⁰ Andre Nijssen, et. Al - “The Transaction Cost Perspective on Costs and Benefits of Government Regulation: Extending the Standard Cost Model”, (2009)

Στο επόμενο σχήμα δίνεται μια διαγραμματική απεικόνιση των διαφορετικών κατηγοριών κόστους που πηγάζουν από τη νομοθεσία. Οι σχετικές δαπάνες αφορούν καταρχήν τις επιχειρήσεις, ενώ ιδιαίτερη σημασία θα πρέπει να δοθεί και στο κόστος επιβολής για το δημόσιο, ιδιαίτερα εν μέσω της τρέχουσας οικονομικής συγκυρίας που επιβάλλει μείωση του κόστους λειτουργίας του δημοσίου μέσω αποτελεσματικών μηχανισμών ελέγχου.

(A) Άμεσο Κόστος Συμμόρφωσης

(A1) Ουσιώδεις Κόστος Συμμόρφωσης

Μια επιχείρηση προκειμένου να συμμορφωθεί με τη νομοθεσία απαιτείται αρκετές φορές να επενδύσει άμεσα σε υποδομές (π.χ. σύστημα καταγραφής εκπομπής ρύπων, αγορά νέων μηχανημάτων ή συντήρηση υφιστάμενων) ή / και σε παραγωγικό κόστος (π.χ. αναδιοργάνωση αλυσίδας παραγωγής, συμμόρφωση σε οδηγίες για την ασφάλεια εργαζομένων, υποχρεώσεις για συνεχή εκπαίδευση και κατάρτιση των εργαζομένων πάνω σε νέες θεσπισμένες προδιαγραφές), ανάλογα με τις νομικές απαιτήσεις. Το κόστος αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως:

- Κόστος συνήθους επιχειρηματικής λειτουργίας, όταν αφορά δαπάνες που η επιχείρηση θα έκανε, έστω και αν το ρυθμιστικό πλαίσιο δεν επέβαλε κάτι τέτοιο
- Οριακό κόστος, όταν αφορά δαπάνες που η επιχείρηση δεν θα έκανε αν το ρυθμιστικό πλαίσιο δεν επέβαλε κάτι τέτοιο

Εάν μια επιχείρηση προβεί σε κάποια επένδυση ή σε κάποιο σημαντικό κόστος το οποίο ενώ προκαλείται από το ρυθμιστικό πλαίσιο, ταυτόχρονα εξυπηρετεί και παράλληλες επιχειρησιακές ανάγκες, τότε μια συνδυασμένη προσέγγιση θα μπορούσε να καταναείμει το συγκεκριμένο κόστος σε «κόστος συνήθους επιχειρηματικής λειτουργίας» και «οριακό κόστος», με βάση εκτιμήσεις των διοικούντων της επιχείρησης. Ενδεικτικά:

Άμεσο Κόστος Συμμόρφωσης = [Μοναδιαίο Κόστος] Χ [Ποσότητα], όπου:

[Μοναδιαίο Κόστος] = το κόστος για την εκπαίδευση, εξοπλισμό ή άλλο έξοδο

[Ποσότητα] = Αριθμός Υποκείμενων Επιχειρήσεων Χ [Συχνότητα]

[Συχνότητα] = το πλήθος των ενεργειών εκπαίδευσης ή του απαιτούμενου εξοπλισμού

(Α2) Διοικητικό Κόστος

Το διοικητικό κόστος ορίζονται οι δαπάνες τις οποίες πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις για να ανταποκριθούν στη νομική υποχρέωση της παροχής πληροφοριών στις δημόσιες αρχές ή στους ιδιωτικούς φορείς σχετικά με τη δραστηριότητα ή την παραγωγή τους. Το διοικητικό κόστος χωρίζεται σε:

- Διοικητικό βάρος που αφορά τις δαπάνες που δεν θα πραγματοποιούσαν οι επιχειρήσεις εάν δεν υπήρχαν οι σχετικές νομικές διατάξεις.
- Κόστος συνήθους επιχειρηματικής λειτουργίας όταν αφορά δαπάνες που η επιχείρηση θα έκανε, έστω και αν το ρυθμιστικό πλαίσιο δεν επέβαλε κάτι τέτοιο

Το διοικητικό βάρος (κόστος γραφειοκρατίας) αποτελεί μέρος του διοικητικού κόστους και αφορά τις δαπάνες που δεν θα πραγματοποιούσαν οι επιχειρήσεις εάν δεν υπήρχαν οι σχετικές νομικές διατάξεις. Ενδεικτικά:

Κόστος Διοικητικής Δραστηριότητας = [Τιμή] Χ [Ποσότητα] όπου:

[Τιμή] = κόστος εργατοώρας Χ χρόνος που χρειάζεται για να γίνει η δραστηριότητα

[Ποσότητα] = αριθμός υποκείμενων επιχειρήσεων Χ συχνότητα εκπλήρωσης της δραστηριότητας εντός του χρόνου μέτρησης.

Το κόστος εργατοώρας διακρίνεται με τη σειρά του σε δύο είδη. Το εσωτερικό αφορά στο κόστος εργατοώρας ενός υπαλλήλου της επιχείρησης για να εκτελέσει τη δραστηριότητα και περιλαμβάνει (α) το μισθολογικό κόστος εργασίας, (β) το μη μισθολογικό κόστος εργασίας και (γ) υλικά και γενικά έξοδα (κόστος αγοράς υλικών που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση, είτε κόστος χρήσης των υποδομών της επιχείρησης για τη συμμόρφωση). Το εξωτερικό αφορά στο ωριαίο κόστος ενός επαγγελματία τον οποίο έχει προσλάβει η επιχείρηση για να πραγματοποιήσει τη δραστηριότητα (outsourcing).

Το κόστος των επιχειρήσεων οι οποίες απαιτείται να παρέχουν πληροφόρηση στο δημόσιο (συμπεριλαμβάνει και το κόστος για την διευκόλυνση του δημοσίου στην παρακολούθηση της συναλλαγής), αποτελεί όμως μέρος του συνολικού κόστους.

Το σύνολο του Διοικητικού Κόστους ανά ρύθμιση είναι το σύνολο του κόστους κάθε Υποχρέωσης Πληροφόρησης, το οποίο με τη σειρά του είναι το κόστος των Διοικητικών Δραστηριοτήτων που τις απαρτίζουν²¹.

²¹ Η μέτρηση του διοικητικού βάρους βασίζεται στο Εγχειρίδιο Χρήσης Μεθοδολογίας Μέτρησης

(A3) Χρηματοοικονομικό Κόστος

Οι επιχειρήσεις σε αρκετές περιπτώσεις υποχρεώνονται στην απευθείας καταβολή συγκεκριμένου αντιτίμου (financial cost), για παράδειγμα για την παροχή αδειών, το οποίο αποτελεί και αυτό μέρος του κόστους της νομοθεσίας. Στοιχεία για τη συγκεκριμένη κατηγορία κόστους είναι άμεσα διαθέσιμα στο Κράτος, καθώς τα συγκεκριμένα έσοδα προκύπτουν άμεσα από την πορεία υλοποίησης του προϋπολογισμού και συνεπώς, η μέτρησή τους δεν αποτελεί ουσιαστική καινοτομία στο πλαίσιο μελετών για την εκτίμηση των διοικητικών επιβαρύνσεων. Για το λόγο αυτό, συμπεριλαμβάνεται κυρίως για τις περιπτώσεις όπου μπορεί να δημιουργήσει σημαντική δυναμική για την διαφοροποίησή του ή την αποτελεσματικότερη αξιοποίησή του. Το ετήσιο κόστος που προκύπτει από το άμεσο χρηματοοικονομικό κόστος μπορεί να εκτιμηθεί ως εξής:

Ετήσιο Άμεσο Χρημ/κο Κόστος = [Μοναδιαίο Κόστος] Χ [Ποσότητα], όπου:

[Μοναδιαίο Κόστος] = το κόστος για την άδεια / συνδρομή / εισφορά

[Ποσότητα] = Αριθμός Υποκείμενων Επιχειρήσεων Χ [Συχνότητα]

[Συχνότητα] = Ο απαιτούμενος αριθμός φορών που η συγκεκριμένη άδεια / συνδρομή / εισφορά πρέπει να πληρωθεί σε ένα έτος

(B) Έμμεσο Κόστος Συμμόρφωσης

Η εφαρμογή της νομοθεσίας γεννά έμμεσα κόστη που προκύπτουν τόσο από τις αλλαγές που δημιουργούνται στις δομές τις αγορές, όσο και σε καταναλωτικές συνήθειες. Τέτοιες ρυθμίσεις μπορεί να δημιουργήσουν εμπόδια στην επιχειρηματικότητα και στην καινοτομία, να επηρεάσουν τον ανταγωνισμό και να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για ευκαιριακό κόστος. Το κόστος αυτό προκύπτει όταν η ρύθμιση επηρεάζει τις δομές της αγοράς ή τα πρότυπα κατανάλωσης.

Αποτέλεσμα αυτών των περιορισμών εισόδου, είναι πως μπορεί να δημιουργούνται σημαντικά κόστη που σχετίζονται με εμπόδια στη καινοτομία, μειωμένες επιλογές και ποιότητα για τους καταναλωτές και υψηλότερες τιμές. Το κόστος αυτό είναι αρκετά δύσκολο να υπολογιστεί, παρόλα αυτά, κάποια κόστη ευκαιρίας μπορούν να προσεγγιστούν, όπως το κόστος που προκύπτει από ενδεχόμενες καθυστερήσεις της δημόσιας διοίκησης.

Σε περίπτωση που υπάρχουν καθυστερήσεις στις συναλλαγές με το δημόσιο δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για απώλεια εισοδήματος. Για παράδειγμα, η δέσμευση κεφαλαίων σε μια επιχείρηση από καθυστέρηση στην έκδοση έγκρισης λειτουργίας από το δημόσιο ουσιαστικά αναγκάζει την επιχείρηση να απολέσει έσοδα που αντιστοιχούν στην περίοδο της καθυστέρησης (ευκαιριακό κόστος). Ένας ενδεικτικός τρόπος για τον

υπολογισμό του κόστους αναμονής μπορεί να είναι:

Έμμεσο Κόστος = [Μοναδιαίο Κόστος] Χ [Ποσότητα], όπου:

[Μοναδιαίο Κόστος] = το ετήσιο κεφαλαιακό κόστος προς έγκριση Χ εκτίμηση του ποσοστού δανειοδότησης / εκταμίευσης Χ ετήσιο επιτόκιο / 365

[Ποσότητα] = Μέση καθυστέρηση (σε μέρες) για την εκκαθάριση ή την απόφασης έγκρισης.

(Γ) Κόστος Επιβολής Νομοθεσίας

Επιπλέον, πολλές επιχειρήσεις δεν συμμορφώνονται με το κανονιστικό πλαίσιο, γεγονός που έχει ιδιαίτερες επιπτώσεις στην επιχειρηματικότητα και τον ανταγωνισμό, όπως για παράδειγμα η μη συμμόρφωση με τους κανόνες επισήμανσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα προϊόντα που κυκλοφορούν στην χώρα μας (CE). Η παρακολούθηση συνεπώς της συμμόρφωσης από τη μεριά του Κράτους δημιουργεί κόστη για το Δημόσιο μέσω των μηχανισμών που δημιουργεί και συντηρεί για την εκπλήρωση των στόχων της νομοθεσίας. Μια ουσιαστικά αποτελεσματική ρύθμιση κρίνεται ότι είναι αυτή η οποία ελαχιστοποιεί το σύνολο του ρυθμιστικού κόστους, δηλαδή του κόστους για την επιχείρηση (κόστος συμμόρφωσης και διοικητικό βάρος), αλλά και του κόστους για το δημόσιο (κόστος επιβολής νομοθεσίας).

Σημειώνεται ότι με βάση τη θεωρία του κόστους συναλλαγών (Principal / Agent relationship), όπου βασίζεται στην βέλτιστη ισορροπία κόστους των επιχειρήσεων (agent) και του δημοσίου (principal), αναδεικνύονται τρία είδη κόστους.

- Το κόστος παρακολούθησης (monitoring cost) που αφορά τις δαπάνες για το Κράτος προκειμένου να παρακολουθήσει την υλοποίηση των στόχων των ρυθμίσεων, αλλά και να συντηρήσει το μηχανισμό παρακολούθησης για την συμμόρφωση των επιχειρήσεων
- Το κόστος σύνδεσης (bonding cost) που αφορά τις δαπάνες των επιχειρήσεων για την συμμόρφωση με τους κανόνες της ρύθμισης. Το κόστος σύνδεσης χωρίζεται (α) στο εσωτερικό κόστος που δεν θεωρείται ούτε διοικητικό βάρος, ούτε οριακό σημαντικό κόστος συμμόρφωσης και (β) στο εξωτερικό κόστος που χωρίζεται σε (α) διοικητικό βάρος και (β) οριακό σημαντικό κόστος συμμόρφωσης.
- Το Κοινωνικό κόστος από την μη πλήρη συμμόρφωση με το κανονιστικό πλαίσιο

Η νομοθεσία δεν αποτελεί όχληση και βάρος για τις επιχειρήσεις. Έχει συγκεκριμένο σκοπό ο οποίος δημιουργεί οφέλη για την κοινωνία και την επιχειρηματικότητα. Η κατάλληλη και αποτελεσματική νομοθεσία ως προς το σκοπό που πρέπει να επιτευχθεί, είναι αυτή που εξασφαλίζει την καλύτερη συσχέτιση μεταξύ ωφελειών και κόστους, ώστε το καθαρό αποτέλεσμα να είναι θετικό και το μέγιστο δυνατό.

Αν και τα κόστη της νομοθεσίας μπορούν να εκτιμηθούν με βάση τα παραπάνω, δεν υπάρχει συγκεκριμένη μεθοδολογία η οποία να εξασφαλίζει μια συνεκτική προσέγγιση

για την εκτίμηση των σχετικών ωφελειών. Αυτά μπορούν να προκύψουν στο πλαίσιο διευρυμένων μελετών και αναλύσεων (μελέτες κόστους / οφέλους, αναλύσεις επιπτώσεων, κτλ), αξιολογώντας παράλληλα παραμέτρους όπως η δημιουργία καλής φήμης (λόγω της συμμόρφωσης) και η δημιουργία εσωτερικών κινήτρων για συμμόρφωση των επιχειρήσεων.

Ο παρακάτω πίνακας δίνει μια συνολική επισκόπηση των διαφορετικών κατηγοριών κόστους που δύνανται να προκύψουν από τις κανονιστικές ρυθμίσεις.

Πίνακας Συσχέτισης του Συνολικού Κόστους Συναλλαγών με το ΤΜΚ

Μοντέλο Τυποποιημένου Κόστους	Κόστος Συναλλαγών	Κόστη Παρακολούθησης (Monitoring Costs)	Κόστη Σύνδεσης (Bonding Costs) Internal Costs	Κόστη Σύνδεσης (Bonding Costs) External Costs	Κοινωνικές Απώλειες (Residual Losses)
Κόστη για το Δημόσιο (Enforcing Costs)		✓			
Ουσιώδη Κόστη Συμμόρφωσης (Substantive Compliance Costs) Business as Usual Costs			✓		
Ουσιώδη Κόστη Συμμόρφωσης (Substantive Compliance Costs) Marginal Costs	X			✓	
Χρηματο-οικονομικά Κόστος (Financial Costs)				✓	
Διοικητικά Κόστη (Administrative Costs)			✓		
Διοικητικά Βάρη (Administrative Burdens)				✓	
Κόστος μερικής Συμμόρφωσης (Cost of Inefficient Compliance)	X				✓
Δευτερεύον Κόστος (Secondary Compliance Effects)	X				✓

 Αφορούν Κόστη τα οποία δεν αποτελούν προτεραιότητα για τις επιχειρήσεις
 Αφορούν Κόστη με σημαντική προτεραιότητα για τις επιχειρήσεις
 Αφορούν σημαντικές κατηγορίες ρυθμιστικού κόστους που είναι ιδιαίτερα δύσκολο να ποσοτικοποιηθούν
 Δεν περιλαμβάνεται στο Μοντέλο Τυποποιημένου Κόστους

Η διαφοροποίηση μεταξύ της μερικής και της πλήρους συμμόρφωσης δεν αποτελεί δεσμευτικού χαρακτήρα επιλογή. Αν και στις περισσότερες περιπτώσεις ακολουθείται η επιλογή της πλήρους συμμόρφωσης, σε αρκετές περιπτώσεις ίσως κριθεί αναγκαία η υιοθέτηση της επιλογής της μερικής συμμόρφωσης για την ανάδειξη του ίδιου του προβλήματος της μη συμμόρφωσης και του κόστους παρακολούθησης εφαρμογής των σχετικών ρυθμίσεων από το δημόσιο (π.χ. για περιπτώσεις όπου κρίνεται ιδιαίτερα χαμηλή προσαρμογή από τις επιχειρήσεις στις απαιτήσεις της ρύθμισης).

Σε κάθε περίπτωση, η μεθοδολογία που εφαρμόζεται βασίζεται στην **αρχή της αναλογικότητας** ακολουθώντας για κάθε σχετική ενέργεια τα στάδια ελέγχου:

- της **καταλληλότητας** (δηλαδή να επιφέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα),
- της **αναγκαιότητας** (εστίαση σε ότι είναι αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος), και
- της **συνάφειας μέσου προς το σκοπό** (ώστε να υφίσταται μία εύλογη σχέση).

2. Εργαστήριο στελεχών: Έλεγχος διάθεσης προϊόντων δομικών κατασκευών Συμμετέχοντες

Εκδήλωση του ΣΕΒ με θέμα:

«Επιχειρηματικότητα χωρίς Εμπόδια: Ανοίγοντας Δρόμους για την Ανάπτυξη»
Παρασκευή 11 Μαρτίου 2011 – Ξενοδοχείο Royal Olympic Athens

- Συντονιστής:** **Δρακούλης Ροδόλφος**, Μέλος Γενικού Συμβουλίου ΣΕΒ • Γενικός Διευθυντής, ΚΡΙΘΑΡΗΣ Α.Ε.Β.Τ.Ε.
- Εισηγητής/
Rapporteur:** **Παπαπολύζος Θωμάς**, Πρόεδρος Δ.Σ., TREK Consulting
- Συζητητές:** **Ασλάνης Κωνσταντίνος**, Διευθυντής Διεύθυνσης Marketing & Τεχνικής Υποστήριξης Πελατών, ISOMAT ABEE
- Δρακόπουλος Παναγιώτης**, Υπεύθυνος, STO HELLAS
- Θεοδώρου Δημήτριος**, Τμηματάρχης Διεύθυνσης 14' Κεντρικού Εργαστηρίου Δημοσίων Έργων, Γενική Γραμματεία Δημοσίων Έργων, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΔΙΚΤΥΩΝ
- Καρασούλας Κωνσταντίνος**, Γενικός Διευθυντής, ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΕΤΟΙΜΟΥ ΣΚΥΡΟΔΕΜΑΤΟΣ
- Κατραούζος Αλέξανδρος**, Διευθύνων Σύμβουλος, ΝΕΟΤΕΧ Α.Ε.Β.Ε.
- Κυριακού Γιάννης**, Διευθύνων Σύμβουλος, ΣΤΕΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
- Μέξα Αλεξάνδρα**, Δρ., Χημικός, Προϊσταμένη Τμήματος Χημικών Βιομηχανιών, Β' Κλαδική Διεύθυνση, Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
- Μπαμόπουλος Γεώργιος**, Δρ., Διευθυντής Πιστοποίησης & Εργαστηρίων, ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΥΠΟΠΟΙΗΣΗΣ
- Μυλωνάς Γεώργιος**, Πρόεδρος & Διευθύνων Σύμβουλος, ALUMIL Α.Ε.
- Πατίρης Γιάννης**, Γενικός Διευθυντής Βιομηχανικής Πολιτικής, Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
- Πελτέκης Σάββας**, Πρόεδρος, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΜΕΝΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ & ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ (HELLAS CERT)
- Σιαμπάνος Δημήτριος**, Συντονιστής Τεχνικής Υποστήριξης Διεύθυνσης Πωλήσεων Εσωτερικού, ΤΙΤΑΝ ΑΕ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ
- Σίσκος Παναγιώτης**, Καθηγητής, Τμήμα Χημικό, ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
- Φρυσάλακης Γεώργιος**, Διευθυντής Διεύθυνσης Πολιτικής Ποιότητας, Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Απρίλιος 2011

**ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΧΩΡΙΣ ΕΜΠΟΔΙΑ**